

ufo-nyt

23. årg. Mar/Apr. 1981 Nr. 2

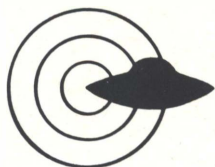
SUFOI ©

Computeranalyse af UFO-fotos
McMinnville-billederne, Kosmonauter om UFOer
Hvad siger amatørastronomerne
Observation ved Skagen

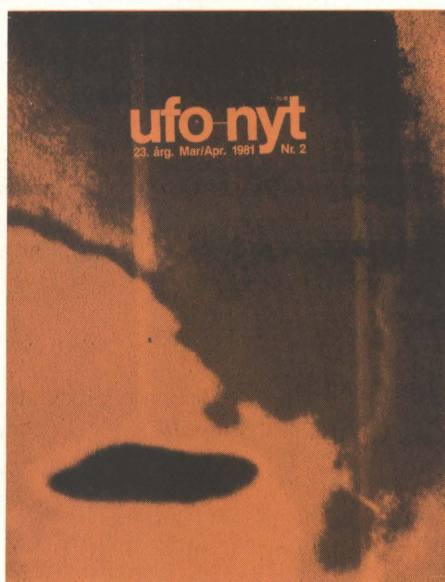
Abonnement 85 kr. årligt · Løssalg 15 kr. pr. nummer

ufo-nyt

23. årg. Mar/Apr. 1981 Nr. 2

UDGIVES AF
SKANDINAVISK UFO INFORMATION
POSTBOX 6, 2820 GENTOFTE

FORSIDEFOTO:

EDB-analyseret UFO-foto fra Saas-Fee i Schweiz, 1975 (se UFO-NYT 1/80). Læs om computer-undersøgelser inde i bladet.

SATS & MONTAGE, SVENDBORG
SÆBY BOGTRYK OG OFFSET

INDHOLD:

SIDE

Leder: Vraggods??	3
UFO-klassiker: McMinnville i 1950	4
Det stod i UFO-NYT for 20 år siden	9
Ufologi: Kosmonautisk set	10
Interview: Nærkontakten er sagens kerne	14
Danske billeder: UFO-foto fra 1970?	19
UFO-rapporter, Danmark	22
UFO-rapporter, Norge	25
Fejlkilder: »TilDRAGElser«	28
En ufolog fortæller: 20 år med UFO-sagen / 2	30
Kontrol af UFO-fotos: EDB-analyser i USA	33
Nyt om SUFOI: Til og fra medlemmerne	36
Kig på himlen: Marts/april 1981	37
Observationer: Kvinde forfulgt af UFO?	38
Amatørastronomer: De ser også noget!	42
SUFOIs EDB/Tekniske Fond	46
London-Kongressen	47

SUFOI Reg. nr.
ISSN

3148/3149
0049/4976

ABONNEMENT:

Bestilles lettest ved at indbetale medlemskontingent (d.kr. 85,00 for året 1981) til Regnskabskontorets giro nr. 9 11 77 25; det kan også bestilles på ethvert postkontor samt hos landpostbudet.

COPYRIGHT:

Enhver offentliggørelse af materiale fra UFO-NYT må kun ske efter forudgående skriftlig tilladelse fra redaktionen.

ADRESSEÆNDRINGER

Bedes hurtigst muligt meddelt til SUFOIs Ekspedition, da denne fremgangsmåde har vist sig at give færrest fejl.

FÆLLESABONNEMENT med Det Ukendte:

UFO-NYTs abonnenter har ret til en rabat på kr. 25,00, hvis de også tegner abonnement på tidsskriftet Det Ukendte. Det vil sige, at UFO-NYT 1981 plus DET UKENDTE, 3. årg., samlet koster kr. 145,00. Beløbet kan indbetales til SUFOI, der også sørger for, at abonnementet bliver registreret hos Det Ukendte.

SUFOI

SUFOI
Postbox 6, 2820 Gentofte
Giro 9 11 77 25

FORMÅL

SUFOI er en forening, der har til formål at bidrage til opklaringen af UFO-fænomenerne ved indsamling og bearbejdning af observationsberetninger samt at udbrede kendskabet til emnet ved publikationer, foredrag og anden udadvendt virksomhed.

Det er SUFOIs opfattelse, at de mange observationsberetninger udgør et vigtigt videnskabeligt forskningsgrundlag. Da fænomenerne endnu er uopklarede, ønsker SUFOI ikke at fremhæve eller afvise nogen bestemt teori om deres art eller oprindelse.

Ved et UFO forstås vi: »Et uidentificeret flyvende objekt, hvis væsentligste kendetegn er, at det selv efter en nøje undersøgelse, foretaget af kompetente forskere, ikke kan forklares som værende et kendt, naturligt fænomen.«

SUFOI ledes af **Repræsentantskabet**

Den daglige ledelse varetages af formanden og de to næstformænd.

Repræsentantskabet består af 1 repræsentant fra hvert af de til enhver tid etablerede områder i Skandinavien og de nedsatte arbejdsudvalg.

REPRÆSENTANTSKAB

Ekspedition og regnskab:

Skandinavisk UFO Information - SUFOI,
Postbox 6, 2820 Gentofte, Giro: 9 11 77 25.

SUFOI's formand, Informationsafdeling:

Peter A. Hansen, Ericaparken 12, 2820 Gentofte,
tlf. (01) 67 08 93.

Næstformand, Datakonsulent: Per Andersen, Jern-
aldervej 249 A, 2.th., 8210 Århus V, tlf. (06) 24 14 32.

Næstformand, Repræsentant for Nordjylland:

Torben Birkeholm, Frydensalsvej 8, 9000 Aalborg,
tlf. (08) 16 33 19.

Ansv.hav. redaktør:

Iver O. Kjems,
Lunagervej 23, 2650 Hvidovre, tlf. (01) 78 36 13.

Redaktionssekretær:

Flemming Ahrenkiel,
Holmevænget 5, 2970 Hørsholm, tlf. (02) 86 92 70.

Redaktionssekretær, Repræsentant for Fyn:

Frank Lerbæk, Sanddalsvænget 17, 5700 Svendborg,
tlf. (09) 21 39 46.

Redaktionssekretær:

Henrik Pedersen,
Nikolaj Plads 1, 4., 1067 København K.

SUFOIs Sekretariat:

Karen M. Linneballe, Margrethe-
vej 11, 2960 Rungsted Kyst, tlf. (02) 57 07 36.

Projektmedarbejder:

Xavier P. Madsen,
Bakkehave 8, 2970 Hørsholm.

SUFOIs Foredragsafdeling:

Erling Jensen,
Ingstrup Allé 35 A, 2770 Kastrup, tlf. (01) 51 11 41.

FOTA - Forskningsteknisk Afdeling:

Bent Aalberg,
Flintemosevej 19, 4731 Brandelev.

SUFOIs Udklipscentral:

Niels Chr. Krag,
Skanderupvej 6, 2610 Rødovre, tlf. (01) 70 90 86.

Arkivar:

Jørgen Bengtvig, Galgebakken Skrånt 3-15 A,
2620 Albertslund, tlf. (02) 64 44 69.

SUFOIs Efterforskningsafdeling:

Ole Henningsen,
Duegård, Højrebyvej 59, 4920 Søllested,
tlf. (03) 94 11 69.

Teknisk Konsulent:

Hans Voigt,
Lyngen 17 B, 2800 Lyngby, tlf. (02) 88 92 32.

SUFOIs Rapportcentral:

Ejner Nielsen,
Konvalvej 1, 4600 Køge, tlf. (03) 65 57 95.

SUFOIs Alarmcentral:

Ole J. Knudsen, Vestre Ring-
gade 208, 5. tv., 8000 Århus C, tlf. (06) 19 88 90.

Repræsentant i København:

Jens-Henrik Glintborg,
Østrigsgade 29, 2.th., 2300 København S,
tlf. (01) 59 17 57.

Repræsentant i København:

Arne Edlich,
Galgebakken Skrånt 3-13 A, 2620 Albertslund.

Repræsentant i Roskilde:

Poul-Erik Jensen, Sdr. Ring-
vej 80, 3.tv., 4000 Roskilde, tlf. (03) 35 11 60.

Repræsentant for Lolland-Falster:

Kim Møller Hansen,
Nr. Boulevard 63, 1., 4800 Nykøbing F.,
tlf. (03) 85 22 17.

Repræsentant for Midtjylland (8000-området):

Jesper Sand Damtoft, Fuglesangs Allé 24,
8210 Århus V, tlf. (06) 15 64 34.

Repræsentant for Midtjylland (7000-området):

Bent Eriksen, Avlsbrugervej 23, 2.tv., 7000 Fredericia,
tlf. (05) 92 00 81.

Repræsentant for Sønderjylland:

Ole Christensen,
Hesseldam 32, 6200 Åbenrå, tlf. (04) 62 56 48.

Repræsentant for Norge:

Finn W. Kalvik, Arm. Han-
sensvei 11, N-5030 Landås, Norge, tlf. (05) 28 01 26.

Norsk UFO Center, Rapportcentral,

tlf. (05) 28 01 26.

SUFOI • UFO-NYT

De i »UFO-NYT« offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af UFO-forskningen i dens forskellige former, uden at SUFOI nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at organisationen hæfter for de fremsatte meninger. *Red.*

LEDER

Vraggods??

Af Flemming Ahrenkiel

Et af de største problemer, man møder, når man beskæftiger sig med UFOerne og de mangeartede aspekter, der hænger sammen med dette fænomen, er troværdigheden. Hvor meget af det, man hører eller læser om, kan man fæste lid til? Er den ene halvdel af oplysningerne fup og fiduser og den anden halvdel ægte facts med baggrund i virkeligheden? — og i bekræftende fald, er det så den rigtige halvdel, vi fæster lid til?

Vi har i UFO-NYT gennem årene søgt at give et indtryk af de mange sider og synspunkter, der findes inden for UFOernes — og UFO-forskernes verden, men dog med en vis skelen til, hvad vi mente var værd at viderebringe, dvs. havde en rimelig troværdighed og sandsynlighed. Meningerne er og vil dog i mange situationer være delte, ikke mindst når det drejer sig om de mere kontroversielle emner indenfor UFO-sagen. F.eks. var for blot 5-10 år siden »nærkontakter af 3. grad« samt de såkaldte kontakttilfælde, hvor vidner har været inde i et UFO — med eller mod deres vilje — meget kontroversielle og debatterede; og sidst i 1960'erne ville en af USAs dengang største og mest velrenommerede UFO-organisationer nødig have noget med nærkontaktberetninger at gøre og slet ikke kontakttilfælde. Situationen er noget anderledes i dag; man er nu mere indstillet på at få oplysningerne undersøgt,

selv om de måske i første omgang synes for fantastiske.

Og dermed er vi tilbage til denne overskrifts indhold! Der er nemlig inden for de sidste år dukket et nyt og kontroversielt emne op i UFO-debatten — eller mere korrekt: et gammelt problem har fået ny aktualitet og bliver heftigt debatteret: Er der nedstyrtede UFO'er opmagasineret på amerikanske baser — og døde UFOnauter, der er »lagt på is« i forskellige militære forskningscentre i USA?

Hør blot følgende citat-pluk: »... Det (UFOet) styrtede ned i ørkensandet med en hastighed på ca. 150 km/t... de to væsener, som man fandt inden i det forulykkede objekt, var begge ca. 105 cm høje...«, »... de døde UFOnauter blev den følgende dag overført til et af de større medicinske universitetshospitaler i USA til videnskabelige undersøgelser...«, »... Det skiveformede objekt blev transporteret til en militærbase i den sydvestlige del af USA...«

Citaterne er fra et af 22 tilfælde, der fortæller om nedstyrtede UFO'er, og hvor USAFs militære myndigheder var på pletten og sikrede sig både objekt(er) og UFOnaut(er) til nærmere undersøgelser — naturligvis under iagttagelse af de skrappeste sikkerheds- og mørklægningsforanstaltninger. Tilfældene er undersøgt af den ameri-

fortsættes side 27

McMinnville i 1950

Af Kim Møller Hansen

Stedet: en lille farm sydvest for landsbyen McMinnville i staten Oregon (USA). Alt åndede stilhed denne aften i maj 1950. Solen var ved at forsvinde i horisonten, og klokken nærmede sig halv otte.

Syd for farmens garage fodrede fru Trent kaniner. Da hun tilfældigt kiggede op på den overskyede aftenhimmel, så hun til sin store forbavselse et skiveformet og sølvagtigt objekt i nordøst. Hun kaldte på sin mand, Paul Trent, der imidlertid ikke svarede, og hun løb derfor ind i stuehuset, hvor Paul Trent befandt sig i køkkenet... de skyndte sig ud og så da objektet, der stadig befandt sig på den nordøstlige himmel. Objektet bevægede sig nu langsomt mod vest.

Ægteparret kom i tanke om deres Kodak-kamera, som Paul Trent mente lå i bilen, hvorfor han løb hen til denne. Fru Trent kunne imidlertid huske, at kameraet lå i huset og skyndte sig at hente det. Kameraet havde kun været fremme et par gange i løbet af vinteren, så der var adskillige billeder tilbage på filmen.

På dette tidspunkt var det flyvende objekt kommet tættere på og så ud til at hælde lidt, så de kunne se bunden, der så ud til at være lidt mørkere end resten af objektet. Objektet var meget skinnende — næsten sølvagtigt — og bevægede sig lydløst. Det så ud til at have en slags overbygning, og da det hældede, kunne ægteparret mærke et svagt vindpust.

Det lykkedes Paul Trent at tage 2 billeder af UFOet, inden det med stor fart forsvandt mod vest. Trent tog det første billede (fig. 2), medens UFOet svævede, og spolede,

så hurtigt han kunne, frem til næste billede. Objektet satte pludselig farten op og drejede mod nordvest, så Trent måtte lynhurtigt flytte sig mod højre for at tage det andet og sidste billede (fig. 3). Begge billeder blev taget indenfor 30 sekunder.

Objektet hverken roterede eller fløj i en bølgebevægelse, men bevægede sig nærmest i en slags glideflugt. Det accelererede, lige før eller medens det andet billede blev taget, og fløj hurtigt mod vest.

Fru Trent løb ind i huset og kaldte på svigermoderen, men fik intet svar og løb derfor ud igen — lige netop tidsnok til at se UFOet forsvinde i det fjerne.

— — —

Ja, det lyder unægtelig som lidt af et eventyr, men er ikke desto mindre en virkelig hændelse, som fandt sted den 11. maj 1950 klokken ca 19.30. Lad os se, hvad der videre skete...

UFO-fotos under sofaen

Filmen med de to interessante UFO-fotos blev ikke fremkaldt med det samme. Først på mors dag (2. søndag i maj) blev de sidste billeder på filmen taget og fremkaldt hos den lokale fotohandler. Efter fremkaldelsen blev Trent mindet om oplevelsen og fortalte nogle venner om observationen. Da han troede, at det fotograferede objekt muligvis var et hemmeligt amerikansk luftfartøj, ønskede han ikke, at pressen fik noget at vide om sagen.

Imidlertid fik journalisten Bill Powell fra McMinnville-avisen "Telephone Register" nys om sagen

Fig. 1. Paul Trent, Oregon.

via bankdirektørerne Ralf og Frank Worthmann. Powell forfulgte sagen og besøgte så familien Trent, hvor han fandt negativerne på gulvet under en sofa, hvor børnene legede med dem!(!?)

Torsdag den 8. juni 1950 bragte "The Telephone Register" historien og billederne på forsiden. Der stod bl.a. følgende: "... som en følge af de sidste 2 års mange forskellige opfattelser og rapporter angående UFOer, er der gjort alt for at fastslå Trent-billedernes ægthed. Fotoeksperter erklærer samstemmende, at der ikke er pillet ved negativerne. De originale billeder blev fremkaldt af et lokalt firma. Efter omhyggelige undersø-

Fig. 2. Paul Trents første billede af objektet. Bemærk telefonledningerne øverst i billedet.

gelser ser det ikke ud til, at billederne har nogen som helst forbindelse med et svindelnummer eller en hallucination. *The Telephone Register* er derfor af den opfattelse, at billederne er ægte . . . ”

Adskillige borgere i McMinnville, deriblandt bankdirektørerne Worthmann, underskrev en beediget erklæring, der uforbeholdent står inde for vidnernes omdømme og sandfærdighed.

. . . som ringe i vandet

Fredag og lørdag den 9. og 10. juni kunne aviserne i Portland og Los Angeles ligeledes berette om McMinnville-UFOet, og ”Life-Magazine” bragte billederne den følgende uge. Hr. og fru Trent indvilligede i at deltage i TV-programmet ”We the People” i New York. Fru Trent har senere fortalt, at TV-programmets tilrettelæggere opmuntrede dem til at give ukorrekte oplysninger. De hoppede imidlertid ikke på vognen, men fortalte blot, hvad de havde oplevet.

Fig. 3. UFOet fotograferet, netop som det flyver vestpå.

En klassiker!

McMinnville-UFOet — en gammel sag med snart 31 år på bagen — er for længst blevet en klassiker i ufologien. De to billeder af det skiveformede objekt med det lille ejendommelige "tårn" er gengivet i utallige UFO-bøger. Men er billederne og McMinnville-sagen i det hele taget blevet undersøgt til bunds? Hvor gerne vi end ville, er vi i SUFOI på grund af vore begrænsede ressourcer ikke selv i stand til at analysere Trents UFO-fotos og udføre en dybdeborende efterforskning i sagen; men der er dog ingen grund til at fortvivle. McMinnville-sagens høje besynderlighedsgrad har givet anledning til ikke mindre end 5 grundige undersøgelser, som der her skal refereres til.

Sag nr. 46 — uopklaret!

17 år efter den interessante hændelse blev McMinnville-sagen grundigt undersøgt af Dr. William K. Hartmann. Hartmann var på undersøgelsestidspunktet fotoekspert ansat ved Colorado-projektet, der udarbejdede den meget om diskuterende "Condon-rapport". Denne rapport, som foregav at behandle UFO-fænomenerne seriøst og fordomsfrit, blev med støtte fra det amerikanske luftvåben lavet af en videnskabelig gruppe fra universitetet i Colorado under ledelse af Dr. E.U. Condon.

Dr. Hartmann besøgte familien Trent den 6. juni 1967 og interviewede dem angående observationen. Hartmann har ligeledes undersøgt billederne og har kunnet fastslå følgende:

En grundig analyse af billederne viser, at det fotograferede objekt *ikke* roterer. Dette underbygger vidneudsagnene og fastslår også, at objektet ikke kan være en model, der er blevet kastet op i luften og fotograferet, idet en sådan genstand ville rotere.

Objektet ses på omtrent samme sted på begge fotos under nogle telefonledninger, hvilket antyder muligheden for, at objektet kunne være en model, der hænger i en tynd snor fastgjort til telefonledningerne. Hartmann's undersøgelser af objektets og omgivelsernes belysningsforhold viser imidlertid, at objektet befinder sig *bag ved*

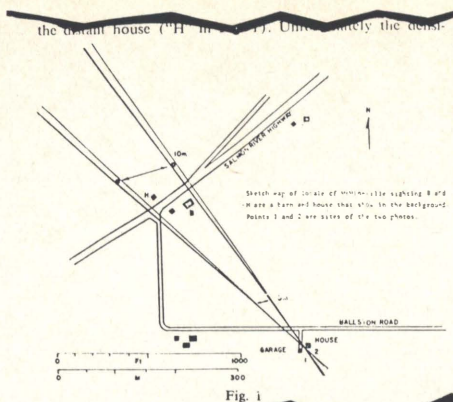

Fig. 1

the horizon. The object is within a homogeneous scattering layer with $\tau = 1$ at 3.5 km. If the UFO were far away and at an altitude greater than the characteristic dimension of the layer (C in Fig. 2), it would be large and extraordinary in any case. If it is relatively close, $r \approx 1$ km, the assumptions are justified. Our objective is to distinguish between cases A and B in Fig. 2. The sky brightness, to which all the brightness

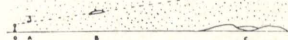

Fig. 2

values are normalized, must be the sky brightness at the horizon, since this is the value characteristic of long path length through the scattering layer.

the minimum intrinsic brightness of the UFO surface, i.e. $B_0 > B_1$

Thus the UFO in any position is known to be brighter than the sky surface brightness. Thus, the

telefonledningerne — *mellem 0,9 og 1,7 km fra observatørerne* — og derfor ikke kan være en ophængt model.

— — —

Det er i denne forbindelse interessant, at GEPAN (Groupe d'Etudes des Phenomenes Aerospatiaux), som er den franske regerings officielle UFO undersøgelsesprojekt under ledelse af Dr. Claude Poher, ved hjælp af en speciel fotoanalyse for nylig har konkluderet, at objektet er en lille model, som hænger og »dangler«. Vi ved på nuværende tidspunkt meget lidt om GEPAN's undersøgelser, men så snart yderligere informationer dukker op, vil vi bringe dem her i UFO-Nyt.

— — —

Dr. Hartmann mener, at billederne bekræfter nøjagtig, hvad vidnerne siger, de så, og konklusionen på den 12 sider lange gennemgang af sagen i Condon-rapporten lyder som følger:

"Dette er en af de få UFO-rapporter, hvor alle undersøgte faktorer — geometriske, psykologiske og fysiske — ser ud til at være forenelige med påstanden om, at et usædvanligt flyvende objekt, sølvskinnende, metallisk og skiveformet, med en diameter på over 10 meter og øjensynlig af ikke-natur-

2 illustrationer fra Condon-rapportens præsentation af McMinnville-sagen.

Fig. 1 viser observationsstedet set ovenfra med sigtelinjer fra de to fotograferingspunkter.

Fig. 2 demonstrerer, at den fotograferede genstand ikke er en model.

lig oprindelse, blev observeret af 2 vidner. Det kan ikke fuldstændig udelukkes, at det er opspind, selv om der er flere fysiske faktorer, f. eks. nøjagtigheden af bestemte målinger af originalnegativernes belysningsforhold, der taler imod et svindelnummer."

McMinnville-UFOet har således fået Condon-rapportens blå stempe — *Uidentificeret Flyvende Objekt*.

Svindel!

UFO-skeptikeren Philip J. Klass, ingeniør og redaktør ved tidsskriftet "Aviation Week & Space Technology" samt forfatter til et par UFO-bøger, er ikke det mindste i tvivl om, at ægteparret Trent er fupmagere. Hans »bevisførelse« kan sammenfattes i nedenstående 4 punkter.

1) Billederne er *ikke* taget klokken 19.30, som vidnerne angiver, men derimod klokken 7.30.

Klass har fået hjælp af vennen Robert Sheaffer, som nøje har undersøgt Trents fotos. På det originale negativ er det muligt at se en skarp skygge på garagevæggen lige uder tag-udhænget (garagen ses til venstre på fig. 2 og 3). Da garagevæggen vender mod øst, og da skyggen ifølge Sheaffers beregninger er for kraftig til at være forårsaget af andet end direkte sollys, må billedet være taget om morgenen. Denne hypotese støttes ifølge Klass af vejrrapporten for McMinnville den 11. maj 1950, som han har rekvireret fra Det Nationale Vejrmeldingscenter i Asheville, North Carolina.

Trents fotos viser, at himlen er overskyet og vejret er diset, men vejrrapporten fortæller, at himlen denne aften var fuldstændig klar og skyfri. *Men morgenhimlen var overskyet!*

Men hvorfor skulle Trents lyve angående observationstidspunktet? De fleste farmere arbejder ude på markerne kl. 7.30, hvor billederne ifølge Klass faktisk er taget, og Trents naboer ville derfor finde det

mærkeligt, hvis de ikke også havde set det UFO, som Trents påstår at have set og fotograferet. Men at påstå, at billederne er taget kl. 19:30, hvor de fleste farmere sidder lunt indendøre ved aftensmaden, ville udelukke de fleste mulige vidner, som kunne bestride historien og billederne.

Dr. Hartmann var også opmærksom på skyggen på garagevæggen, men antager i sin undersøgelse, at skyggen er fremkommet ved, at lys (fra solen i vest) er blevet reflekteret af skydækket og derved har oplyst den østlige garagevæg.

2) Undersøgelser af skyggerne viser, at der er adskillige minutter mellem de to fotos. Trents fortalte, at der højst var 30 sek. mellem optagelserne.

3) Hartmann's densitometermålinger (belysningsmålinger) er unøjagtige. Snavs på linsen og lysudstrålingen fra omgivelserne kan have forøget objektets lysstyrke, således at det på fotoet ser ud til at befinde sig i stor afstand fra fotografen. Klass og Sheaffer har ved hjælp af eksperimenter kunnet efterprøve denne hypotese, og mener på grundlag af disse, at objektet højst er 6 meter fra kameraet.

4) Trents er det, som på amerikansk kaldes "repeaters", hvilket betyder, at de adskillige gange har set UFOer. Denne oplysning stammer ikke fra et interview med vidnerne, idet Klass slet ikke har talt med dem, men derimod fra en avisartikel i "The Oregonian" den 3. august 1967. Artiklen påstår, at Trents både før og efter observationen i 1950 har set UFOer.

De fleste seriøse UFO-organisationer er skeptiske overfor beretninger fra "repeaters", fordi man har erfaring for, at flere "repeaters" ved nærmere eftersyn viser sig at være sensationslystne fupmagere. Jorma Viita-sagen vil sikkert være flere af UFO-Nyts læsere bekendt.

Klass' udprægede (og ofte overdrevne) mistro til UFO-observatører i almindelighed og til "repeaters" i særdeleshed gør det selvfølgelig for ham at sige, at McMinnville-sagen er svindel!

Ingen er fuldkommen . . .

. . . heller ikke Klass! I 1976 offentliggjorde Dr. Bruce S. Maccabee

en 13-siders videnskabelig rapport om McMinnville-billederne. Bruce Maccabee er forsker ved U.S. Naval Surface Weapons Center og kendt for sin omfattende analyse af New Zealand UFO filmen (Se også bogen »UFOer over New Zealand«).

Maccabee har undersøgt de originale negativer, og hans undersøgelser viser, at Dr. Hartmann's ana-

lyser trods unøjagtigheder og manglende detaljer i det store og hele er gyldige.

Objektet er ifølge Maccabee *adskillige hundrede meter fra observatørerne* og altså ikke kun 6 meter væk, som Klass og Sheaffer påstår. Problemet med hensyn til skyggerne på billederne — der som tidligere nævnt kan fortælle noget om observations-tidspunkt

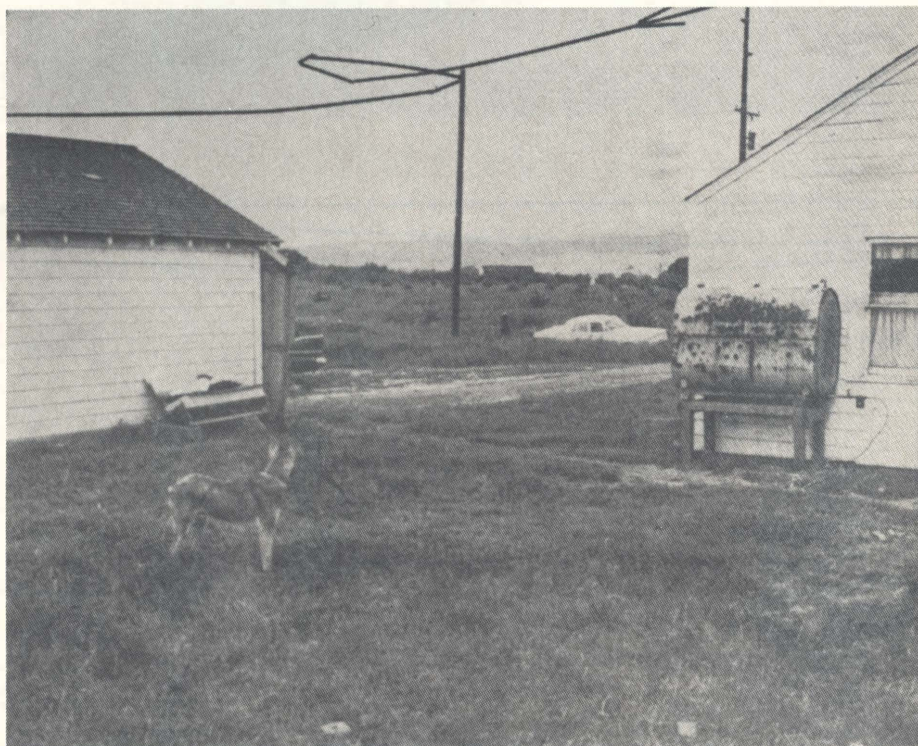

Fig. 4. Observationsstedet fotograferet i juni 1967. Pilen angiver UFOets omtrentlige flyverute. Til højre ses stuehuset og en vandtank. Vandtanken stod på observationsdagen ved garagen, som ses til venstre på billedet.

Fig. 5. Forstørrelse af McMinnville-UFOet.

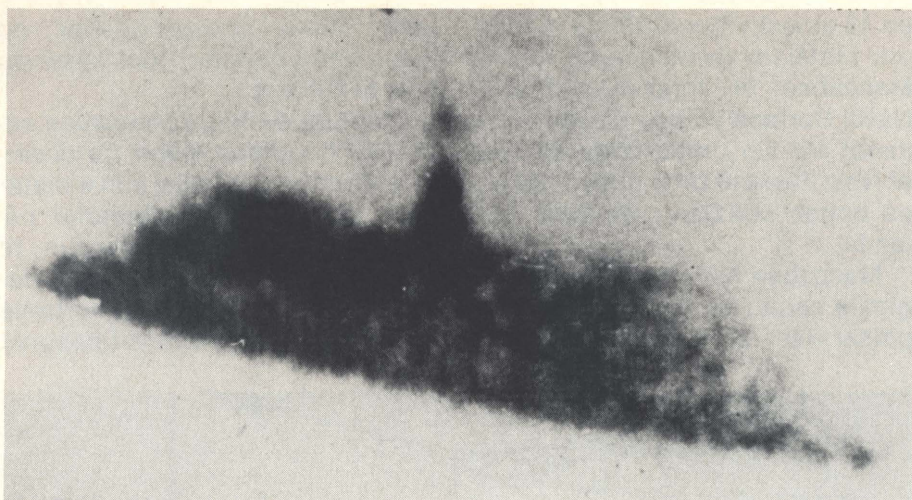

Fig. 6. McMinnville-UFOet, 1950, hvor »tårnet« ses. Bemærk, at objektet tilsyneladende er asymmetrisk.

og varighed — er stadig uløst og må undersøges nærmere.

Maccabee konkluderer:

”... den simpleste forklaring på disse fotos er, at de faktisk viser et fjernt objekt. Men det enkleste er ikke nødvendigvis lig med sandheden. Yderligere undersøgelser er nødvendige for at afslutte denne sag én gang for alle.”

Maccabee har jævnligt været i kontakt med Klass og Sheaffer, og de anser det for muligt, at Maccabee har ret, men tror dog stadig, at McMinnville-UFOet er svindel.

Godkendt af GSW

I 1974 dannede Fred Adrian og William Spaulding i USA UFO-organisationen Ground Saucer Watch (GSW), der ved hjælp af avanceret computerteknik analyserer UFO-fotos. (Se også side 33).

GSW har indtil dato undersøgt over 600 UFO-fotos og kun 30 eller 5% bestod prøven, d.v.s. er ”ægte” UFO-fotos. *Paul Trents fotos er blandt de 5%!!!*

GSW’s computerfotografiske analyse er selvfølgelig ikke ufejlbarlig, men denne form for undersøgelse er et vigtigt skridt på vejen til en videnskabelig analyse af formodede UFO-fotos.

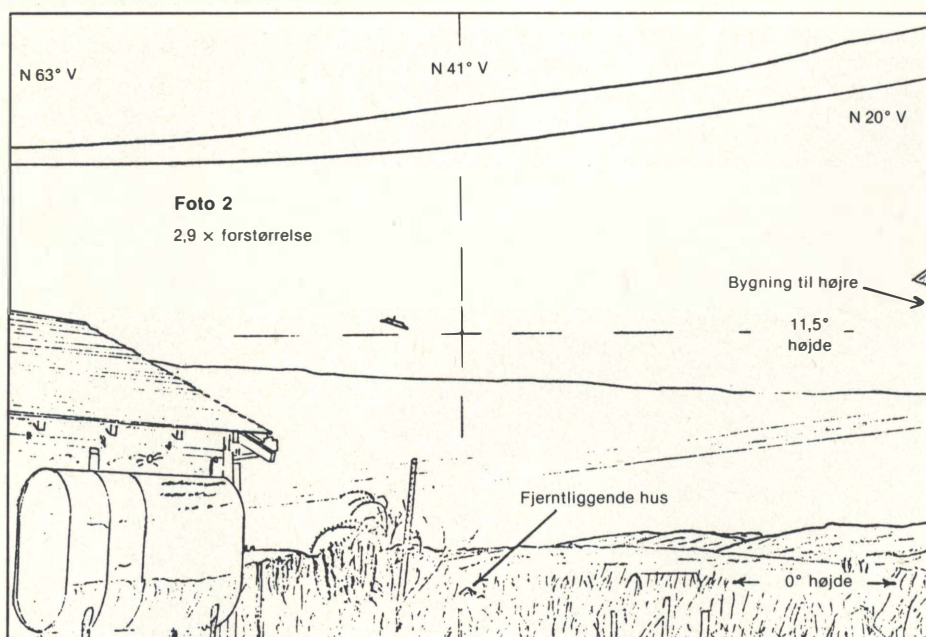
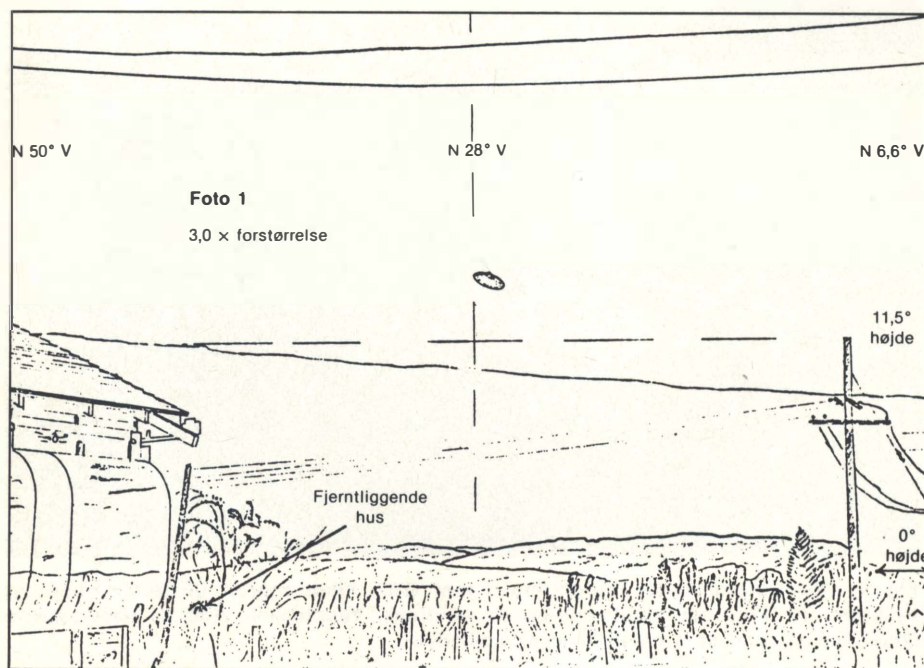
UFO-genganger

UFO eller ikke UFO — Trents billeder er meget interessante. Ikke mindst fordi der i marts 1954 blev fotograferet et lignende objekt i Frankrig.

Fig. 7 viser en forstørrelse af dette foto, og fig. 6 viser til sammenligning Trents UFO. Ligheden er nu ganske slående...

Det franske UFO blev efter de foreliggende oplysninger fotograferet fra et fly over Rouen af en officer i det franske flyvevåben. Billedet blev første gang offentliggjort i det meget ansete Royal Air Force-tidsskrift »Flying Review« i juli 1957, der skriver, at billedet »er et af de få, som ser ud til at være ægte.«

SUFOI har i lighed med andre UFO-organisationer verden over forgæves forsøgt at efterspore det

Disse to tegninger er udarbejdet til dr. Bruce Maccabee’s undersøgelses-rapport. De har, så vidt vi ved, ikke været vist andre steder tidligere; men vi anser dem for værdifulde, idet de tydeliggør de enkelte detaljers placering og art på de to fotografier.

Fig. 7. UFO fotograferet i marts 1954 over Rouen i Frankrig af en fransk officer.

originale Rouen-foto for derved at fastslå dets ægthed. Alle spor ender desværre blindt, så hvis no-

gen af UFO-NYTs læsere kan hjælpe os, hører vi meget gerne nærmere herom.

Kilder:

"Something in the Sky" af Geoffrey Norris, Royal Air Force Flying Review, july 1957.

"Flying Saucers", LOOK Special, 1967.

"Mysteries of The Skies", Gordon & Deneault, 1968.

"Scientific Study of Unidentified Flying Objects, Condon, 1969.

"UFOs Explained", Klass, 1974.

"Das Geheimnis der unbekannten Flugobjekte", Schneider & Malthaner, 1976.

"On the possibility that the McMinnville photos show a distant Unidentified Objekt (UO)", Dr. Bruce Maccabee, 1976. "The UFO Handbook", Hendry, 1979. IUR, jan. 1980.

Bruce Maccabee, personlig korrespondance, 1976 & 1980.

DET STOD I UFO-NYT for 20 år siden

Under denne overskrift er det min mening at bringe klip fra gamle numre af UFO-NYT. Klippene, der vil dække både dansk og udenlandsk stof, bliver bragt uden nogen form for kommentarer.

Tanken med disse klip er bl. a. at vise, hvad der rørte sig på UFO-fronten for 20 år siden, og de behøver på ingen måde at dække det, SUFOI står for i dag.

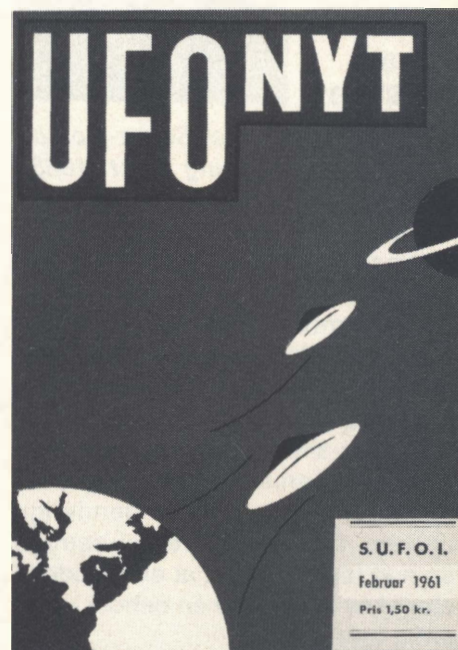
Jørgen Bengtvig.

Invasion fra rummet

Den 27. oktober 1959 sagde den portugisiske delegerede til FN, at Sovjets forslag til total afrustning er indledning til mange prekære spørgsmål. Det var ikke helt utænkeligt, sagde han, at der pludselig kunne komme et angreb fra rumvæsner. Vore styrker, inklusive Ruslands, ville ikke være meget værd, hvis vi ikke havde andet end lommeknive og slangebøsser til at forsvare os med.

Sovjet synes imidlertid ikke at nære ængstelse af denne grund. Frol Kozlov sagde på sin rejse til

Detroit, angående Ruslands teori om at det sibiriske meteor af 1908 i virkeligheden var et kosmisk skib: »For en del år siden faldt der i Sibirien et stort, brændende objekt til jorden. Nogle kaldte det en meteor, andre påstod, at det var et raket-skib fra Mars, der brændte op i atmosfæren«. En reporter antydede, at hvis dette var sandt, kunne det være nødvendigt at lave en russisk-amerikansk alliance imod marsmændene. Hr. Kozlov var lige ved at være enig med ham, men sagde så. »Måske marstianerne er frede-

lige folk! I så fald skulle vi ikke alliere os *mod* dem, men forsøge at leve i fred og fordragelighed sammen med dem!!!«.

Kosmonautisk set

Hvorledes ser kosmonauterne på UFO-fænomenet? Hvilke ukendte fænomener mødte de under deres rumflyvninger, og er et møde med væsener fra andre planeter virkelig muligt?

**Georgi
Beregovoy**

(Pilot på rumfartøjet Soyuz-3 på en fire-dags rumflyvning i okt. 1968):

Vi har i den seneste tid hørt al for megen snak om UFOer. Nogle mennesker påstår, at de har set UFOer. Men det undrer mig, at ingen kosmonaut nogen sinde er stødt på dette fænomen, når man tager de lange rumflyvninger i betragtning.

På den anden side kan man ikke påstå, at mennesket er det eneste intelligensvæsen i det uendelige univers. Det ville være det samme som at forestille sig, at en umådelig stor skov kun havde én beboer — en enlig bjørn!

Hvad ville jeg gøre, hvis jeg traf medlemmer af en anden civilisation? Det er min faste overbevisning, at kun en fredelig og vensabelig holdning kan skabe grundlag for en virkelig kontakt. Hvis jeg mød-

te et væsen fra en anden planet, ville jeg gøre alt for at vinde dets tillid.

**Georgi
Grechko**

(Gennemførte den første 30-dages flyvning i 1975. Fra den 10. december 1977 til den 16. marts 1978 opholdt han sig yderligere 96 dage i rummet.):

Før kosmonauterne lader sig »skyde« ud i rummet, forventer de altid at møde noget ukendt. Og ofte indfrier svaret, som han får fra Jorden på sine rapporter, forventningerne: »Utroligt!«. Naturligvis har ingen af de usædvanlige ting, som er blevet observeret i rummet noget til fælles med det vrøvl om små grønne mænd eller deres flyvende tallerkener. De usædvanlige ting er fremfor alt videnskabelige fænomener.

Da vi f.eks. observerede og fortalte om endnu et emissionslag i atmosfæren, fik vi et »utroligt« som

svar. Videnskabsmændene vidste, at det eksisterede i 350 kilometers højde, men regnede ikke med, at det kunne ses med det blotte øje.

Hypotesen angående ikke-jordiske civilisationer hører til kategorien tro — ikke tro. Jeg mener personligt, at andre civilisationer eksisterer og tror på muligheden for at finde intelligensvæsener fra andre verdener. Jeg er tilbøjelig til at tro, at det vil føre til en revolution inden for naturvidenskaberne.

**Yevgeni
Khrunov**

(Foretog den 15. januar 1969 som medlem af besætningen på Soyuz-5 en rumvandring):

Jeg er kun stødt på ét usædvanligt fænomen: Efter opsendelsen blev vort fartøj omgivet af en sværm af oplyste partikler. Dette var ganske vist også blevet observeret tidligere af mange kosmonauter. Vi omtalte dette i vores rapport, men den første offentlige udtalelse vedrørende fænomenet blev gjort af den amerikanske astronaut John Glenn, hvorfor det er blevet døbt »Glenn-effekten«. Disse partikler blev senere »indfanget« og viste sig at være af jordisk oprindelse — støv og forskelligt materiale fra fartøjer,

som nu er i kredsløb om Jorden.

Kan man forestille sig, at der eksisterer ikke-jordiske civilisationer? Selvfølgelig. Indtil Jordens »eneståenhed« er bevist, må denne antagelse være helt legal. Med hensyn til UFOerne kan deres tilstedeværelse ikke benægtes: tusindvis af mennesker har set dem. Det er muligt, at de skyldes optiske effekter, men en del af deres egenskaber, f.eks. deres evne til kursændringer på 90° med høj hastighed forbløffer simpelthen fantasien.

**Pyotr
Klimuk**

(Har foretaget 3 rumflyvninger i henholdsvis 1973, 1975 og 1978, hvor den længste varede 63 dage):

Under en af flyvningerne opdagede vi, at vort fartøj blev ledsaget af en slags objekt. Da vi undersøgte det nærmere, så vi, at det var af metal og helt sikkert af ikke-naturlig oprindelse. Vi stillede hinanden en masse spørgsmål, men ingen UFO-tanker strejfede os imidlertid. Det viste sig senere at være en helt igennem jordisk og prosaisk genstand — nemlig en affaldscontainer, der stammede fra vort eget fartøj. Med andre ord, der hændte intet sensationelt.

Jeg tror ikke, der er ikke-jordiske fartøjer på eller omkring vor planet. Dette er en anden måde at sige, at hvis nogen udefra ved, at vi eksisterer, hvilket jeg betvivler, så er der i det mindste ingen som iagttagere os. Jeg vil på ingen måde påstå, at der ikke eksisterer andre intelligensvæsener end mennesket. Materiens love er ensartede og muligvis er der et eller andet sted planeter, som ligner vores overordentlig meget.

Jeg har før nævnt, at jeg ikke tror, at nogen fra det ydre rum betragter vores planet. Dette gør chancen for at møde ikke-jordiske væsener yderst spinkel. Men på et eller andet tidspunkt i fremtiden vil det imidlertid ske. Det vil blive et tilfældigt møde, uden nogen hemmelige

flyvninger. Det vil for det første betyde et møde mellem ligemænd, og for det andet den enkleste metode til at få den størst mulige viden om hinanden.

**Yuri
Glazkov**

(Arbejdede om bord på Soyuz-24 som ingeniør, medens det kredsede om Jorden med en efterfølgende sammenkobling med rumstationen Salyut 5 i februar 1977):

Er et møde mellem kosmonauter og ikke-jordiske en sandsynlig hændelse? Jeg ved det ikke. Men jeg tror, at mennesket vil støde på spor fra andre civilisationer. Løvrigt var der, ifølge en interessant hypotese en planet for 74 millioner år siden mellem Mars og Jupiters bane. Det var en gammel planet — halvanden gang ældre end Jorden. Men vigtigst af alt — den rummede organisk liv. Sammensætningen af de meteoritter, som er faldet ned på Jorden, beviser dette. Nogle videnskabsmænd mener, at evolutionen på planeten nåede det højeste stade: der fandtes en civilisation! Eksplosionen kom sikkert så uventet, at intet intelligensvæsen nåede at flygte, og civilisationen forsvandt for evigt i det uendelige Univers.

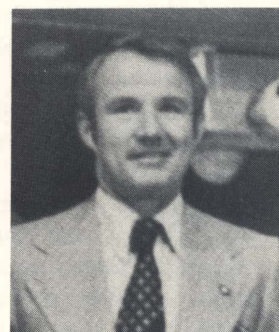
Et fragment fra planeten vendte rotationen på en af Saturns måner, et andet blev sprængt i stumper og stykker, som i dag danner Saturns ringe. Endelig fløj et stykke af den hedengangne planet så tæt forbi Uranus, at det mistede et stort stykke, som derefter faldt ned på Uranus overflade. Sammenstødet fik Uranus til at dreje. Dette resulterede i at Uranus i modsætning til de andre planeter i solsystemet i dag »ligger på siden«, og omdrejningsaksen er næsten sammenfaldende med kredsløbsplanet. Den eksploderende planets bevægelsesenergi blev opbrugt i kampen med de andre planeters og Solens tyngdekrafter, og resterne af planeten dukkede op

i den bane, hvor den gådefulde planet Pluto i dag kredser.

Jeg nærmer mig nu historiens mest fantastiske del. Pluto — den niende planet i solsystemet — er netop hoveddelen af den forsvundne planet. Og alt hvad der til dato er opdaget om Pluto synes at støtte denne hypotese.

Katastrofen havde ikke kun konsekvenser for »fjerne« planeter. Vor egen Jord led også. Årsagerne til øglernes og andre dyrearters mystiske uddøen for 75 millioner år siden bliver nu mere indlysende. En af årsagerne var tilsyneladende en pludselig klimaændring, som skyldtes denne kosmiske katastrofe.

Alt dette hjælper videnskaben til at studere Jordens naboer — de andre planeter i solsystemet — fra en ny synsvinkel. Det er vigtigt, at mennesket besøger disse planeter, især Pluto. Hvad vil vi finde dér?

**Vance
Brand**

(Amerikaner, medlem af reserveholdene for Apollo-8 og Apollo-13 og deltager i Apollo-Soyuz-projektet):

Under rumflyvningen så jeg interessante og usædvanlig smukke ting. Jeg er imidlertid aldrig stødt på »Uidentificerede Flyvende Objekter«. Helt ærligt, så ved jeg ikke, hvad jeg ville have gjort, hvis jeg havde mødt ikke-jordiske væsener, men jeg ville sandsynligvis have udvist en blanding af nysgerrighed og forsigtighed.

For mig at se, er det i en sådan situation vigtigt, at astronauterne rapporterer alt, hvad de ser, til Jorden, så folk kan danne sig et afgrænset begreb vedrørende andre civilisationer. Universets fjerne afkroge må skjule civilisationer med et højere udviklingsstrin end vores. At sådanne civilisationer eksisterer følger af sandsynlighedsteorien, men jeg tvivler på, at mennesket vil møde dem i nær fremtid.

**Vladimir
Remek**

(Tjekkoslavisk statsborger og videnskabsmand, der foretog en rumflyvning i 1978):

Jeg tror, at mennesket en dag vil møde repræsentanter for andre civilisationer. Men denne idé blev allerede fremsat af rumflyvningens fader, Konstantin Tsiolkovsky. Han mente, at livet er et udbredt kosmisk fænomen, og han hævdede, at levende stof ligesom alt andet stof udvikler sig fra simple til mere sammensatte former: »Organismerne udvikling foregår kontinuerligt. Derfor kan mennesket ikke være dens afslutning.«

Ifølge hans hypotese har væsener i andre verdener overgået mennesket betydeligt i udvikling. Dette fik ham til at lave en nøje analyse af de socio-teknologiske følger af mulige møder mellem mennesket og ikke-jordiske.

Tsiolkovsky troede, at enhver civilisation — når den havde nået et bestemt teknologisk og socialt niveau — ville fortsætte med at »brede sig i såvel sit eget solsystem som i nabosystemerne.« Denne videnskabsmand hævdede, at samfundets kosmiske udbredelse er mulig og — endnu vigtigere — nødvendig, og at denne nødvendighed viser sig på et bestemt udviklingstrin i enhver civilisation, også Jordens.

**Mirosław
Herma-
szewski**

(Polsk statsborger og videnskabsmand. Var i rummet fra den 25. juni til den 5. juli 1978):

Jeg er skuffet. Vi mødte intet ukendt i rummet, selv om jeg som nybegynder havde forberedt mig psykologisk på alle nye fænomener.

Jeg må indrømme, at beviserne for og imod ikke-jordiske sonder i baner omkring Jorden er lige ringe. Jeg kan ikke forestille mig, at mennesket er det eneste intelligensvæsen i Universet. Et møde med ikke-jordiske væsner bør tjene begge parter interesser. Men hvis der skulle opstå en situation, der kunne true med at føre til sammenstød mellem interesser, vil mennesket anstrenge sig for at forhindre en konflikt.

**Thomas
Stafford**

(Amerikaner med 4 rumflyvninger bag sig — anden-pilot i 1965, kommandochef i 1966, chef for Apollo-10 i 1969 og besætningsmedlem under Apollo-Soyuz-projektet):

Det ydre rum gav mig mange overraskelser og ændrede alle mine begreber om Jorden. Det er en fantastisk følelsesmæssig og lærerig oplevelse at se vor lille farverige planet med dens skrøbelige miljø og enestående liv med det ydre rum som en sort baggrund. Jeg kan ikke engang forestille mig, hvorledes jeg ville begå mig, hvis jeg mødte nogen, som kom fra en af det ydre rums kroge. Jeg håber blot, at han — eller hun — eller det vil være venlig og meddelsom.

Jeg tror, at der må være en form for liv et eller andet sted i rummet. Når man tager i betragtning, hvilke uendelige muligheder der er, for at højtudviklet liv kan opstå hvorsomhelst i Universet, har jeg svært ved at tro, at den mest intelligente livsform er opstået på netop vores planet. Måske afslører mangelen på ikke-jordiske væsner på eller omkring vores planet blot, at Universet virkeligt er kolossalt, og at vores Jord må vente længe endnu, inden mennesket finder beviser for eksistensen af andre livsformer.

**Georgi
Ivanov**

(Bulgarsk statsborger, videnskabsmand og medlem af Soyuz-33 besætningen under en rumflyvning i april 1979):

Medens jeg var om bord i Soyuz-33, så jeg intet ukendt. Det meste af det, vi så under kredsløbet, var ting, vi havde fået vist under træningen — i klasseværelserne, rum-simulatorerne, testbygningerne og kosmodromen.

Ikke-jordiske sonder og væsner? I princippet er jeg sikker på, at der findes ikke-jordiske mennesker. De har blot ikke nået rummet omkring vor Jord og vort solsystem. Hvis jeg mødte dem, ville jeg straks sige: »Velkommen!«.

Vi ville utvivlsomt finde et fælles sprog, fordi de også vil være kosmonauter, og kosmonauter forstår hinanden både på Jorden og i rummet. Selvfølgelig kan dette emne ikke diskuteres seriøst på nuværende tidspunkt, men det er nyttigt at tænke over det og træne fantasien.

**Pavel
Popovich**

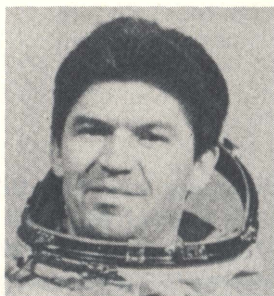

(Sovjetisk kosmonaut med rumflyvninger i 1962 og 1974):

Problemet vedrørende et møde med ikke-jordiske intelligensvæsner er forholdsvis aktuelt, vigtigt filosofisk set og er i den senere tid blevet påtrængende. Jeg tror ikke, at en interesse for andre civilisationer er tilfældig. I dag optager disse spørgsmål repræsentanter for mange videnskabelige retninger. Der er naturligvis in-

gen samstemmende mening. Ingen ved om der findes liv på andre planeter. Nogle anstrenger sig for at bevise, at det findes, andre for at det ikke gør. Ingen af parternes synspunkter og argumenter er særlig overbevisende.

Tsiolkoski troede på andre civilisationers eksistens og på muligheden for at bringe mennesket ud i rummet og bosætte sig dér. Det gør jeg også.

**Vladimir
Lyakhov**

(Sovjetisk kosmonaut. Tilbragte 175 dage i rummet — fra den 25. februar til den 19. august 1979):

Jeg kan huske følgende hændelse. To kolossale bølger så ud til at være stødt sammen i det Indiske Ocean. Vandmasserne dannede et enormt bjerg, som derefter blev dækket af et lag snehvidt skum og forsvandt! Det er stadig en gåde, hvad der var årsagen til dette fænomen.

Med hensyn til de ikke-jordiske og deres fartøjer, så ved jeg faktisk ikke, hvad jeg skal mene. Hvis de var interesseret i Jorden, ville vi sikkert have set spor efter dem under vores 175 dage i rummet. Vi så ingen UFOer. Men hvis man kigger ud ad et rumfartøjs vinduer i længere tid og venter at se noget særligt, kan man være sikker på at »se« det. Fantasien kan få alt under solen til at ligne UFOer.

Der faldt i øvrigt bittesmå partikler af rumstationen yderste isoleringsbeklædning. De dansede og funklede i skyggesiden. Selv med en lille smule fantasi kan man få dem til at ligne UFOer: man kan trods alt ikke finde den nøjagtige afstand til dem. En partikel i 10 meters afstand fra vinduet kan måske for iagttagelsen se ud til at være 10 km væk.

Hvis vi imidlertid møder ikke-jordiske ville vi helt bestemt gøre alt hvad der stod i vor magt for at etablere en fredelig kontakt.

Kilde: SPUTNIK, okt. 1980.

Oversætter: Kim Møller Hansen.

Masser af gode tilbud...

Synspunkter — Tre UFO-artikler. Om UFOer og kuglelynn, rapportmaterialet og UFO-observatører. 60 sider, ill. BEMÆRK — STÆRKT NEDSAT PRIS..... kr. 14,80

Per Andersen: Projekt UFODATA — Et System til Elektronisk Databehandling af UFO/IFO Rapporter. Rapport om Projekt UFODATA, databehandlingen af rapporterne og det internationale samarbejde på dette område. Ill..... Medlemspris kr. 7,50

Ribera/Farriols: UFOs i Fokus. Stærkt omdiskuterede observationer i Spanien — udløber af UMMO-sagen. 182 sider, ill. NÆR UDSOLGT. Gammel bogladepris kr. 46,50. Vi sælger den for kr. 34,50

Hans Voigt: UFO-detektorer. Velskrevet rapport om brugen af UFO-detektorer. Uundværlig for enhver med interesse for dette område. 38 sider, illustreret. Medlemspris kr. 15,00

Kim Møller Hansen: UFOer over New Zealand. En af de senere års bedste UFO-hændelser skete omkring nytåret 1978 ved New Zealand. UFOerne blev visuelt iagttaget, opfanget på radar, filmet — og beskrevet i denne rapport. 75 sider, rigt illustreret. Medlemspris kr. 20,00

Sherman J. Larsen: UFOer tæt på. Let læselig bog, der giver en saglig og ajourført redegørelse for, hvad vi i dag ved om UFO-fænomenerne. 92 sider, rigt illustreret med farvebilleder..... Medlemspris kr. 59,50

UFO-emblem. Et elegant og diskret emblem i fornem guldmedekvalitet. 26 mm bredt — med nål eller broche..... Medlemspris kr. 26,50

Klodernes Kamp. Kasettebånd med det originale radiohørespil af Orson Welles efter roman af H. G. Wells (engelsk-sproget)..... Medlemspris kr. 25,00

UFO Encounters. Dobbeltalbum (2 plader) med 90 minutters optagelser af UFO-interviews. Hør bl.a. Jimmy Carter, Kurt Waldheim, Allen Hynek, Jacques Vallee, astronaut Gordon Cooper og berømte UFO-vidner som Betty Hill, Kenneth Arnold og mange flere. Engelsksproget Pris kr. 110,00

Ældre årgange af UFO-NYT

Årgang 1972, 252 sider. Pris kun.....	kr. 25,00
Årgang 1973, nr. 3, 4, 5 og 6. Pris kun	kr. 30,00
Årgang 1974	UDSOLGT
Årgang 1975, nr. 3, 4, 5 og 6. Pris kun	kr. 35,00
Årgang 1976, nr. 2, 3, 4, 5 og 6. Pris kun	kr. 45,00
Årgang 1977. 264 sider. STÆRKT NEDSAT PRIS	kr. 45,00
Årgang 1978. 268 sider. STÆRKT NEDSAT PRIS	kr. 45,00
Årgang 1979. 268 sider. Pris kun.....	kr. 65,00
Årgang 1980. 260 sider. Pris kun.....	kr. 75,00

Bestilling sker lettest ved indbetaling af beløbet + kr. 5,00 (ekspedition/porto) til giro 9 11 77 25. SUFOI, Postbox 6, 2820 Gentofte. Skriv venligst på modtagerdelen, hvad der bestilles.

INTERVIEW

Nærkontakten er sagens kerne . . .

Ved SUFOIs Repræsentantskabsmøde i efteråret 1980 trak Flemming Ahrenkiel sig tilbage som formand for SUFOI, en post han havde beklædt siden marts 1975. En interesse for UFOer, der går tilbage til 1959, og som med medførte organisationsmæssigt UFO-arbejde i SUFOI fra 1967 til i dag, har vel af og til givet både glæder, sorger, knubs og ikke mindst stof til mange spekulationer om SUFOI, UFOer, Små grønne Mænd, den ændrede indstilling til liv på andre planeter og mange andre emner med berøringsflader til UFO-problematikken. UFO-NYT har placeret sig i interviewerens rolle og besøgt Flemming Ahrenkiel (FA).

hvor jeg trak mig tilbage. Og faktisk i løbet af én til to uger efter dette møde var alle disse jobs planmæssigt blevet delegeret ud på andre hænder, og der sænkede sig en mærkelig stilhed over mit tidligere arbejdsområde. Det var næsten som at blive flyttet fra en storby's hektiske aktivitet til en afsides og isoleret ø. En mærkelig oplevelse — og på sin vis ubehagelig!

SP: Det lyder næsten, som om du savner din formandspost.

Om SUFOI

SP: Nu er det et halvt års tid siden, du afgav din post som formand for SUFOI og blev alm. medlem af repræsentantskabet — hvordan følte du egentlig den overgang?

FA: Ja, jeg blev »pensioneret« som formand ved repræsentantskabsmødet i september 80 efter eget ønske. Jeg havde håbet og regnet med, at det ville give en mærkbar lettelse i den arbejdsbyrde, som følger med en formandspost i SUFOI. Det gjorde det også — men på en noget ejendommelig og nok uforudset måde. De sidste års arbejde som formand var præget af mere administrativt arbejde end egentligt UFO-arbejde. Der var hele tiden breve, der skulle besvares, organisationsmæssige ting, der skulle afgøres eller diskuteres, projekter der skulle iværksættes eller følges op — og oven i det hele sad jeg også på økonomien og regnskaberne og skulle derfor sørge for, at alt fra materialer til moms blev opgjort og betalt til tiden — og at vi havde pengene til det. Alle disse aktiviteter kørte sideløbende lige indtil repræsentantskabsmødet,

... Det at træde tilbage fra formandsposten... var næsten som at blive flyttet fra en storby's hektiske aktivitet til en afsides og isoleret ø. En mærkelig oplevelse — og på sin vis ubehagelig!

FA: Det gør jeg afgjort ikke — blot forekom overgangen mig brat på en uventet måde; men efter at have vænnet mig til den nye tingenes tilstand er jeg stadig glad for, at jeg besluttede mig til at afstå fra genvalg til formand.

SP: For SUFOI som organisation må din afgang som formand også have betydet noget af en omvæltning — jeg tænker bl.a. på den nye organisations- og ledelsesstruktur?

FA: Både ja og nej. Selvfølgelig vil det være en forandring for en organisation at skifte formand. Der er vel næppe to mennesker, der vil køre en sag på én og samme facon. Men allerede ved repræsentantskabsmødet i september 79 var der påbegyndt en uddelegering af arbejdsopgaver til 3 hovedgrupper i organisationen — en forskningsgruppe, en informations- og kontaktgruppe og en såkaldt formandsgruppe. Den sidstnævnte gruppe hed kun sådan, fordi lederen af den var SUFOIs officielle formand, og fordi alle hans funktioner derfor var placeret dér. Denne struktur fik fastere rammer i løbet af 1980, og den væsentligste ændring ved min afgang i efteråret 80 var, at formandens opgaver — der mere eller mindre var forblevet uændrede under den omtalte 3-delning — nu blev fordelt på lederne i de allerede etablerede 3 arbejdsgrupper.

SP: Hvad bliver der så af formanden i den nye struktur?

FA: Den tidligere formandsstilling, med de ansvarsområder den indebar, er væk. Men rent praktisk må en organisation som SUFOI have en person, der udadtil kan tegne organisationen og tage visse beslutninger, og som f.eks. myndigheder, udenlandske organisationer og officielle instancer kan henvende sig til. Det er heller ikke praktisk, at officielle udtalelser og standpunkter fra SUFOI gives af én person den ene gang og af en anden den næste gang. Derfor må vi have én person, der påtager sig dette job som »kransekegfigur« — som SUFOIs officielle talerør og repræsentant. Min efterfølger på denne udsatte post blev Peter A. Hansen, mens Torben Birkeholm overtog gruppelederposten for formandsgruppen. Denne gruppe — og tildels de to andre grupper — blev desuden ved formandsskiftet en

smule omstruktureret, idet der skete omflytninger af arbejdsområder grupperne imellem. Således blev formandsgruppen lavet om til en rapportgruppe og alle aktiviteter vedrørende rapportoptagning placeret her.

SP: D.v.s. at SUFOI også i dag består af 3 hovedgrupper og én formand?

FA: Ja, en gruppe A, der tager sig af forskning- og organisationsforhold, herunder økonomi og regnskab — en gruppe B, der tager sig af de udadvendte informationsopgaver,

... Jeg tror ikke på UFO-er! Men jeg er overbevist om, at UFOerne eksisterer som et fænomen, vi endnu ikke har en forklaring på. . .

herunder bl.a. UFO-NYT — og en gruppe C, der har rapportindsamlingen og vore områdeledere som vigtigste aktiviteter. Hver gruppe har sin interne formand eller leder, og SUFOIs formand udadtil er formand for gruppe B.

SP: Inden vi forlader det mere organisationsmæssige — hvilke arbejdsopgaver fra din formandstid venter du dig mest af fremover?

FA: Det er svært at sige. Spørgsmålet har jo mindst to sider. Der har været ting, der primært tog sigte på at sikre SUFOIs ve og vel, og ting, der hovedsagelig drejede sig om selve UFO-fænomenets problemer og behandling — og så selvfølgelig ting, der kombinerede disse formål.

Internt venter jeg mig meget af den nye organisationsstruktur. SUFOI har været en tung dame at danse med, når der skulle tages stilling til interne og eksterne problemer og når der skulle mobiliseres arbejdskraft til de mange forskellige projekter og opgaver — lige fra koordinering af rapportbehandling til opbygning af udstillinger. Jeg har indtryk af, at sådanne problemer lettere kan løses indenfor den nye

struktur. Men et af vore største problemer er stadig væk, at vi er henvist til at trække på »fritidsarbejdskraft« — der er grænser for de bidrag, de enkelte repræsentantskabsmedlemmer kan yde. Mange har familie, og både kone og børn har jo også et rimeligt krav på en væsentlig del af ens fritid — andre er i gang med en uddannelse, der indebærer eksamenslæsning, og andre igen har andre fritidsinteresser, som også skal plejes.

Som noget, der både kan være til gavn for SUFOI og UFO-sagen, kan jeg nævne det etablerede samarbejde mellem de tre UFO-organisationer i Danmark på rapportoptagningsområdet. Fra en indbyrdes konkurrence og hakken på hinanden er vi nået frem til en skriftlig aftale om samarbejde i forbindelse med undersøgelsesarbejdet af UFO-observationer over hele landet. Afhængig af hvor i landet en observation finder sted, skal den organisation, der har en repræsentant i området, sørge for at få alle relevante oplysninger indsamlet. Oplysningerne indføres på SUFOIs nye rapportskema — der alene er en lang omtale værd — og behandles senere ved hjælp af EDB i SUFOIs projekt UFO-Data. Alle organisationer vil på et givet tidspunkt kunne nyde godt af summen af de indsamlede data, f.eks. i forbindelse med behandlingen af et kalenderårs samlede antal observationer.

Hvis dette samarbejde kommer til at køre fremover, som det var tænkt, så tror jeg, vi her har fået et effektivt redskab i hænde, der — udnyttet med omtanke — kan medvirke til at få bedre hold på nogle af de mange og forvirrende aspekter ved UFO-observationerne.

Om UFO-NYT

SP: Vi sidder også her og kigger i et UFO-Nyt, der ikke har megen lighed med UFO-Nyt fra tidligere år. Der har du jo også haft en finger med i spillet.

FA: Ja, det kan vist godt siges. Det er nok et af de projekter, hvor jeg har følt mig mest engageret. Jeg har i flere ønsket mig et UFO-Nyt, der præsenterede både SUFOI, sig selv og de mange spændende aspekter i UFO-sagen på en mere tiltalende, levende og indbydende

måde. Vi er jo blevet kolossalt forvænte som læsere i de senere år, når det gælder diverse blade og tidsskrifter, som vi køber i det daglige. Vi forventer et stort format, letlæselig tekst, mange billeder og helst farver på de fleste.

Det lykkedes at få SUFOIs repræsentantskab med på ideen — selv om vovemodet og entusiasmen var ret behersket — og den nedsatte redaktionskomité fik mandat til at udforme det nye UFO-Nyt og sende det på gaden fra og med nr. 1/81.

SP: Og da du nu har fået projektet realiseret, ånder du lettet op?

FA: Det vil jeg ikke påstå. Jeg har nok været blandt de ivrigste fortalere for det nye UFO-Nyt, og føler derfor også et vist ansvar for at få projektet til at bære — derfor gik jeg også ind i arbejdet i redaktionen af bladet.

Endelig er der jo også den risiko ved at være fortaler for et projekt, at man får på hattepulen bagefter, hvis projektet ikke opfylder forventningerne eller i værste fald bliver en fiasko. Men groft sagt: Hvo intet vove intet vinde!

SP: Er du bange for muligheden for en fiasko?

FA: Muligheden for en fiasko er altid til stede ved et nyt projekt — og vel er jeg bange for den! Men hvis jeg ikke havde tillid til projektet med en ansigtsløftning for UFO-Nyt, ville jeg ikke være gået så stærkt ind for det, som jeg gjorde. Men det nye UFO-Nyt's succes eller fiasko afhænger i meget høj grad af modtagelsen af det blandt nuværende og forhåbentlig de mange kommende læsere. Hvis ingen vil købe det, er det dødsdømt — men hvis vore læsere fra 1980 modtager det positivt, d.v.s. finder det værd at abonnere på og derfor fornyer deres abonnement, og samtidig hjælper til med at skaffe det nye læsere — ja, så bliver det uden tvivl en succes.

SP: Tror du, der findes en potentiel læserskare, der — når den først har fået kendskab til UFO-Nyt's eksistens — vil købe bladet og derved øge læserantallet særlig meget? Og hvad med prisen på kr. 85.- pr år?

FA: Den potentielle læserskare findes uden nogen tvivl — og hvis vi kunne nå ud til alle, der kunne være

interesserede i at læse det stof, som bringes i UFO-Nyt, så ville abonnementstallet hurtigt runde de 10.000 stk. Men det vil forudsætte, at vi effektivt kunne gøre opmærksom på vor eksistens — f.eks. i store annoncer — og det magter vi ikke økonomisk. Vi må i meget høj grad sætte vor lid til mund-til-mund metoden og bede om vore læsers assistance. Synes De, at UFO-Nyt er dårligt, så sig det til os — synes De det er godt, så fortæl det til venner og bekendte!

Jeg tror heller ikke, at en abonnementspris på kr. 85.- for et helt år, svarende til 6 numre eller ialt 280—300 siders spændende læsestof kan virke afskrækkende. Man betaler i dag uden at blinke 30—35 kr. for en biografbillet, næsten 20 kr. for en pakke cigaretter og 8—20 kr. for mange andre blade i løssalg i kioskerne. Har man virkelig interes-

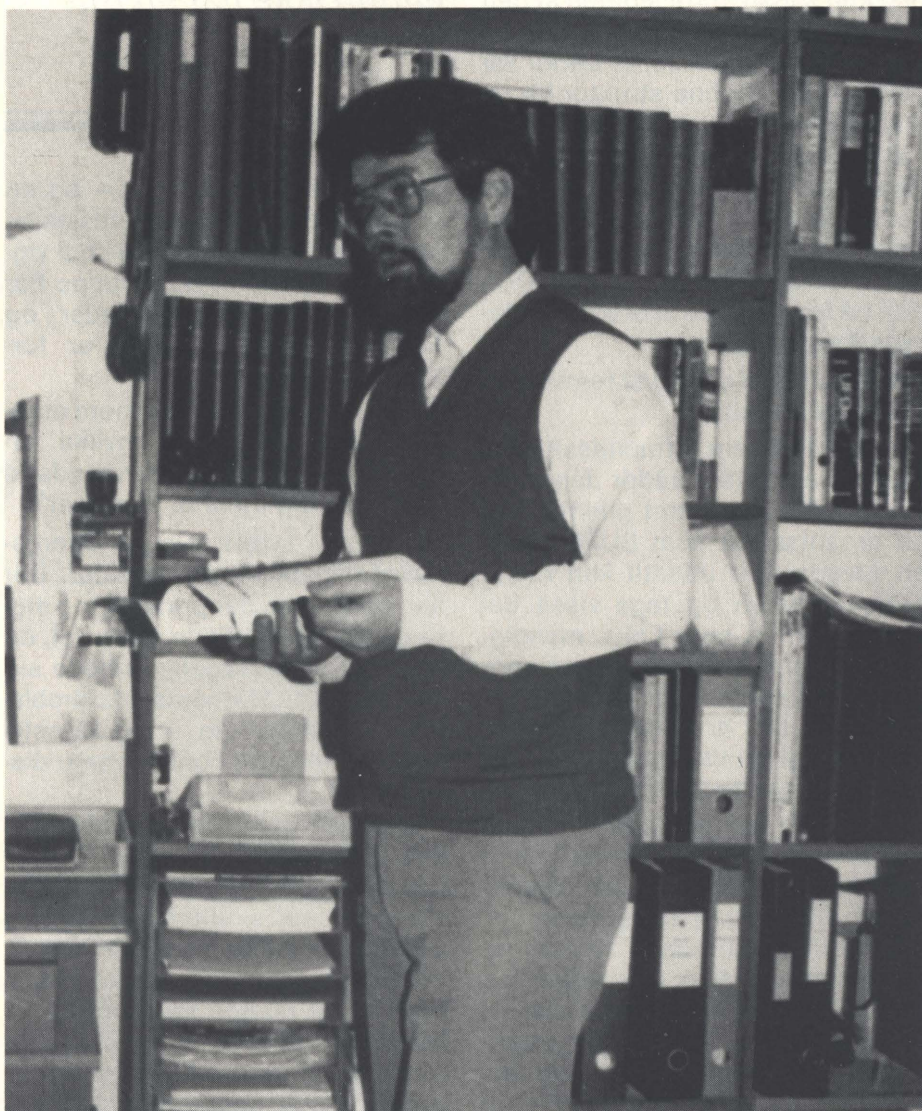
se for UFOer og beslægtede emner, så er 85.-kr. en billig pris at betale pr. år for at få en løbende orientering.

En check til SUFOI

SP: Spøgelset i kulissen er stadig økonomien? Du har flere gange — sidst ved kongressen i Lyngby — spøgefuldt efterlyst en velhavende mæcén, der lod et par gode, store checks dale ned i SUFOIs turban.

FA: Ja, du kan godt kalde bemærkningerne spøgefulde — men der var alligevel en vis alvor bag.

SUFOI har snart eksisteret i 25 år, og alt arbejde i alle disse år er blevet udført af frivillig, ulønnet arbejdskraft. Mange personer har anvendt i tusindvis af fritimer på at indsamle, ordne og behandle oplysninger om UFO-observationer i Danmark og på at informere andre

Man kan studse, undersøge og samle objektive data, som måske medfører, at man må udvide sine begrebsrammer.

om de ting, der løbende sker indenfor UFO-sagen både herhjemme og i udlandet. Der har været arbejdet hårdt med udstillinger, foredrag og andre arrangementer samt med udsendelsen af UFO-Nyt. Ingen har tjent én øre på dette arbejde, tværtimod, de fleste har investeret både tid og penge i at få de forskellige ting op at stå. Drivkraften har været — og er i dag stadig — interessen for et fænomen, som man mener bør tages alvorligt og undersøges til bunds — især fordi det rummer nogle fantastiske perspektiver for hele vor tankegang og dagligdag.

Da den etablerede videnskab har afvist at behandle fænomenet seriøst, fordi dets udtryksformer ikke umiddelbart kan passes ind i vore gængse forestillinger og teorier, så har de UFO-interessererede — i dette tilfælde SUFOI — følt sig forpligtet til selv at få indsamlet og bearbejdet data fra de løbende UFO-observationer — ellers vil de for al fremtid være tabt på gulvet og været gået i glemmebogen, når videnskaben endelig vågner op — for herved at opnå et materiale, der kan gøre den videnskabelige skepsis til skamme.

Men indtil dette mål er nået, har vi kun vore egne ressourcer at trække på. Jeg mener, at SUFOI i årenes løb har udført et stort og uegennyttigt arbejde og ikke altid under lige lette betingelser.

Derfor kunne jeg godt ønske, at én eller anden person, fond eller anden formuende personage vågnede op og sagde: Kære venner, I har i mange år udført et påskønnelsesværdigt, men alt i alt utaknemmeligt arbejde. Jeg vil støtte jeres anstrengelser økonomisk og overrækker derfor SUFOI denne check på kr. 100.000 som støtte til nuværende og kommende indsats!

SP: Tror du noget sådant nogensinde vil ske?

FA: Det er da ikke helt utopisk — og jeg håber da stadigvæk. Jeg har måske nok mindre tiltro til fonds og lignende i denne sammenhæng — de er mere tilbøjelige til at støtte allerede etablerede projekter og ideer, så den givne støtte samtidig kan reflektere lidt glans fra projektet til de ædle givere.

Derimod kunne jeg godt forestille mig, at enkeltpersoner, der har de-

res meningers mod og ikke sidder fastklemt mellem godkendte opfat- telser og hensynet til deres »vær- dighed« i relation til omgivelserne, kunne finde på at slå gavmildt ud med hånden efter at have fået in- teresse for og kendskab til SUFOIs arbejde.

Jeg kunne uden større forbløffelse høre f.eks. en Simon Spies sige: Det er sgu' da meget spændende, det, de mennesker går og arbejder med — og der er jo perspektiver i sagen, det tiltaler mig! Lad os se,

... de fleste af os har en indgroet respekt for og tillid til autoriteters og eksperters udsagn — uden at vi samtidig foretager en vurdering af den pågældendes ekspertise i relation til det emne, han udtaler sig om.

hvad de kan få ud af en check med et pænt rundt beløb på. De kan da i det mindste starte med at forære mig et abonnement på UFO-Nyt!

Ekspertise — eller mangel på samme!

SP: Well, lad os håbe, at en sådan velgører en dag dukker op — men så tilbage til UFOerne: Tror du selv på UFOer?

FA: Som du formulerer spørgsmålet: Nej, jeg tror ikke på UFOer!

SP: Men —

FA: — men jeg er overbevist om, at UFOerne eksisterer som et fæno- men, vi endnu mangler en forklaring på.

SP: Hvad er forskellen?

FA: Jeg mener ikke min overbevis- ning bygger på tro, men derimod er noget bygget op på så mange kendsgerninger, at en erkendelse af fænomenets réelle eksistens må være uomgængelig.

Fænomenet er i årevis blevet set af utallige mennesker over hele kloden. Det er mennesker med for- skellig tro, uddannelse, viden og kultur — men alligevel giver de i

store træk den samme beskrivelse af fænomenets udtryksformer. UFOerne er desuden blevet regi- streret af utallige måleinstrumen- ter, de har efterladt spor på jorden, de har påvirket plantevækst, dyr og mennesker og de er blevet foto- graferet mange gange. Det samle- de antal UFO-observationer fra ba- re de sidste 30 år løber op i hun- dredtusinder.

Hvis ikke dette indikerer et réelt fænomens eksistens, så må men- neskeheden generelt være blevet inficeret med en indtil nu ukendt sygdom — UFO-titis — der foruden at angribe alt levende også kan in- ficere måleapparatur, fotoapparater, biler, film etc. etc.

SP: Når nu beviserne på UFOernes eksistens synes så overbevisende, hvorfor stritter så f.eks. den etable- rede naturvidenskab så stærkt imod at ville godtage beviserne?

FA: På grund af vane, traditionel tankegang, emnets tvivlsomme ryg- te, de mange eksempler på tvivl- somme historier, uviljen til at be- skæftige sig med noget, der ikke passer ind i ens fagområde, forsk- ning i UFOer er ikke tilstrækkelig respektabelt og ambitionstilfreds- stillende — og endelig er årsagen i en del tilfælde simpelthen en for- bløffende uvidenhed om fænome- net som sådant.

SP: Det lyder ellers meget overbe- visende, når en professor dit eller astronom dat med megen auto- ritet — i avisen, radio eller TV — kan affeje en observation — også såkaldt gode observationer — med, at det, de pågældende vidner har set, er stjerneskud, fly eller plane- ter — eller også har de blot bildt sig noget ind.

FA: At det lyder så besnærende overbevisende skyldes mange gan- ge, at de fleste af os har en ind- groet respekt for og tillid til auto- riteters og eksperters udsagn — uden at vi samtidig foretager en vurdering af den pågældendes eks- pertise i relation til det emne, han udtaler sig om.

Der er desværre masser af eksemp- ler på, at f.eks. en professor i astro- nomi — for nu at blive ved profes- soren — har fældet kategoriske domme i UFO-sager, uden at den pågældende har haft den ringeste viden om fænomenet. Hans ind- sigt i emnet bygger måske kun på,

hvad han har læst om emnet i aviserne. Alligevel accepteres han som ekspert i UFO-sammenhæng — i det mindste af dem, der beder ham udtale sig — og mange, der hører hans domme, ræsonnerer så netop som nævnt tidligere: Han er professor i astronomi, han må have forstand på UFOer — der må være noget om det han siger!

Den pågældende professor kan udmærket være en respekteret kapacitet på *sit* felt — astronomien — men derfor kan hans udsagn om UFOer udmærket være irrelevante, misvisende eller direkte nonsens.

SP: Du nævnte før »traditionel tankegang« som et problem for f. eks. videnskabsmanden, når han støder på UFOerne i tekst og tale.

FA: Ja, og nu bruger vi igen den fortærskede betegnelse »videnskabsmand« — den »traditionelle tankegang« er såmænd også en hæmsko for mange andre, selv om de ikke netop hører til gruppen »videnskabsmænd«.

Vi er så vant til, at en ting har et navn, at den hører til i den bestemte kasse, at den skal behandles eller tolkes på netop den måde og at den vil opføre sig ifølge de og de regler. Støder man så uventet på en ting eller et fænomen, der ikke med selv den bedste vilje kan presses ind i systemet, så er man i knibe. Man kan vælge at ignorere den — »det er jo for tåbeligt« eller »det er umuligt« — man kan klippe en tå og hugge en hæl, så den passer ind i én af kasserne (»da den og den givne forklaring er for usandsynlig, så er der i virkeligheden sikkert sket det og det, og så er årsagen den og den«) — eller man kan studse, undersøge og samle objektive data, som måske medfører, at man må udvide sin begrebsramme, så det nye fænomen passes ind sammen med allerede kendte fænomener, uden at der opstår konflikter eller modsigelser. Men vel at mærke uden først at have mishandlet eller beskåret det nye fænomen. UFOerne udsættes mange gange for de to førstnævnte måder at tænke på — men vi har trods alt opnået vort nuværende verdensbillede og viden ved at anvende den sidstnævnte form for problemløsning.

SP: Hvad vil du kræve af en person for at kunne fæste lid til hans

eller hendes meninger eller udtalelser om UFOer?

FA: At vedkommende er ærlig og ved, hvad han taler om! Personen kan være nok så lærd indenfor diverse videnskaber, men hvis han vil udtale sig om UFOer med blot nogen vægt, så må man have sat sig grundigt ind i fænomenet, dets historie og udtryksformer. Er det ikke tilfældet, kan man ikke forlange, at jeg skal tage hans vurderinger eller domme særligt alvorligt. Noget helt andet er, at han — selv uden noget særligt kendskab til UFO-fænomenet — udmærket i løbet af en samtale om emnet kan fremkomme med nye synsvinkler, nye idéer, kritik etc., der kan være både berigende og inspirerende. Men et sådant resultat af en samtale vil nok afhænge nok så meget af den pågældendes åndelige og kulturelle horisont som af hans status udadtil — professor eller ej!

Om UFOer

SP: Hvor mange af de rapporterede observationer skyldes UFOer?

FA: I 9 ud af 10 tilfælde kan en UFO-observation tilskrives et allerede kendt fænomen, enten observeret under specielle og unormale forhold eller observeret af personer med utilstrækkeligt kendskab til at genkende eller forstå det observerede fænomen. Disse 90% af observationerne er — fra et UFO-mæssigt synspunkt — ret uinteressante, men kan bl.a. give et indtryk af de fejlmuligheder og fejlfortolkninger, man kan støde på i praksis, og de er gode at få forstand af!

De resterende 10% er de interessante observationer, de ægte UFO-observationer. Og når vi blandt UFO-interessererede taler om »UFO-observationer«, så er det i de fleste tilfælde med reference til disse 10%. De andre 90% er IFO-observationer og er irrelevante, når UFO-fænomenets art som sådan skal vurderes.

SP: Disse 10% er vel næppe en homogen masse — en ensartet blanding af observationer?

FA: Nej, disse egentlige UFO-observationer indeholder både observationer uden særlige detaljer og observationer, der vrirler med enkeltheder. J. Allen Hynek — som næppe behøver nærmere præsentation — har af samme årsag ind-

delt disse observationer i flere grupper, bl.a. afhængig af den mængde information, den enkelte observation kan forventes at rumme. Hynek opererer med følgende 6 hovedgrupper:

1. NATTELYS, der er ét eller flere lysende punkter, set om natten. Lysene kan bevæge sig eller være ubevægelige.
2. DAGSLYSSKIVER, der er objekter set om dagen og som synes at have en vis udstrækning.
3. RADAR-VISUELLE observationer, hvor der ses noget på radarskærme, samtidig med at objektet ses visuelt af personer.
4. NÆROBSERVATION AF 1.GRAD, hvor observatøren er så tæt på objektet, at visse detaljer kan ses (indenfor ca. 150 meters afstand).
5. NÆROBSERVATION AF 2.GRAD, hvor objektet er landet eller er tæt på jordoverfladen. I disse tilfælde kan UFOet også have efterladt spor på jorden, f.eks. trykmærker, afsvedet græs eller knækkede grene på træer eller buske. Der kan også være tale om påvirkning af elektriske installationer.
6. NÆROBSERVATION AF 3. GRAD. Det, der kendetegner denne observationsgruppe, er, at observatørerne har set »væsener« — UFOnauter — i eller nær ved UFOet.

Som en del- eller undergruppe i denne sidste gruppe findes de såkaldte »kontakt-tilfælde«, hvor der har været en kontakt mellem vidnerne og UFOnauterne, spændende fra »vinken til hinanden« til »kidnapning af vidner«.

Mange har senere bearbejdet Hyneks inddeling på forskellig vis, ændret grupperingen, udvidet den eller foretaget yderligere inddelinger i de enkelte grupper. Disse forskellige variationer af Hyneks grundinddeling har i mange tilfælde været en afspejling af indstillingen til emnet hos den UFO-forsker, der har foretaget den pågældende modificering. Den af SUFOI anvendte inddeling svarer heller ikke 100% til Hyneks — prøv bare at sammenligne Hyneks 6 punkter med de tilsvarende punkter i UFO-Nyt ved Danmarks-kortet i afsnittet om danske rapporter.

Fortsættes i næste nummer.

DANSKE BILLEDER

UFO-foto fra 1970?

Af Ole Henningsen.

Fra den professionelle fotograf Johnny Oehlenschläger i Hvidovre har SUFOI i 1980 modtaget et interessant billede til nærmere undersøgelse.

Fotografen var ved stranden ved Strøby Ladeplads den 16. august 1970, hvor han omkring klokken 11.15—11.30 tog en serie billeder med sit Leica-apparat med 35 mm optik.

Johnny Oehlenschläger bemær-

kede ikke på dette tidspunkt noget usædvanligt på himlen. Først ved en senere gennemgang af negativmaterialet er han blevet opmærksom på det interessante lille mørke objekt, der ses på himlen i højre side af billedet.

Fotografen har været i forbindelse med SUFOIs tidligere formand, Erling Jensen, der har set nærmere på billedet. Han fandt det afgjort spændende og kunne selv kun

komme på een naturlig oprindelse til det lille mørke objekt — nemlig en sommerfugl på nært hold af fotoapparatet.

Erling Jensen henvendte sig derfor til SUFOIs tekniske konsulent, Hans Voigt, der også har stor ekspertise på sommerfugleområdet. Der blev derefter fremstillet en udsnitsforstørrelse af det lille objekt, hvor selve bredden var ca. 5 cm. for lettere at kunne sammenligne

Fig. 1. Foto taget ved Strøby Ladeplads den 16. august 1970. Copyright: Johnny Oehlenschläger.

med de sommerfuglearter, der kunne komme på tale. Se fig. 4.

I sin rapport om sagen skriver Hans Voigt bl.a.:

»Den sommerfugl, der ligner mest, er en Admiral (Vanessa Atalanta). For at det kan være denne sommerfugl, skal følgende data passe:

- Vingefang: 52 — 62 mm
- Tidspunkt: August—Oktober (evt. juni)

Admiralen, der ofte ses ved vore kyster, idet den indvandrer fra syd, ligner bedst det fotograferede objekt, men også andre sommerfugle kan komme på tale.

At silhuetten ikke i dette tilfælde passer helt, kan skyldes, at vingerne ikke står i samme vinkel på de to billeder, og at fotografiet ikke er taget vinkelret på kroppens længdeakse, som det er tilfældet ved det gengivne billede af Admiralen.

Uanset hvilken sommerfugleart, der måtte komme på tale, kan vingefanget i Danmark ikke blive større end ca. 85 mm.

Selv om mange arters flyvetid er om eftersommeren, kan nogle af dem træffes tidligt om foråret efter en overvintring, så tidsmæssigt er der vide rammer.

Det kan ikke ud fra disse forstørrelser bevises, at det er en sommerfugl, der er blevet fotograferet. Men hvis en beregning af størrelsen tyder på, at objektet måler ca. 6 cm, må det være rimeligt at konkludere, at det fotograferede er en sommerfugl, evt. Admiralen.» (Se fig. 4).

Fig. 4. Øverst ses en forstørrelse af det af Johnny Oehlenschläger fotograferede objekt. Nederst ses til sammenligning en bevidst meget mørk gengivelse af en Admiral-sommerfugl.

Kilde: »Hvad finder jeg i mark og eng.« Politikens Naturbibliotek.

Fig. 2. Forstørrelse af det fotograferede objekt.

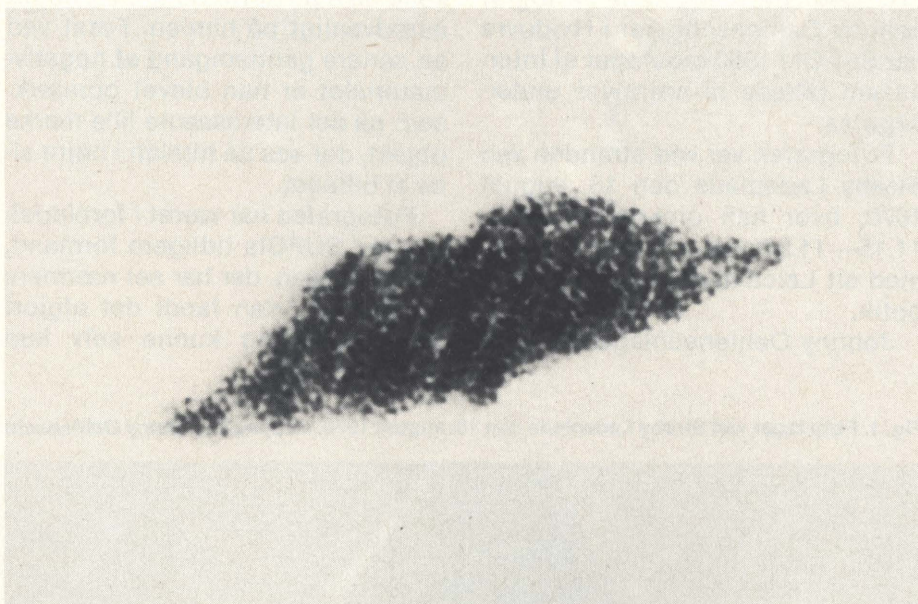

Fig. 3. Ca. 250 ganges forstørrelse af det fotograferede objekt med toneseparering.

Negativet blev derefter sendt til SUFOIs fotokonsulent, H. Bødker, der i sin rapport anfører:

»Negativ:

1. Den anvendte film er af typen KODAK TRI X med en opgivet hastighed på 27 din. Dette er en overordentlig hurtig film til en lys strandbred en sommerdag, men dette til trods er den forbløffende fintkornet og i det hele taget perfekt fremkaldt med undtagelse af nogle få tørrepletter.
2. Negativet er korrekt belyst. Der er dog ikke opgivet hverken belysningstid eller blænde. Da motivet imidlertid fremstår skarpt helt fra forgrund til uendeligt, må der derfor være benyttet en blænde på 11 eller mindre og en lukketid på 1/500 sek. eller derover.

Billedanalyse:

3. Jeg har lavet almindelige aftryk af negativet samt udsnitsforstørrelser varierende op til 65 ganges forstørrelse. (Se fig. 2). Endv. har jeg lavet en toneseparering forstørret ca. 250 gange. (Fig. 3). Dette sidste har jeg foretaget for om muligt at vise en tegning i selve objektet. Ved toneseparering benytter jeg en grafisk film, der har maksimal kontrast. Men selv en sådan proces har kun givet delvis tegning, der for nogen dels vedkommende lige så vel kan skyldes tilfældigheder. Der er simpelthen ikke tegning i objektet.
4. Objektet befinder sig midt over strandbredden, og det har været nærliggende at tro, at det er et

Fig. 5. På denne gengivelse af fotoet har SUFOIs fotokonsulent med pile angivet mulige synsretninger til objektet ligesom solvinklen er indtegnet. Se i øvrigt punkterne 4, 5 og 7 i billedanalysen.

stykke legetøj, der er kastet op i luften. Hvis der er tale om et stykke legetøj, må man gå ud fra, at diameteren næppe er mere end ca. 25 cm. Herudfra kan der foretages visse beregninger.

Vi går ud fra manden, der på billedet ses med ryggen til fotografen, skråt neden for objektet og mærket på Fig. 5 med et x. Hvis vi antager, at han er af en højde på ca. 1,78 m, er afstanden til ham 10 m. Går vi endvidere ud fra, at objektet er ca. 25 cm. i diameter (der er den størst mulige sandsynlighed for legetøj) er den største mulige afstand fra fotografen til det fotograferede objekt på 12,5 m. Alså 2,5 m længere borte end manden.

5. Ved hjælp af skyggen fra den lille pige i forgrunden til højre på billedet (se fig. 5), er det muligt at indtegne solvinklen. Det ses, at såfremt der er tale om legetøj, skulle det være muligt at finde skyggen herfra på stranden eller i vandet. Men jeg har ikke på hverken det originale aftryk eller på udsnitsforstørrelser kunnet finde antydning af skygge.
6. Som det ses på billedet, fremstår objektet helt skarpt, og skønt eksponeringen ifølge punkt 2 har været ret kort, taler det alligevel for, at der må have været en vis afstand mellem objekt og fotograf.

7. Jeg har på fig. 6 skitseret, at ihvertfald 8 personer har haft mulighed for at se objektet, og nogle ser direkte på det. Endnu en understregning af, at afstanden må være over 12,5 m.

Konklusion: Jeg mener ifølge det foranstående, at der her er fotogra-

feret et objekt, hvis oprindelse ikke umiddelbart kan forklares. Jeg mener ikke, at der kan være tale om legetøj, dertil er objektet alt for stort.

Hvis der er tale om en forfalskning, er det gjort på en så professionel måde, at jeg ikke er i stand til at gennemskue det. Iøvrigt taler alt imod, at det skulle være en forfalskning.

Sådan står sagen altså i øjeblikket. En sommerfugl fotograferet på nært hold eller en større genstand længere væk fra fotografen?

Andetsteds i dette nr. af UFO-NYT har Ole J. Knudsen nærmere beskrevet den computerteknik, der i de senere år er taget i anvendelse i USA for nærmere at analysere formodede UFO-fotografier.

Vor fotokonsulent, H. Bødker, har anbefalet, at dette billede blev sendt til nærmere analyse i USA. Vi er enige med ham i, at denne undersøgelsesmetode skulle have en god mulighed for at afklare det fotograferede objekts størrelse og afstand. Så vi venter spændt på at høre nærmere i denne sag fra USA.

Læsernes kommentarer til UFO-billederne er meget velkomne.

Observationsøvelsen 1980 — en fiasko!

Som nogle af læserne husker, udnævnte vi 11. oktober, 8. november og 6. december til observationsdøgn. De nævnte datoer blev valgt, dels fordi UFO-organisationer i flere lande i Europa havde observationsøvelser i de samme døgn, og dels fordi det var flere læseseres ønske at fremtidige øvelsesdage blev lagt på lørdage. At dømme efter antallet af indsendte skemaer har vi lige præcis valgt de dage, hvor næsten alle vore medlemmer skulle noget andet! Der indkom nemlig for de enkelte dage skemaer fra henholdsvis 5, 1 og 2 personer. En person, som jeg på grundlag også af tidligere erfaringer, godt tør udnævne til Danmarks flittigste observatør, deltog alle tre dage, så faktisk har kun 6 personer deltaget.

Der indkom meldinger om i alt 15 trafikfly, 9 satellitter, 2 privatfly, 1 militærfly, 8 stjernesud og ét for-

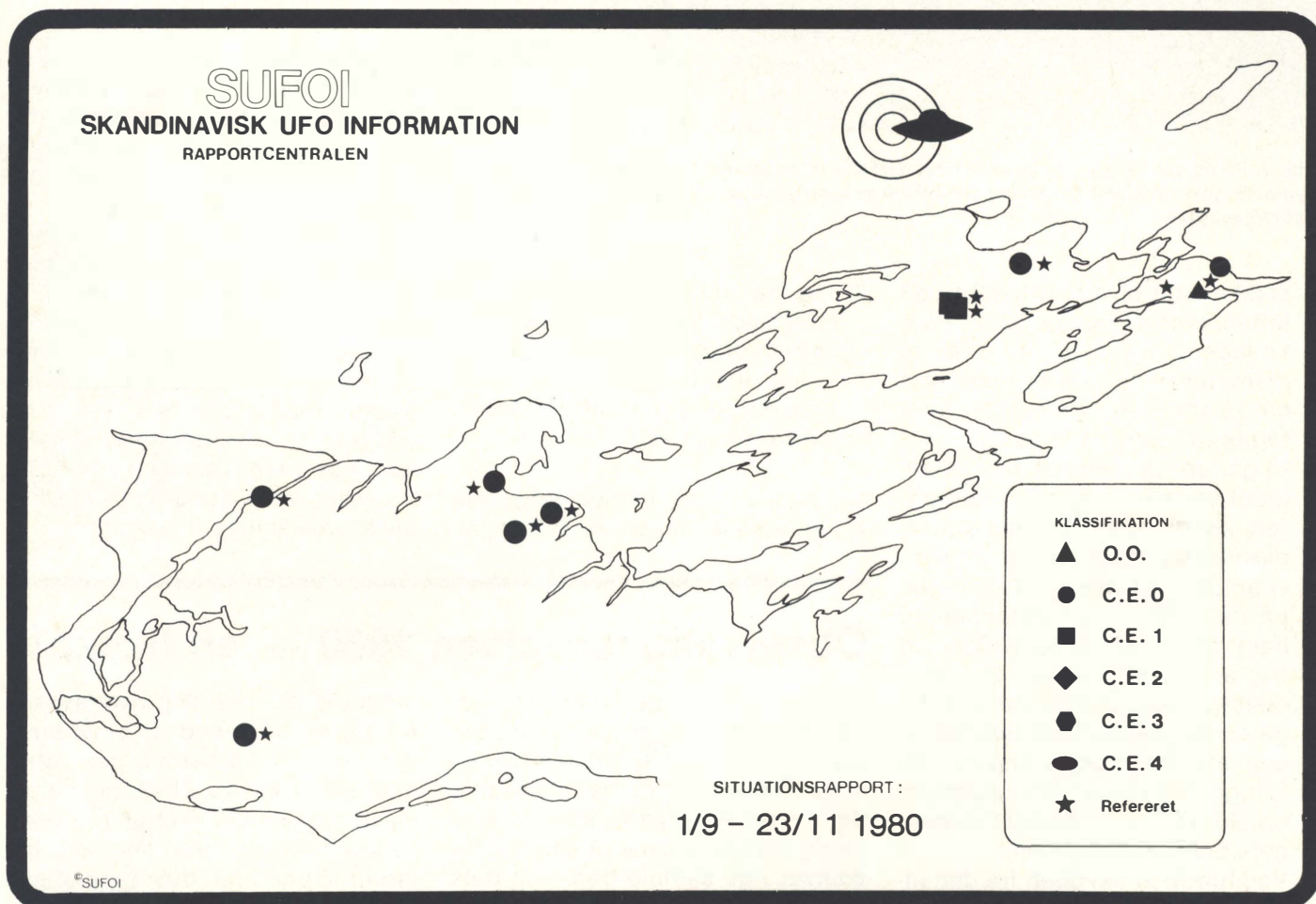
modet UFO, som dog overlapper i tid og retning med et af stjerne-skuddene — så det har nok været et af sidstnævnte. Ellers har der ikke været tale om overlap af observationer, især fordi der kun har været få perioder, hvor flere observatører har været ude samtidig.

På grund af den ringe tilslutning bliver der ikke arrangeret flere af disse observationsdøgn foreløbig. For ikke at skuffe de få virkeligt interesserede kan vi dog tilbyde at forannoncere lokale observationsdage i UFO-NYT, og vi har stadig meldeskemaer, som kan rekvireres gratis. Skulle UFO-interesserede rundt omkring i landet være interesserede i at arrangere observationsture, skal man blot give Alarmcentralen et praj i god tid — min. 6 uger før det nr. af UFO-NYT, som kommer tættest før arrangementet afholdes.

O.J.K.

UFO-RAPPORTER

DANMARK

O.O.

Ordinær observation.

C.E. 0

Nærobobservation uden særlige kendetegn, hvor objektet er set på så tæt hold, at man kan fastslå dets struktur eller form med en sådan grad af sikkerhed, at konventionelle flyvende genstande kan udelukkes.

C.E. 1

Et flyvende fartøj som i C.E.-0, men set inden for en afstand af 150 meter eller mindre.

C.E. 2

Et flyvende fartøj som i C.E.-0 eller C.E.-1, der tillige efterlader tegn på at have været der - såsom landingsmærker, stråling, beskadiget vegetation osv.

C.E. 3

Et flyvende fartøj - som i C.E.-0, C.E.-1 eller C.E.-2 - hvor der er iagttaget en besætning inde i eller i umiddelbar nærhed af objektet.

C.E., Close Encounter = Nærobobservation.

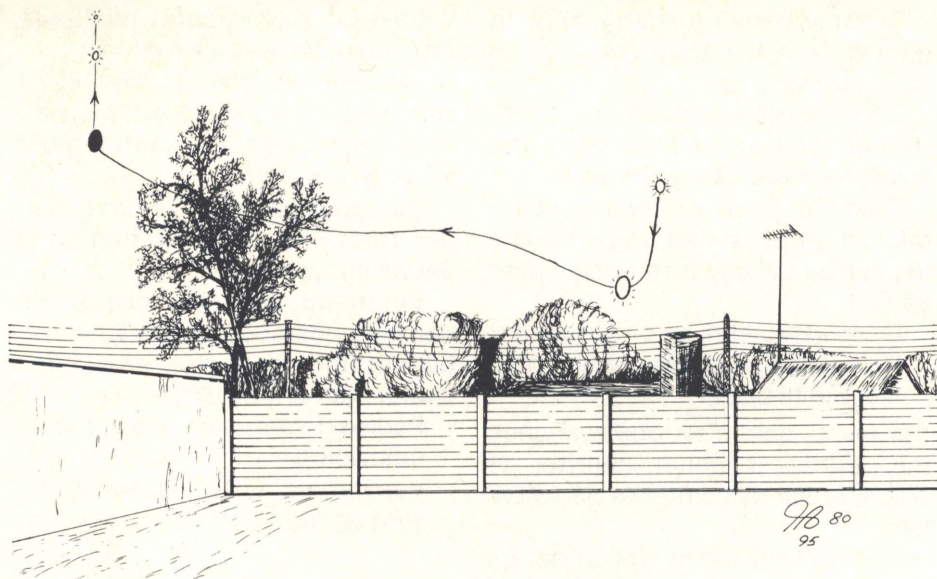
C.E. 4

Tilfælde, hvor mennesker rapporterer om, at fremmede væsener med tilknytning til et uidentificeret flyvende fartøj klart har grebet ind i deres liv.

Er en observation refereret i UFO-NYT, vil der desuden være at finde en stjerne bag klassifikationssymbolet.

Den anvendte gruppering er hentet fra bogen U.F.O. Close Encounters fra US/UFO Research Lab. Inc., 401 Canyon View. Tucson Arizona 85704.

Den 1. september 1980
kl. 12.07

C.E.O

Lind, 7400 Herning

En herre, som er bosiddende i landsbyen Lind, ca. 3 km syd for Herning, bemærker, da han vil gå ind ad sin vestvendte dør, at der er noget blinkende, som spejler sig i dørens glasrude. Han tror først, det drejer sig om en svæveflyver; men da han vender sig om og ser op, bliver han klar over, at det er et ovalt sort objekt, som langsomt daler lodret ned mod jorden, og han får det indtryk, at det vil falde ned i Lind. Fra objektet kommer der regelmæssige blændende, blåhvide blink med større mellemrum end blinkende flylys.

Observatøren tilkalder straks en kontordame, samt råber over til nabokonen for at gøre hende opmærksom på hændelsen.

De iagttager alle tre, at objektet, som nu befinder sig lavt over horisonten, foretager et drej mod venstre og derefter fortsætter mod syd i en svag stigning. Efter at det har passeret bag om et træ, fortsætter det i en lodret stigning, hvorefter det bliver mindre og mindre for til sidst at forsvinde i ca. 20—25° højde.

Under observationen, som varede et kvarter, kunne de ikke høre nogen lyd fra genstanden, og der blev ikke iagttaget flyaktivitet i området.

Kort tid efter at objektet var forsvundet, passerede et rutefly med kurs fra syd-sydøst mod nord-nordvest.

Objektets størrelse målt i udstrakt arm: 3—4 mm.

Objektets hastighed samt afstanden til det var det ikke muligt at vurdere.

Vejrforhold: Observationen blev gjort ved dagslys med klar himmel, svag vind fra vest-nordvest.

Den 13. september 1980
kl. ca. 12.10 (± 5 min.)
8300 Odder

C.E.O

Det er ved middagstid, og vejret er letskyet med solskin. En 58-årig herre står og kigger ud ad sit køkenskendue, da han pludselig i vest, 45° oppe ser et sølvfarvet, ovalt objekt, som har kurs mod nordøst. Han går straks ind i sin stue for bedre at kunne følge objektet og kalder samtidig på sin datter for at få hende til at bekræfte observationen.

De bemærker nu, at objektet under sin flyvning flere gange foretager kraftige højdeændringer. Under disse manøvrer forsvinder det et kort øjeblik bag nogle træer. De bemærker også, at det en enkelt gang står helt stille.

Observatøren betegner objektet som selvlysende og blændende. Efter 10 minutters forløb forsvinder objektet bag skyer i nordøst ca. 45° oppe.

Observatøren er ikke i stand til at vurdere objektets størrelse eller dets hastighed.

Lyd hørtes ikke under observationen.

Den 25. oktober 1980

O.O.

ca. kl. 23.00

4800 Nykøbing F.

En herre er sent på aftenen ude for at trække lidt frisk luft og står og betragter stjernehimlen, da han i retning af Hasselø får øje på et mærkeligt flyvende objekt. Det beskrives som »en stor fugl med udbredte vinger« eller »en stjerne, der har mistet den ene spids«.

På »vingerne« ses et svagt gråt skær. Lyd høres ikke. Objektets størrelse og afstand til det er vurderet meget usikkert. Objektet forsvinder i retning af Tingsted; kursen er fra syd-sydvest til nord-nordøst.

Observatøren blev ret forskrækket over hændelsen.

Vejrforhold: Klar himmel, let vind og mørkt. Temperatur 5° C.

PS: I nr. 1, side 19, berettede vi om to observationer — ligeledes fra Falster — samme aften ved 21-tiden.

Den 30. oktober 1980

C.E.O

ca. kl. 22.53

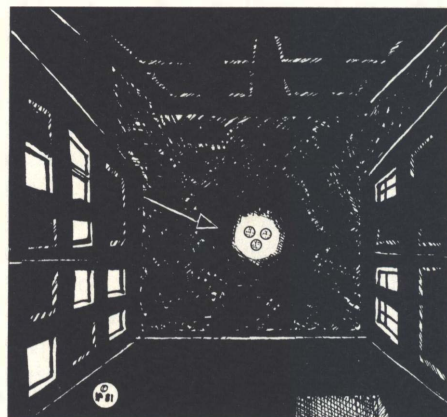
9000 Aalborg

To unge mennesker, som opholder sig i en baggård på Vesterbro, bliver pludselig opmærksom på et lysende objekt, som i løbet af få sekunder bevæger sig hen over dem i retning fra nord-nordøst til syd-sydvest.

Objektets udseende beskrives som tre runde, rødlige lys placeret som en trekant og disse igen indenfor en svagt hvidtlysende cirkelformet krans (korona).

Objektets lys er konstant.

Lysstyrken beskrives af den ene observatør som svag — og af den

anden med: »afskærmet, som om der var anbragt et filter foran«.

Objektets størrelse betegnes som større end fuldmånen.

Lyd hørtes ikke.

Efter indhentede oplysninger er det konstateret, at der ikke har været flytrafik over Aalborg på observationstidspunktet.

Vejrforhold: klart, tørvejr og let vind.

Den 2. november 1980 C.E.1
kl. 20.20

Sneslev, 4100 Ringsted

To damer samt den enes barn er om aftenen i bil på vej fra Ringsted til deres hjem i Haslev. Da de kører gennem hovedgaden i Sneslev og har passeret et vejsving, opdager de en brændende genstand liggende på gaden 400 meter fremme.

Den ene dame beretter følgende om hændelsen: »Det brændte med et kraftigt rødt lys, somme tider gulligt eller rød-lilla.

Der var klart synlige flammer, der var afgrænsede ligesom ved en glorie. Der var ingen røg. Jeg passerede genstanden i den modsatte vejside (i ca. 2 meters afstand. Ref.) og kiggede indgående på tingen, der viste sig at være en stang (liggende på vejbanen. Ref.), der i den sidste tredjedel brændte. »Bålet« var med de afgrænsede flammer op til 40 cm i højden. Bilen kørte helt normalt, og vi kunne blive ved med at se »bålet« ud ad vognruden, indtil vi drejede rundt om et hjørne.»

Damen, som har rapporteret til os, forklarer, at hun blev ret angst over hændelsen.

Observationstid: 2 minutter.

Lyd hørtes ikke.

Knap en halv time senere samme aften, kl. ca. 20.45, kommer 4 personer kørende fra Ringsted mod Haslev. På samme sted i Sneslev Hovedgade opdager de to røde lys foran sig og tror først, at det drejer sig om afmærkning efter en ulykke. Da de kommer nærmere, ser de, at der skråt overfor hinanden ligger to røde genstande på vejbanen, og de regner med, at det må være noget brændende, der er smidt ud af en bil. Da der imidlertid ikke kommer røg fra de to genstande, men derimod nogle mærkelige stråler, bliver de klar over, at det må være noget helt andet.

Til rapporten er forklaret, at de to genstande ligner store pærer på ca 15 cm's størrelse.

De passerer genstandene i 2 meters afstand og kører videre uden at tænke mere på hændelsen.

Først da de læser i avisen, at andre har været ude for noget lignende, sætter de sig i forbindelse med SUFOI.

Observationstid: ca 4—5 minutter

Vejrforhold: Letskyet, tørvejr med let vind til blæst.

Vor mand, som efter observationen har undersøgt stedet, beretter, at der intet var at bemærke på vejbanen.

Vejvæsenet har oplyst, at der på det pågældende sted og tidspunkt ikke har været foretaget vejarbejde eller opstillet advarselslys.

Undersøgelse på stedet med geigertæller gav til resultat, at der kun var normal baggrundsstråling.

Den 8. november 1980 C.E.0
ca. kl. 21.00

Skrosbjerg, 4682 Tureby

En ældre landmand er en sen aften ude på sin mark, hvor han er ved at pløje med sin traktorplow, og får øje på to kraftige, nedadrettede lyskegler, som befinder sig i 350 meters afstand i nordøst, 15° højde. Han standser straks sin traktor for bedre at kunne iagttage lyskeglerne og tænker først, at det måske kan være en maskine fra Kommunen, som er ved at rense en bæk, som findes her. Han bliver dog hurtigt klar over, at det må være noget helt andet. Observatøren oplyser, at han kan se, at lyskeglerne har en afstand fra hinanden på 5 meter. Lyskeglernes længde er 4—5 meter og bredden mindst 1/2 meter.

Lyskeglerne, som ligner projektørstråler, udgår fra to helt klare runde, hvide lys, men selve strålerne går over i det gullige. Midt imellem de to punkter, hvorfra lyskeglerne udgår, ses et mindre, mat rundt lys. Alle lys har konstant lysstyrke. Lyskeglerne går skråt nedad mod bækken, hvor vandoverfladen ligger 1,5 meter under det øvrige terræn, således at det på 350 meters afstand ikke er muligt for ham at se, om terrænet (bækken) er oplyst.

I de 25 minutter, som observationen varer, bevæger lyskeglerne sig

lydløst og med varieret hastighed frem og tilbage langs bækken.

Ind imellem står de helt stille. Bevægelserne sker over en strækning på ca. 300 meter i retning øst-vest og omvendt.

Da lyskeglerne forsvinder, sker det pludseligt, som når man afbryder på en lyskontakt.

Vor mand, som efter observationen har undersøgt området, har ikke kunnet finde spor efter arbejdsmaskiner eller andre aftryk.

Radioaktivitet: normal baggrundsstråling.

Vejrforhold: Letskyet, tørvejr, let vind og mørkt.

Den 8. november 1980 C.E.0
kl. 21.34

Bjedstrup, 8660 Skanderborg

En 45-årig herre kommer kørende i bil fra Ry mod Skanderborg. Lige efter at han har passeret Bjedstrup og kører mod sydøst op ad en bakke, kommer der pludselig fra sydøst et stort blågrønt lysfelt frontalt ind mod ham. Lysfeltet, som er skarpt afgrænset, standser lige bag bakken foran ham, og han bemærker, at det fylder hele vognens bredde. Lysfeltets størrelse anslås til at være omkring 8x8 meter.

I de øverste hjørner af feltet ses to kraftige lys, der også er blågrønne og ligesom det øvrige felt konstant lysende. Efter ca. 30 sekunders forløb begynder det langsomt at gå ned bag bakketoppen, ligesom det ville lande. Da han når op på bakketoppen, hvorfra der er god udsigt mod sydøst er lysfeltet ikke mere til at se.

Lyd høres ikke.

Observationstid: 30 sekunder.

Vejrforhold: Tørvejr, let vind og mørkt. Temperatur 0°.

Den 10. november 1980 C.E.0
kl. 16.58

Hillestrup/Sdr. Alslev, 4800 Nykøbing F.

En skoledreng på 15 år er efter skoletid på arbejde på en gård ved Hillestrup og er ved at skovle ensilage på nordsiden af gården. Kl. 16.58 vender han sig om og kigger mod nord og får da øje på et lysende objekt i nord-nordøst, ca. 45° (?) oppe.

Objektet, som han betegner som

nærmest rundt, lyser konstant i forskjellige farver, angivet som rød, blå, hvid og gul. Etter at have iagttaget objektet ca. 1/2 minut, bemærker han under objektet noget der ligner to projektører, og som sender et meget skarpt lys mod ham. Herover bliver han ret forskrækket; og efter 1/2 minuts forløb skynder han sig ind i malke- rummet for at hente en arbeids- kammerat. Men da de kommer ud igen, er objektet forsvundet.

Afstand til objektet anslås til ca. 4 km (må antagelig være mindre). Størrelsen på objektet er meget usikkert vurderet.

Observationstid: ca. 2 minutter.

Vejrforhold: Klar himmel, let vind og tussmørke. Temperatur 4°C.

Den 23. november 1980

Kl. 12.23

Grenåvej, 8250 Egå

En 30-årig herre kommer cyklende ad Grenåvej i retning mod Grenå. Da han er ud for det sidste lysregulerte kryds, bemærker han, at en modgående bil tuder med sit signalhorn, og ser derfor uvilkårligt til venstre. Han får da — over hustagene i vestlig retning — øje på noget, som reflekterer i sollyset. Da det kommer nærmere, kan han se, at det drejer sig om et ovalt sølvskinnende objekt med to udbuede, nærmest firkantede former. Da objektet, som er lydløst, når ud over Grenåvej, står det pludselig stille et øjeblik midt over vejen. Efter 2—3 sekunders forløb fortsætter det vi-

C.E.O

dere i øst-nordøstlig retning, hvor det forsvinder i ca. 70° højde. Inden det forsvinder helt, kan observatøren se, at det ind imellem glimter i sollyset. Han bemærker også, at føreren af en Mascot optager forfølgelse af objektet. Desværre er det ikke lykkedes at komme i forbindelse med denne bilist.

Hele hændelsen foregår meget hurtigt — på mindre end et minut.

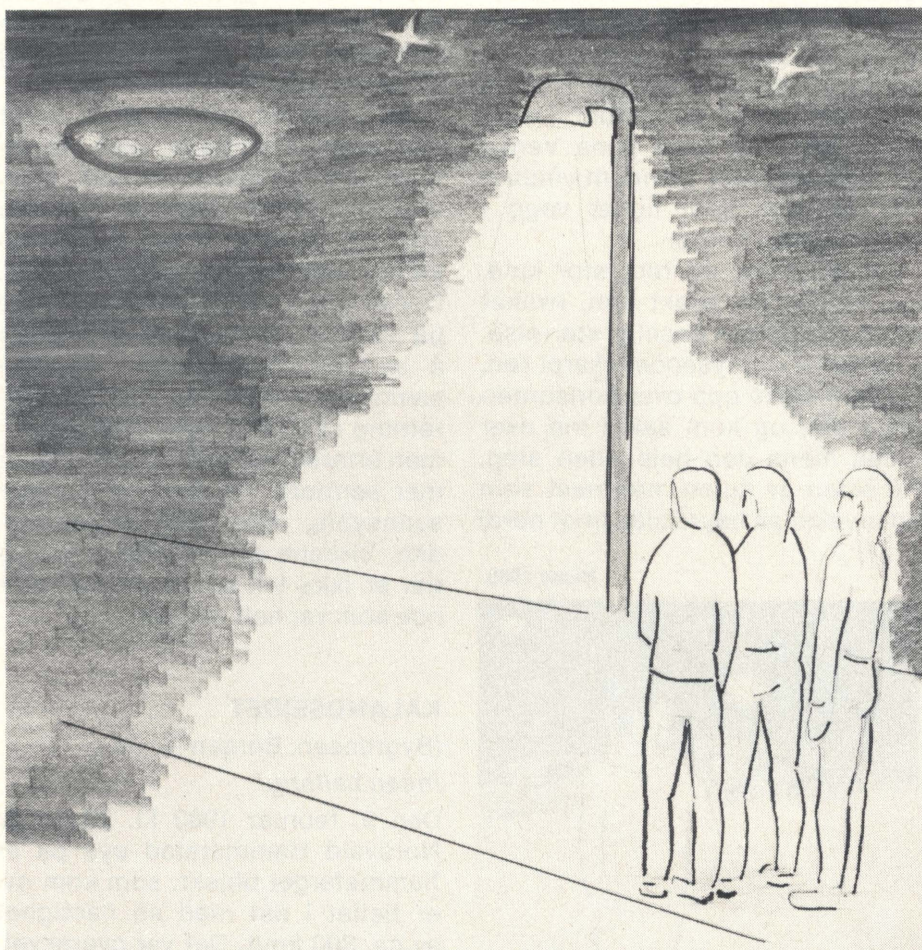
Vejrforhold: Klart solskin med blæst fra vest.

Referat: X. P. Madsen.

Tegning: H. A. og H. P.

UFO-RAPPORTER

NORGE

RØYSE — RINGERIKE

»Engang i 1974 var vi tre venner ute på tur på Røyse«, forteller Vibekke Risan. »I retning sydvest så vi en »stjerne« som beveget seg mot oss og ble større. Litt etter begynte den å blinke som et fly.

Da den nærmet seg lavtflygende, ventet vi å høre lyd fra objektet.

Da vi ingen lyd hørte, og heller ikke så noen vinger på gjenstanden, ble vi helt paralyisert. Hendselen ble faktisk glemt, men jeg tegnet gjenstanden for min mor, og senere så vi identisk med min tegning, et bilde i en bok. Der ble den karakterisert som et moderskip!«

Vitnene så gjenstande på meget kort avstand i høyde med en lysmast på det nærmeste, og stemmer de oppgitte mål, skulle gjenstanden ha en lengde på ca. fire meter.

Desember-januar 1970-71.

Trondheim

Tid: kl. 07.30—08.00

Obs.tid: 15—20 minutter.

»Vi arbeidet på Munkvoll stasjon (Gråkullbanan)«, forteller Bjørn Havik, »da jeg la merke til en lysende gjenstand som kom fra Uglå st. (fra syd) i retning byen (Nord).

Jeg gjorde min arbeidskollega oppmerksom på tingen, og vi så begge at den passerte over oss, men på grunn av tåken kunne vi ikke danne oss noen mening om hva det var. Vi så stikkflammer under skyggen og er sikker på at fly, det var det ikke. Hva annet det kunne være, er vanskelig å svare på, men jeg har hele tiden trodd på at det måtte være et UFO. Hva annet kunne fly så stille?»

Sønn til Bjørn Havik, vår seksjonsleder i Trondheim, Leif Havik, har følgende kommentarer til hendelsen:

»Da dette er blitt sett av min far, kan jeg få tilføye at det sannsynligvis er blitt sett noe interessant. Jeg kan huske at han fortalte om synet da han kom hjem fra arbeidet, men i og med min svake interesse for slike ting i min tidlige ungdom, kan jeg ikke si noe nøyaktig om måned eller dag.

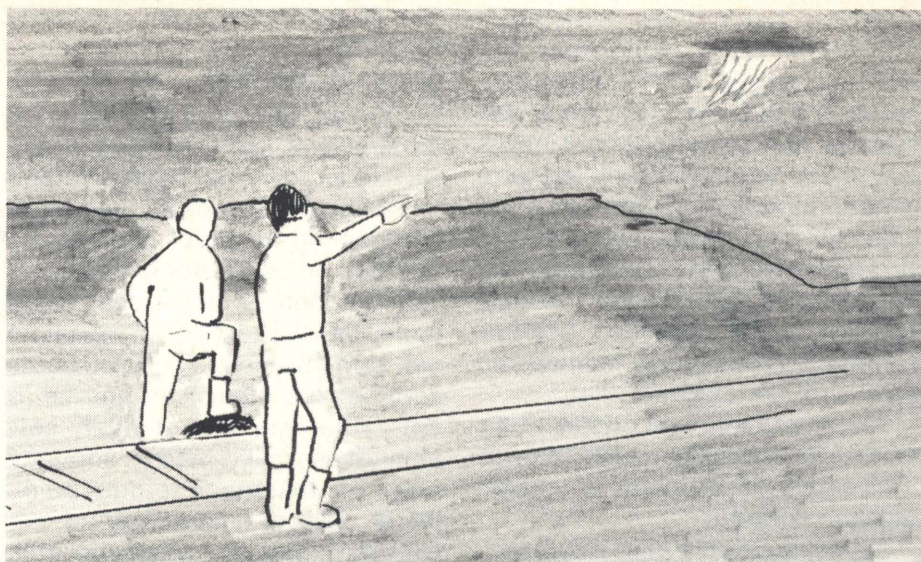
Jeg må også få tilføye at hendelsen sannsynligvis har gjort et dypt inntrykk på hans personlighet. Dette tror jeg fordi han kan sitte å betrakte himmelen i timevis, og det er vel neppe mange i hans alder som gjør«.

3. januar 1980:

HISØY — ARENDAL

Vitnet betraktet stjernehimmel da han ble opmerksom på et intenst hvitt lys omkring et ovalt objekt, matt sølvfarget, som befant seg i ca. 100—150 meters høyde. Objektets diameter 10—15 meter. Det fløy i sørvestlig retning.

Lyset skiftet plutselig fra intenst hvitt til intenst rødt, deretter til intenst hvitt igjen. Før objektet forsvant over nærmeste ås sås ingen flere fargeendringer. Det ble observert over sjøen. Hastigheten var langsom, ca. 40-50 km. i timen eller mindre. Det var ingen lyd å høre fra objektet. Det var en sjerneklar kveld, ingen skyer,

Trondheim 1970-71.

nesten fullmåne (fullmåne kvelden før) og meget god sikt. Obs. tid: 1-2 minutter.

10. januar 1980:

VINSTRÅ

Flere røde kuler.

Regnvald Nygård kom hjem ca. 21.30 torsdag den 10. januar og oppdaget plutselig en stor, rød kule, som kom opp fra vest, antagelig fra Fefor eller Fagerli. Han ropte på sin kone, som kom ut og observerte det samme. Hun så den også gjennom vinduet. Deres sønn, Rolf, og hans kone Venke så også objektet gjennom vinduet fra sitt hus, som ligger vegg i vegg med det andre.

Objektet var en rød, stor kule, ca. 10 cm. på strakt arm, hvilket vil si en ganske anseelig størrelse. Den var sterkt lysende, skarpt rød, og steg sakte opp over horisonten (dalsiden) og kom sakte inn over dalen mens den hele tiden steg. På siden av kulen, nærmest som en utvekst på høyre side (mot nord)

Hisøy 1980.

var det noe som av Ragnvald Nygård ble karakterisert som en lysende, blinkende kule, mens hans kone mente det virket mer som »stikkflammer«.

Etter ca. 20 minutter, da objektet stod midt over dalen, ble det plutselig borte, det »sloknet«. Det var mørkt, klarvær, og ifølge rapporten var objektet tydelig foran månen. Lyset på selve objektet var sterkt, nærmest blendende, mens »vedhenget« blinket. Det ble ikke hørt noen lyd, og vitnene utelukker både fly, helikopter og satellitter som mulig løsning.

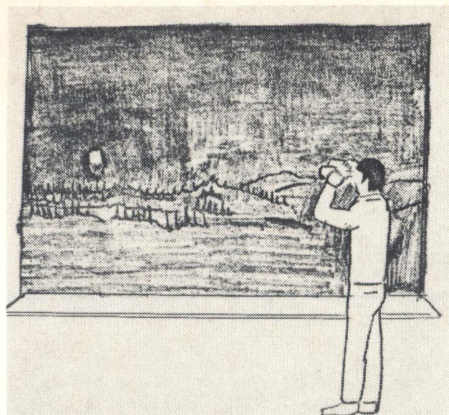
Da objektet var så stort, holdt seg oppe så lenge og ikke i sluttfasen dalte noe ned før det »sloknet«, vil vår medarbeider for sin egen del også si at han mener også varmluftsballong kan utelukkes. Der er også i år vært mange slike på Vinstrå, og de er ganske enkle å avsløre. Hastigheten var den samme hele tiden, og vind og vindretning er ikke oppgitt i rapporten, men erfaringsvis går vinden i dalen mer sør/nord, og den har ganske sannsynlig ikke vært ført av vinden. Vitnene er helt pålitelige, og det er ikke tvil om at de har sett noe som var helt uvanlig.

KALANDSEIDET

(Bygrensen: Bergen — Os.)

Ingen ballong!

Den 9. februar 1980 kl. 23.00 får Nordvald Hammerstad øye på et flammefarget objekt, som kom over fjellet i øst med en hastighet av ca. 800 km/t. Det var overskyet,

østlig bris og minus 3°. Avstand til objekt anslås til 1000 meter, og obs. tiden til ett minutt.

»Min første reaksjon var at det kunne være et fly, men jeg så straks at det var noe annet«. forteller Hammerstad. »Med min kik-kert fikk jeg bekreftet det, og da så jeg flammer under objektet. Det var som et stort bål inne i en ballong. Men alle yttersidene gikk sammen med mørket, og flammene virket som uberørt av farten«. Vitne var også Astrid Hammerstad. Objektet var synlig hele tiden til det forsvandt bak skogen i vest. Høyden var hele tiden 30° over horisonten.

Bemerk likheten med denne observasjonen, med den ved Munkvoll st. i des.-jan. 1970-71.

FLYVENDE TALLERKENER OVER GUDBRANDSDALEN?

Det begynte allerede tirsdag den 18. mars 1980, da brødrene Sigmund og Harald Skullerud (henholdsvis 16 og 10 år gamle) så et lys som beveget seg i nordøstlig retning over himmelen. Dette var i Rudsbygd, noen få kilometer nord for Lillehammer mot Gausdal.

De fortalte at lyset lignet en stjerne, men at det så ut til å

holde vanlig flyhøyde. Dessuten beveget lyset seg fortere enn flyene pleier. Det var oransje (eller gul/oransje) av farge og holdt stø kurs. Jeg er tilbøyelig til å utelukke at dette kunne være en satelitt, da lyset blir karakterisert som sterkt. Hva nå enn dette var, så dannet det opptakten til de forskjellige observasjonene onsdag 19. mars, da det virkelig ble fart i sakene.

Mathea Surnflødt, som bor i Vestre Gausdal, nærmere bestemt i Olstad, observerte kl. 16.00 om ettermiddagen en blank, rund gjenstand som fløy i stor fart på den klare himmelen. Hun fortalte at gjenstanden holdt stø kurs, men forsvandt uten at den ble borte bak noe. . . . (etter konferanse i telefonen gjentok hun dette, og sier at i det blanke solskinnet virket det som om gjenstanden »fløt ut« i lyset og forsvandt ut av syne på den måten). Hastigheten anslo hun til »som når man kaster en ball«. Hun var helt sikker på at gjenstanden var metallisk, og beklager at de andre i værelset ikke rakk å se den før den forsvandt.

Klokken 22.00 samme kveld så Rolf Jarle Toftstuen og Gry Hansen, fra Fåvang i Gudbrandsdalen, et gulrot-gult, rundt lys med en noe lysere korona over horisonten i nordvestlig retning. I den neste halvtimen begynte lyset, som lignet fullmånen, men var noe mindre, å bli spiss nederst. Til slutt hadde lyset form som en »hellen-de halvmåne« (tallerkenform?) med et mørkt trekantet innhugg i øverste del. Lyset forsvandt tilslett ned bak åsen i nordvest.

Dette fører oss igjen tilbake til Rudsbygd (ca. 2 km. sør for Fol-

leby denne gang): Magne Sørmo var ute for å slukke lysef på ve-randåen ca. kl. 22.45 da han observerte en »kjempestjerne« i nord-vest. Fargen var skarpt gul-orange. Den skiftet via orange til rødt, og da Sørmo fikk tak i sin kik-kert (20 x 50), kunne han tydelig se en elliptisk (tallerken-) form på objektet. Med ca. 5 minutters inter-valler skiftet objektet kurs og høy-de. Sørmo fikk også varslet sin ko-ne og datter for å få bekreftet ob-servasjonen. Objektet forsvandt på den måten at det ble mindre og mindre, enten ved at det forsvandt i stor hastighet eller »løste seg opp«. (Se Mathea Surnflødt's ob-servasjon før på dagen).

En kollega av Sørmo, fortalte at han hadde lagt seg ved 23.00-ti-den denne kvelden, men at det ble så unormalt lyst i soverommet, at han hadde stått opp for å se, hva det var som gjorde dette, da det ikke var mulighet for at bil-lys kunne nå soveromsvinduet. Han så ingen ting, og da han gikk tilbake til soverommet var det igjen helt mørkt der. Dette var i samme retning som Sørmo obser-verte det ellipseformede lyset.

Familie Medby observerte også samtidig med Sørmo, gjenstanden fra bilen de kørte i og vil forhå-pentligvis senere gi egen rapport om hendelsen. Sørmo anslo av-standen til objektet til ca. én mil, mens både Sørmo's kollega og fa-milien Medby angivelig skal ha sett det adskillig nærmere, men altså bare ha oppfattet det som et unormalt lysfenomén.

NUFOC (Rapportcentral)
v/ Finn W. Kalvik.

Tegninger: Trond Pedersen.

LEDER

fortsat fra side 3

kanske UFO-forsker Leonard Stringfield og fremlagt i forbindelse med et UFO-symposium i USA i 1978.

Hører sådanne historier så til den sandfærdige halvdel eller halv-delen bestående af blålys og svin-del? Da tilsvarende rygter dukkede op 1. gang (herhjemme via den danske udgave af Frank Scullys bog »De Flyvende Tallerkener« i 1950), blev de i det store og hele af-

fejlet som svindel og opdigt.

Stringfield har med sit materiale pustet nyt liv i diskussionen og synes med sine 22 tilfælde at have godtgjort et gran af sandhed i disse rygter. Hans materiale kan ikke blot affejes, ej heller umiddelbart tages for pålydende. Meningerne er delte, også i SUFOI, men selv om ordsproget »Der går ikke røg af en brand, uden at der er ild i den« er blevet noget misbrukt i tidens løb, så har jeg mistanke om, at det er på sin plads i denne sammen-

hæng.

Derfor vil læserne i kommende numre af UFO-NYT kunne stifte be-kendtskab med Stringfields mate-riale — både som orientering om et kontroversielt emne, men også som stødet til en måske frugtbar debat om troværdigheden og sand-synligheden i de fremlagte påstan-de — for er blot ét af tilfældene korrekt i detaljer, er perspektiverne umådelige! Døm selv, hvilken halv-del vi beretter om blandt de nævn-te to muligheder! □

»TILDRAGEelser«

Af Torben Birkeholm

Som beskrevet i tidligere numre af UFO-NYT behandler SUFOI fra tid til anden observationer, der viser sig at være menneskers værk. Varmluftsballeroner af store plasticposer og drager med lygter hører til klassikerne. De kan volde os stort besvær, men som regel kan vi identificere dem med hjælp fra medierne og offentligheden. Det efterfølgende eksempel er fra Nordjylland og viser tydeligt værdien af befolkningens interesse og støtte.

Mandag den 20. oktober 1980 sad en yngre kvinde fra Aalborg i en stol ved vinduet i sin lejlighed. Da hun tilfældigt så ud ad vinduet, fik hun øje på et lys, der bevægede sig lavt over taget på boligblokken overfor. Det var lige før TV-avistid, og hun tilkaldte sin datter. Sammen observerede de et hvidt lys, der bevægede sig på en mærkelig »hoppende« måde — hovedsagelig op og ned, men også fra side til side. Bevægelsen foregik i hurtige ryk, men i et begrænset område (se observatørens skitse på fig. 1.)

Efter nogle minutter sendte observatøren sin datter op til naboerne ovenpå for at gøre dem opmærksom på det mystiske fænomen. Seks voksne og et par børn fik på denne måde lejlighed til at bekræfte observationen. Ingen kunne dog forklare lys-fænomenet (alle mente, der var tale om et UFO!), der til sidst forsvandt ned bag taget. Observationen havde da varet ca. 15 minutter.

Ingen af naboerne mente, at der var grund til at gøre mere ved sagen, men den yngre kvinde og hendes datter blev enige om at gøre opmærksom på hændelsen.

Kvinden ringede til Aalborg Stiftstidende og fortalte om det skete, men da hun blev klar over at

hun ville kunne genkendes i avisen, trak hun hele historien tilbage. Hun var desuden nervøs for, at naboerne ville være utilfredse med at blive indblandet i en avisomtale af sagen.

Alligevel forsøgte hun — bl.a. via politiet — at finde frem til SUFOIs lokale repræsentant. Hun vidste, at vi ville være interesseret i sagen og samtidig sikre hende anonymitet. Undertegnede tog ud på observationsstedet samme dag og talte med kvinden og hendes datter. Efter beskrivelsen *kunne* der være tale om en planet eller stjerne, der *syntes* at bevæge sig i ryk på grund af forskellige forhold.

På grund af muligheden for at flere vidner havde set fænomenet

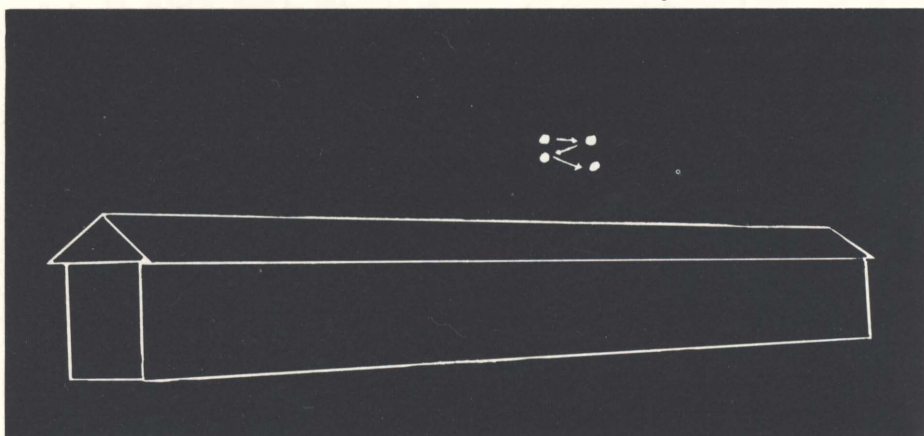
uafhængigt, gav kvinden tilladelse til at lade mig tage kontakt med avisen for at efterlyse vidner. Jeg talte med den samme journalist som kvinden havde kontaktet, og han var forstående over for kvindens betænkelighed ved at træde frem for offentligheden. Han lovede at omtale sagen uden at nævne kvindens navn, og historien blev bragt på forsiden dagen efter.

Straks da avisen kom på gaden, ringede de første vidner, og i løbet af de to næste dage ringede omkring en snes mennesker. Nogle havde observeret lysfænomener på andre tidspunkter, men i hvert fald 12 henvendelser — der repræsenterede omkring 30 vidner — drejede sig om den aktuelle observation.

Forklaringen kom faktisk allerede ved en af de første henvendelser. En mand fortalte, at han kendte den person, der var ansvarlig for opsendelsen af UFOet! Der var tale om en større drage med en lampe monteret, og den var sendt op fra Signalkbakken, der ligger 1—2 km nordvest for observationsstedet.

Manden, der sendte dragen op,

Fig. 1. Observatørens skitse.

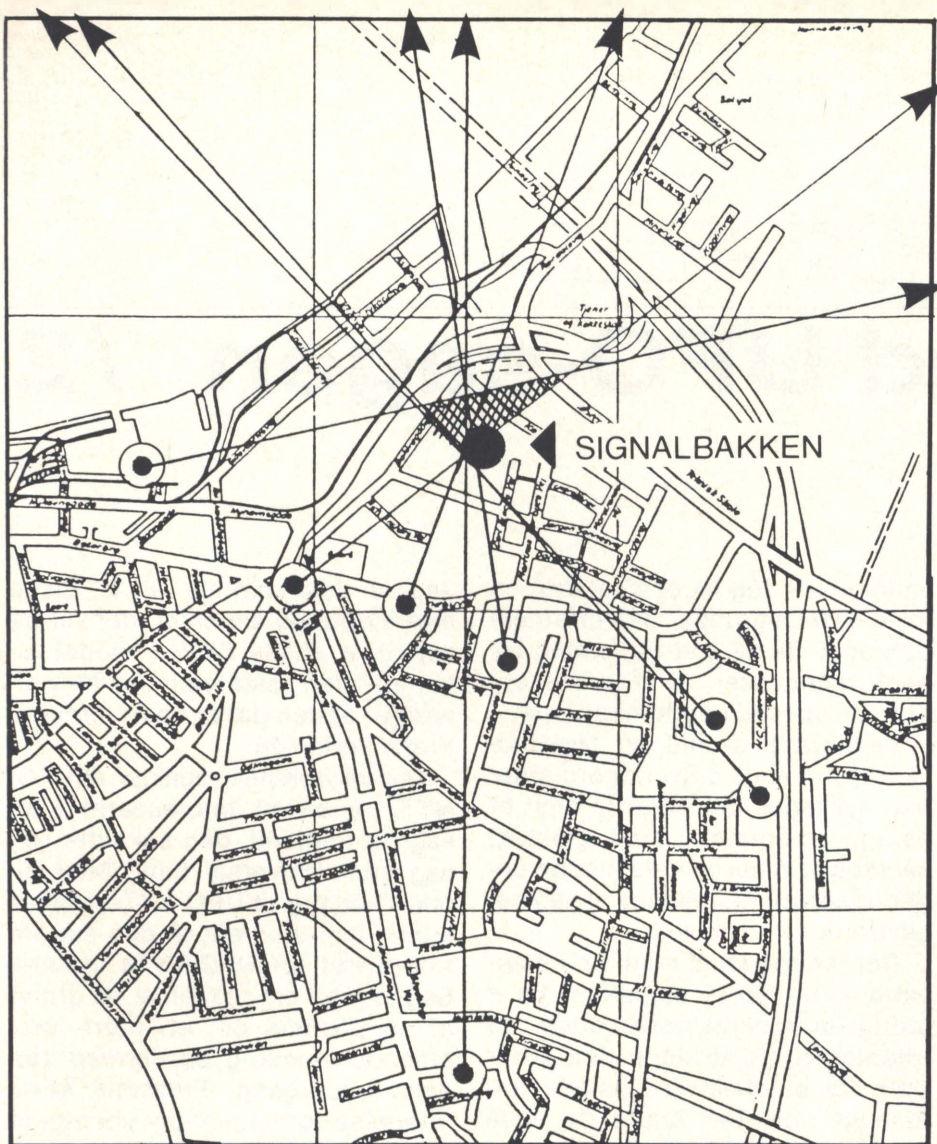

Fig. 2. Vidnernes angivelse af retning plottet ind på kortet.

- : Observationsretninger fra obs.-steder — tilnærmelsesvis
 : Område hvor fænomenet har befundet sig — tilnærmelsesvis

havde en line på, der var lang nok til at sende dragen op i 1.000 meters højde, og han var selv klar over, at det var ulovligt. For at advare evt. fly, der kom for tæt på, havde han monteret en lampe på dragen (en helt utilstrækkelig foranstaltning!).

Efterhånden som vidnerne henvendte sig, kunne observationsretningerne plottes ind på et kort, og det viste sig snart at forklaringen var korrekt. Alle retningerne krydse hinanden omkring Signalbakken (se fig. 2.), og de af vidnerne, der var forholdsvis tæt på, kunne faktisk se selve dragen; og nogle enkelte havde endda set manden, der styrede den!

Desværre lykkedes det ikke at komme i kontakt med »dragemanden«, men sagen var opklaret, og Aalborg Stiftstidende bragte afsløringen dagen efter, den 24. oktober

1980, sammen med en udtalelse fra politiet, der præciserede reglerne for opsendelse af drager, der jo klart var overtrådt.

Den 1. november 1980 kl. 16.00, 2700 Brønshøj.

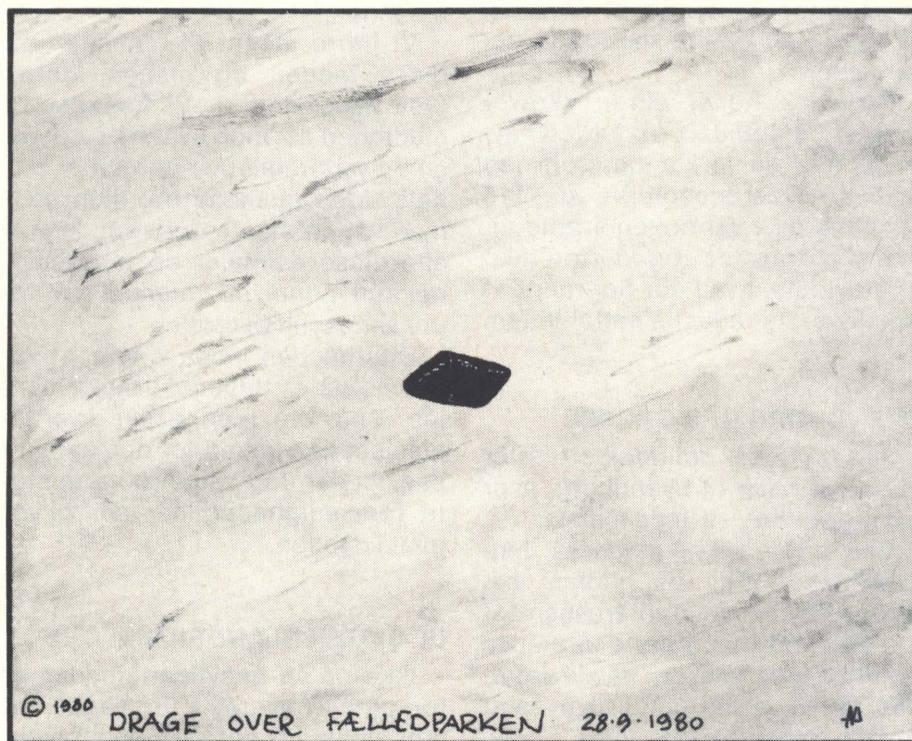
Ja, undskyld, men lige som vi troede dragen var begravet, så var den der igen. Denne gang så en dame, at der højt på himlen over Bellahøj befandt sig to flade og »meget store«, sorte tingester, som truende svævede over området. Pr. telefon blev SUFOI bedt om at se på sagen.

Det skete meget hurtigt. Ved Erica-parken blev et 3-tommers teleskop sat op, og ved kraftigste forstørrelse afsløredes en sort drage, som duvede let for vinden. Det var vanskeligt at se snoren hele tiden, men den var der. Observationens varighed: ca. 45 minutter.

Damen blev synligt lettet, da hun hørte, at det kun drejede sig om en drage af de mere fredelige.

Til slut vil vi vise den tegning, HP lavede, efter at han søndag den 28. september 1980 blev ringet op kl. 17.54 med den besked: undersøg lige, hvad det er for noget mærkeligt noget, der svæver over Fælledparken!

Ja, HP syntes også, at det så mærkeligt ud; men en drage var det.

20 år med UFO-sagen /2

Af Frank Lerbæk

(Fortsat fra nr. 1/81).

HVAD VAR DET VI SÅ?

Kort efter mine observationer i 1959 var der venlige mennesker, der kunne fortælle mig, hvad jeg og mine to medobservatører havde set. Det var kort og godt svaner, der blev belyst af byen.

Så kan jeg efterhånden helt sikkert konkludere, at svanerne må være holdt op med at flyve om natten, for jeg har, som nævnt, aldrig set fænomenet igen.

Men hvad var det så, vi så? Havde vi haft en god kikkert, kunne den måske have givet os noget af svaret. Objekterne var ikke kraftigere i lysstyrke end en middelstor stjerne, måske lidt mere sløret. Der var overhovedet ingen lyd at høre, og så havde de denne flaksende bevægelse.

Der blev heller aldrig skrevet rapport på hændelsen, for jeg havde jo fået en forklaring, som jeg faktisk havde accepteret, idet jeg dengang ikke var nogen særlig erfaren observatør og derfor ikke rigtig vidste, hvad der fløj rundt af mærkværdigheder på nattehimlen.

SVENDBORG UFO-GRUPPE

Jeg flyttede umiddelbart efter ufo-oplevelsen til Svendborg, hvor jeg blev gift og stiftede hjem.

Selv om jeg ikke siden så flere spændende ting på himlen, bevarede jeg alligevel interessen for ufo'erne, og min største interesse lå i at besøge folk, der havde været ude for lignende oplevelser samt optage rapporter på deres obser-

vationer. — Jeg fik også startet en lokal SUFOI-gruppe, der efterhånden også fik så god tilslutning fra unge mennesker, at vi kunne oprette en speciel ungdomsgruppe.

Ved hjælp af flid og fagkundskab fra mange i Svendborg-gruppen, lykkedes det os at få rejst et dejligt udsigtstårn med glastag, således at vi havde hele himlen under observation, medens vi sad beskyttet for vind og vejr.

Det var dog småt med ufo-observationer fra tårnet. Ja, faktisk fik vi aldrig en konkret observation, og interessen for at sidde time efter time for at observere dalede forstæeligt nok. Det endte da også med, at tårnet blev revet ned igen.

Vi koncentrerede os i stedet om vore ufo-møder, hvor vi skiftedes med Odense-gruppen til at besøge hinanden.

Vi lærte meget af hinanden på disse møder, og mange tanker blev udvekslet. — Vi forsøgte til stadighed at finde svar på de mange og varierede ufo-spørgsmål, der hele tiden dukkede op, men som man vel næsten kan forstå, kunne alle disse samtaler og diskussioner kun munde ud i mere eller mindre sandsynlige teorier.

Efterhånden indså vi alle, at vore veje på et tidspunkt måtte skilles. Selv om mennesker overfladisk set kan gå ind for den samme sag, vil der dog alligevel være store forskelligheder, når der bliver gået i dybden.

UL-SAGEN BLANDER SIG

Ikke så få besynderligheder er forsøgt involveret i ufo-sagen til stor skade for det seriøse arbejde.

Jeg vil kort omtale et af disse mærkværdige aspekter, der var på vej til at skade SUFOI meget alvorligt, men i sidste øjeblik blev afværget af den daværende formand Frank Pedersen.

Den daværende redaktør af UFO-NYT var blevet interesseret i en sag fra England, den såkaldte UL-sag eller Universal Link. Med direkte adgang til UFO-NYTs spalter kunne han så småt få den sag introduceret for UFO-NYTs læsere. Sagen greb om sig, bl. a. på grund af en påstand om en nært forestående atomkrig og dermed Jordens undergang. Pressens store interesse for sagen gav yderligere næring, og de involverede personer var ved at gå helt over gevind på grund af den store succes.

UL-sagen havde naturligvis intet med ufo'er at gøre, og SUFOIs formand måtte gribe ind og direkte anmode redaktøren om at forlade sit job. — Hele UL-sagen endte i en værre omgang rod, og mange godtroende mennesker havde sat job og deres sammensparede skilling til. Nogle husker måske, at man næsten havde færdiggjort en bunkers til de få udvalgte, og man gjorde sig også store anstrengelser for at fortælle folk, at alle de, som ønskede det, skulle blive taget op i kæmpemæssige rumskibe for at blive ført til andre og bedre planeter.

Undertegnede havde såmænd også besøg af et par af disse profeter, der slyngede om sig med tal og dimensioner på så store rumskibe, at de virkede helt tåbelige og urealistiske.

Jeg fortalte dem, at med bare ét enkelt af disse rumskibe kunne de

tage hele Jordens befolkning med, og alle kunne endda få hver en lille kolonihave.

»Profeterne« fik hurtigt papir og blyant frem, og de måtte give mig ret. — Denne lille historie fortæller lidt om, hvor forsigtig man skal være med at tro på selvbestaltede profeter. Deres profetier kan være yderst besnærende og måske endda passe godt ind i ens egen tankegang — eller skulle jeg hellere sige ønsketænkning. Ubevidst har vi nok allesammen en eller anden form for ønsketænkning, og det er denne lille svaghed, som visse sektter er eksperter i at udnytte.

Vi skal på den anden side heller ikke gå rundt og være mistroiske over for alt og alle, men nok i stedet prøve at oparbejde og træne vor logiske sans og i hvert fald i første omgang indtage en vurderende og afventende holdning til de abstrakte ting, man kan blive udsat for.

Efter min mening er det mest triste man kan gøre, at lade sig forskrække eller måske imponere af noget tilsyneladende ukendt eller mystisk. Dette ukendte eller mystiske skal nok på et eller andet tidspunkt blive afsløret eller afsløre sig selv. Hav ikke unødigt hastværk med at få opklaret eller kastet lys over en sag, for det er netop dette hastværk og en påtrængende nysgerrighed, der giver de såkaldte profeter vind i sejlene. De udnytter simpelthen folks videbegærlighed og styrker yderligere interessen ved at slippe historier ud, som man end ikke tager forbehold overfor rigtigheden af.

En af klassikerne er den med at fortælle folk, at Jorden skal gå under den og den dato på grund af de og de omstændigheder. Jeg har netop læst en bog, hvor denne profeti endnu engang bringes på bane. Personligt er jeg ikke i tvivl om, at Jorden før eller siden nok skal gå under, men ingen skal bilde mig ind, at nogen kender datoen.

DEN SERIØSE UDVIKLING

Når jeg siger og mener alt dette, vil mange læsere måske udbryde: Jamen står og falder ufo-sagen da ikke med folks vilje til at tro på den?

Hertil vil jeg svare: Jo, i høj grad. For uden en vis interesse og støtte

fra en trofast læserskare, kunne SUFOI ikke fortsætte sit arbejde. Men der er forskel på saglig og usaglig behandling af en sag. Og da må jeg nok sige, at SUFOI gennem årene har bevæget sig væk fra en undertiden ret usaglig og vaklende linje til en nu i høj grad saglig og sober linje.

Ingen beretning bliver bragt til torvs, uden at der tages et forbehold for rigtigheden. Står det ikke klart i indledningen, vil det være at læse mellem linjerne. Man appellerer i højeste grad til læserens sunde dømmekraft og lader læseren selv fælde sin dom i første omgang. Selv om en rapport har gennemgået en nok så grundig undersøgelse, vil det alligevel ikke være nok til for SUFOI at fælde en konkret dom. Det kan for alle parter være umådelig svært at vurdere det enkelte tilfælde, men når hændelse på hændelse bliver lagt

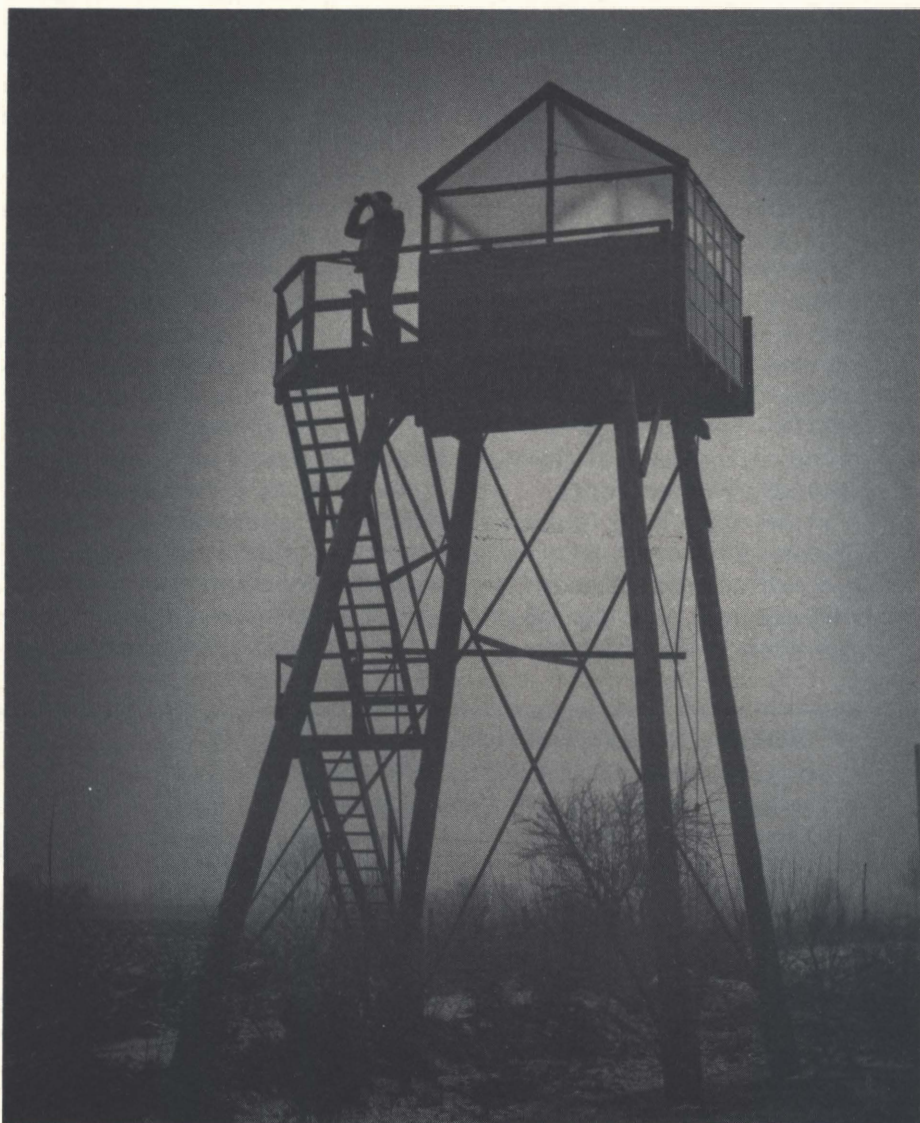
oven i hinanden, opstår der til sidst et tydeligere billede af det hele, og man begynder så småt at skimte perspektiverne.

UFO-TEORIER

Selv om jeg har interviewet mange mennesker om deres ufo-oplevelser, og selvfølgelig ikke har kunnet undgå til en vis grad at blive påvirket af disse beretninger, kan jeg ikke uforbeholdent tilslutte mig dem, som går ind for, at ufo'erne er besøgende fra fremmede planeter. Som jeg før har været inde på, findes der simpelthen ikke et sikkert og uigendriveligt bevis for, at dette er tilfældet.

Men derfor kan jeg godt have oparbejdet egne teorier om disse ting, og disse teorier kan enten ramme helt ved siden af sandheden eller måske — hvem ved — være akkurat det, der sker.

Det dejlige udsigtstårn i Egense ved Svendborg, som blev opført af den lokale UFO-gruppe ved egen arbejdskraft.

På baggrund af alle de indtil dato uopklarede rapporter, SUFOI og andre organisationer ligger inde med, kan jeg ret sikkert slå fast, at der er noget. — Da vi heller ikke har sikre beviser for, at dette noget stammer fra en nation her på Jorden, kunne man måske fristes til at lade det være noget, der kommer ude fra rummet.

Jeg må så gå videre og prøve at forklare, hvorfor dette noget ude fra rummet ikke straks lander og giver sig til kende. — Nu er der straks flere muligheder at vælge imellem. — Da rummet jo som bekendt er ufatteligt stort, kan dette noget komme utallige steder fra og således måske også fra verdener, der forlængst har passeret denne »krigeriske tid« vi lever i netop nu.

Måske har de fremmede derude fra det store rum aldrig haft radio og TV som kommunikationsmiddel — eller også har de stillet det på museum for 5000 år siden.

Altså, teoretisk kan de ikke kommunikere med os på »normal« vis. — De har allerede fundet ud af, at vi er krigeriske, og de ønsker derfor at gå forsigtigt til værks for ikke at brænde fingrene (klørerne). — De har fundet ud af, at vi her nede på Jorden vil gøre alt for at fange et rumskib eller et besætningsmedlem som »bevis«. De går altså endnu forsigtigere til værks. (Dumme er de jo nok ikke). De har også fundet ud af, hvilke ting i vor atmosfære de kan forveksles med, og benytter sig snedigt af kispus-mulighederne og kan dermed uhindret udforske vor planet.

Nu er der igen flere teoretiske muligheder. Ønsker de fremmede f.eks. at udforske os for en evt. senere okkupation, eller gør de det af mere humane grunde, f. eks. for

at komme os til hjælp i en nødsituation?

Der er meget i rapporterne, der kan tyde på, at det/de fremmede ved utallige lejligheder har demonstreret en form for magt over os jordmennesker, nemlig ved at foretage korte strømafbrydelser samt stoppe biler ved at neutralisere deres strømforsyning. — Hvad dette i en given situation indebærer, kan enhver vel regne ud. Her på Jorden er vi jo afhængige af strøm til så godt som alt. Det gælder såvel civilt som militært.

Altså: står vi pludselig overfor en ukendt magt fra det ydre rum, der er i stand til at manipulere med alt elektrisk, er vi aldeles magtesløse. Er denne teori rigtig, vil det med andre ord sige, at hvis disse væsener fra det ydre ønsker det, kan vi jordmennesker hverken føre krig mod dem eller mod os selv indbyrdes.

Disse teorier kan naturligvis opfattes som min personlige ønsketænkning, da frykten for en atomkrig her på Jorden selvfølgelig også nok plager mig. Men på den anden side kan tanken om, at vores frihed skulle blive frarøvet os af en fremmed magt ude fra rummet, også virke lidt skræmmende.

Nå, men heldigvis er alt dette kun teorier, og jeg håber ikke at have skræmt nogen med dette. Men hvem kan helt lade være med at tænke lidt over tingene, når man gennem 20 år har optaget ufo-rapporter og talt med mennesker, der påstod hårdnakket, at de havde oplevet ting, der uden megen fantasi kunne sættes i forbindelse med besøg af fremmede, eller lad os blot nøjes med at kalde det uforklarlige fænomener.

Vi må blankt erkende, at vi er de små i dette spil. Er vi da ikke dyg-

tige nok? — Selv efter 20 år med ufo-sagen har vi ikke fundet ud af, hvem det er, som driver gæk med os. — Groft sagt kunne vi sammenligne os mennesker her på Jorden med de små hvide mus, som videnskabsmanden (dem udefra) driver rundt i sine labirinter.

Set i det perspektiv er det ikke svært at forstå, at der er visse kommunikationsvanskeligheder.

Er denne teori rigtig, kan den udmærket forklare, hvorfor det er så svært for os små, ydmyge ufologer at bevise de fremmedes tilstedeværelse, da de jo så må befinde sig i en dimension, der sandsynligvis slet ikke eksisterer i vor bevidsthed.

Konklusionen af alle disse teorier må blive, at det er de fremmede, der helt og holdent bestemmer, hvor og hvornår de vil give sig til kende. Med yderligere en overmåde udviklet teknologi, vil de med en masse raffinerede trick kunne lave en masse halløj med os. — Vi fatter bare intet. Fra rapporterne ved vi, at selv dygtige og rutinerede piloter ikke kan give nogen fornuftig forklaring på det, de ser. De ryster blot på hovedet og ligner et stort spørgsmålstegn.

Sådan kunne man i et væk blive ved med at fremsætte teorier. De fleste teorier vil nok ramme en hel del ved siden af, medens andre måske vil passe. Vi får nok ikke svaret lige med det første. Så længe vi ikke har løst gåden, og så længe der er mennesker, som ser ufo'er eller beretter om mystiske hændelser, vil den seriøse ufo-forskning gå videre. — Vi kan ganske enkelt ikke lade de mennesker i stikken, som har haft en eller flere uforklarlige observationer. — Jeg spår derfor, at ufo-sagen vil fortsætte mange år endnu. □

KONTROL AF UFO-FOTOS

EDB-analyser i USA

Af Ole J. Knudsen.

Selv om »et billede fortæller mere end tusinde ord« også når det drejer sig om UFO-fotografier, er der grund til at være yderst skeptisk over for de påståede UFO-fotos, som fra tid til anden kommer til SUFOL i forbindelse med rapporter. En japansk undersøgelse af 128 UFO-fotos fra Japan har vist, at cirka en tredjedel af billederne var bevidst svindel, en tredjedel var fotos af misfortolkede, kendte fænomener, en sjettedel var fototekniske fejl (filmfejl, ridser m.m.)

og kun en sjettedel af billederne kunne ikke forklares. Selv om en lignende undersøgelse ikke er foretaget i Danmark, er der all mulig grund til at tro, at fordelingen i hvert fald ikke er »bedre« — d.v.s. med en større andel uforklarede fotos — snarere omvendt!

Sammenhængende rapporter

Et UFO-foto alene, uden en rapport fra fotografen og eventuelle vidner, fortæller intet og er uanvendeligt til forskningsformål, fordi det ikke

lader sig undersøge; og et foto kan, selv når det bekræfter rapporten, kun regnes som et indicium, det vil sige som rettesnor for, om en observationsrapport drejer sig om et »ægte UFO«. Fotografier kan lige så lidt som andre fysiske spor regnes for endegyldige beviser for en UFO-rapport; det kunne jo tæn-

Lederen af organisationen Ground Saucer Watch, William H. Spaulding i gang med at analysere et foto ved computerskærmen. GSW har leveret illustrationerne til denne artikel.

kes, at undersøgeren ikke har været dygtig nok, eller grundig nok til at afsløre et forfalsket billede, eller undersøgeren har måske ikke kendt eller tænkt på netop den fejlkilde, som ville kunne give et billede og en rapport som den undersøgte.

EDB-teknik i brug

I de senere år er det blevet muligt at undersøge fotografier ved hjælp af avanceret EDB-teknik, og denne teknik kan også anvendes i UFO-forskningen. Disse analysemetoder er oprindeligt udviklet til at kunne studere røntgenoptagelser, som man i industrien (f.eks. flyvemaskineindustrien) optager i forbindelse med kvalitets- og styrkekontrol.

Et billede på en fotografisk film indeholder betydelig mere information, end man kan erkende med det menneskelige øje. Filmen kan typisk indeholde flere hundrede gråtoner fra hvid til helt sort, mens det menneskelige øje kun kan skelne cirka en snes gråtoner i billedet. Med en teknik, som på engelsk kaldes computer-enhancement (her kaldt computer-fremhævning) kan man øge kontrasten og detaljerigdommen i et billede.

De anvendte principper

Den amerikanske UFO-organisation Ground Saucer Watch (GSW) har undersøgt UFO-fotos ved hjælp af computerfremhævning efter fire forskellige principper:

1) Kant-fremhævning

Hvor sværtningen i et billede ændres en smule fra lyst til mørkt eller omvendt, tegner computeren en lys eller mørk linie på en TV-skærm, således at svage konturer og detaljer i billedet kommer til at fremstå tydeligere. På denne måde kan man for eksempel se selv tynde snore som en UFO-model kan være ophængt i (se bl.a. eksemplet i UFO-NYT 1/78, side 36), og man kan trække detaljer frem selv i de dele af et foto, som er over- eller underbelyste.

2) Farve konturering

Et større eller mindre område af gråtoneskalaen i et billede kan undersøges ved at tilordne hver gråtone sin specielle farve, og computeren kan så vise det behandlede

billede på en farve TV-skærm. GSW anvender et system med 32 farver plus sort og hvid. På billedet erstattes ens sværtede områder med forskelligt farvede flader, som er meget lettere at skelne fra hinanden for det menneskelige øje, og som resultat heraf kan man for eksempel se, om et fotograferet objekt er fladt (indkopieret), om det er tegnet ind på billedet med kunstig skygning eller om det er en lille tredimensionel model tæt på kameraet i stedet for et større, »ægte UFO« længere væk.

3) Profilerung

Denne teknik gør det muligt at bestemme et objekts ydre form, og kombineret med farvekontureringen kan den i mange tilfælde afsløre overfladens struktur og materiale (metal, »sky«, plast, pap; poleret, malet, osv.). Med et passende computerprogram anvendt på det formodede UFO-billede kan man vise en tværsnitsprofil af det fotograferede, på et hvilket som helst sted på billedfladen, ganske som om man havde skåret »UFOet« igennem med en kniv og havde taget et aftryk af formen.

4) Digitalisering

Med et specielt kamera opløses billedet i enkelte billedceller, såkaldte pixels — i dette tilfælde 245.760 pr billede. Billedets gråtone i hver lille pixel omsættes så

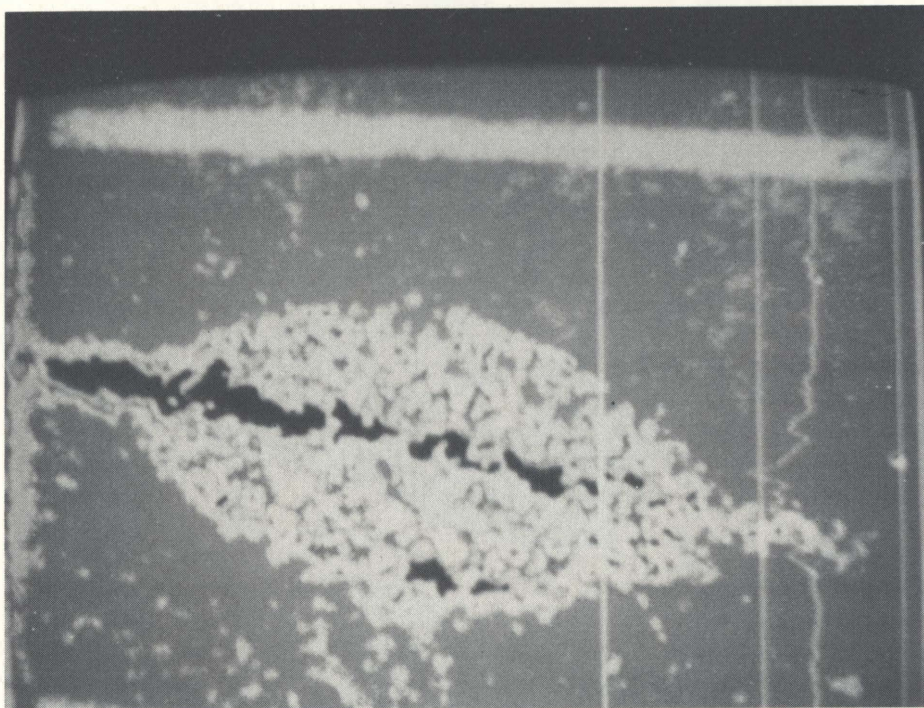

Kantfremhævningen er her illustreret ved et af de berømte McMinville-fotos, optaget af Paul Trent i Oregon i 1950. Ved behandlingen får objektets rand en tydelig afgrænsning, ligesom detaljer i det mørke objekt, og især i himmelbaggrunden fremhæves. Billedet er »godkendt« af GSW.

Læs mere om McMinville-billederne og historien bag dem andetsteds i dette nummer.

til et tal imellem 0 (= sort) og 255 (= hvid), og billedet opbevares og behandles af computeren i digital form, det vil sige som tal. Med passende ordrer kan man så genskabe billedet med ændret kontrast og sværtning — det svarer til at tage en hel række papiraftryk med forskellig belysning fra samme negativ, men her kan man gøre det hele på ét og samme billede, så man

Et andet af de berømte UFO-billeder, fra Trindadeobservationen, er også »godkendt«. Her har billedet været udsat for farvekonturering, så forskelle i belysning træder tydeligt frem.

Det førnævnte McMinnville-foto er her farvekontureret. Noget af effekten går selvfølgelig tabt, fordi vi må reproducere det i sort/hvid, men man kan alligevel tydeligt se overgangene imellem de enkelte farvetoner (og dermed detaljer i filmsværtningen).

bedre får overblik over billedets informationsindhold.

Hvis der er kommet terræn med på billedet, kan man vurdere afstanden til det fotograferede. Ikke kun som før nævnt relative afstande, af typen »objektet er tættere på end bakken i baggrunden, men længere væk end havelågen«, men faktiske afstande udtrykt i meter. Dette gøres ved at se på randen af det fotograferede. Jo længere væk objektet er, jo mere sløret er kanten, og ved at sammenligne med prøvefotos, hvor afstanden til motiverne er kendte, kan man altså »sætte tal på«.

Endnu ikke fejlfri

GSW har undersøgt mere end 650 påståede UFO-fotografier, og kun 5% har *ikke* kunnet opklares som svindel, misfortolkninger og filmfejl. Computerfremhævningsmetoden er et godt redskab i UFO-forskningen, men metoden er ikke fejlfri, og dermed skal det siges, at den ikke er så pålidelig, at man alene på grundlag af en sådan undersøgelse kan afgøre om et UFO-billede er ægte. Som eksempel kan nævnes to kendte billeder fra samme observation i Calgary, Canada. GSW har haft begge billeder til undersøgelse, uden at kende sammenhængen,

og det ene billede blev kaldt »ægte foto af et stort, fjernt objekt«, mens det andet blev kaldt »det mest klodsede forsøg på svindel, vi nogen sinde har set«!

Metodens største styrke ligger indtil videre i at afsløre forfalskninger, men det vil alligevel være meget svært at afsløre for eksempel et foto af en UFO-model i stor størrelse og langt væk — dog nok alligevel forholdsvis nemmere, end det vil være at fremstille og fotografere en sådan model.

Nyt om ægte UFOer

Som teknikken er i dag, sker der altså det for UFO-interesserede mindre interessante, men absolut nødvendige, at de fleste billeder sorteres væk. Hvis de resterende billeder så er af en tilstrækkelig god kvalitet, åbner computerfremhævningsmetoden muligheder for at indhente oplysninger om de »ægte UFOers« natur, idet man som nævnt ved hjælp af metoden kan hente oplysninger i et billede om overfladestruktur og måske også temperatur, dens sammensætning, UFOets form og størrelse; og i tilfælde af filmoptagelser eller flere fotos af et objekt kan man måske udlede nye oplysninger om UFOer-

nes bevægelsesmønstre. Således vil man kunne afkræfte eller bekræfte nogle af de gamle teorier om UFOernes natur, eller man kan endda måske finde nye teorier.

Andre metoder under udvikling

Computerteknik kan også på andre måder anvendes til behandling af fotos. Der arbejdes således (også i Danmark) med at udvikle udstyr, som kan gøre uskarpe og rystede billeder klare; så en dag når man nok dertil, at UFO-fotos, som har »overlevet« en nøjere analyse, faktisk kan bruges som bevis for en UFO-observation.

Kilder:

Fotoserie fra GSW
Hendry: The UFO Handbook
UFO-NYT 1/78

Stikordsregister

for UFO-NYT 1980 er på trapperne og bliver (selvfølgelig) trykt i A-5 format, altså samme størrelse som hele årgangen af bladet. Ønsker De stikordsregisteret (f. eks. til brug ved evt. indbinding) beder vi Dem venligst rekvirere et eksemplar hos red.sekr. Frank Lerbæk, Sanddalsvænget 17, 5700 Svendborg. (Telf. 09 - 21 39 46 fra kl. 16—18).

UFO-fondet af 1979

Der indkaldes hermed forslag til legatmodtager til UFO-fondet af 1979's legat, som uddeles ved afslutningen af UFO-81.

Motiverede og velbegrundede forslag skal være fondsbestyrelsens formand i hænde senest fredag den 24 april 1981 kl. 12.00.

Forslagene sendes til:

UFO-fondet af 1979
v/ formand Bent Eriksen
Avlsbrugervej 23, 2. tv.
7000 Fredericia.

Til og fra medlemmerne

Ved Peter A. Hansen

HVEM ER MEDLEMMER?

At være »medlem af SUFOI« vil sige, at man abonnerer på UFO-NYT. Det indebærer ingen egentlige medlemsforpligtelser, selv om vi selvfølgelig håber meget på, at alle vore læsere vil yde en aktiv indsats — stor eller lille — for den seriøse UFO-forskning. Det kan bl.a. gøres ved at skaffe UFO-NYT flere faste læsere.

Overskuddet fra salget af UFO-NYT går ubeskåret til driften af organisationen SUFOI. Det betyder blandt andet optagelse af UFO-rapporter, forskning, teknisk bearbejdning og utallige andre funktioner, der tilsammen bevirker, at vi år for år får samlet et stadig større materiale til brug for UFO-forskningen.

Det nye UFO-NYT, som vi har lanceret fra og med januar 1981, er en udfordring på flere fronter. Det skal dels præsentere foreningens arbejde udadtil, men det skal sandelig også give den nødvendige økonomiske rygdækning.

For at dække både SUFOIs drift og bladets økonomi, skal vi meget gerne have mange flere faste læsere. Vi håber på at kunne få mindst 500 flere abonnenter her i 1981, og det kan vi også nå — men kun ved hjælp fra vore mange trofaste medlemmer. De kender sikkert alle en eller flere bekendte, som finder emnet spændende og interessant. Men... kan De nu også få vedkommende til at abonnere?

Vi giver Dem gerne pjecer og girokort. Til særlig interesserede leverer vi endog gratis prøvenummer, men — kære læsere — gør en indsats! De er for tiden medlem af en forening, hvis formål det er at ud-

brede kendskabet til UFO-problemet. Skaf os flere abonnenter — skaf os flere midler til arbejdet! Kontakt os evt. på adressen: Postbox 6, 2820 Gentofte. Telefonisk: 02 - 57 07 36.

»Til og fra medlemmerne« bringer med jævne mellemrum omtale af begivenheder i SUFOI. Rubrikken kan også opfattes som læsernes tale-rør. Al henvendelse »Til og fra...« bedes rettet til SUFOI, Postbox 6, 2820 Gentofte.

EN NY FOND — EN REKLAMEFOND

I næste nummer af bladet vil vi redegøre nærmere for en ny fond. Den *EDB-Tekniske Fond* er nu meget nær sit mål på 20.000 kr. Når det nås, tager vi hul på en *Reklamefond*. Pengene herfra vil blive brugt til reklamer i dagspressen for UFO-NYT. Med en »Reklamefond« i ryggen håber vi at få de nødvendige midler til en række store og slagkraftige annoncer. Herved kan mange flere blive gjort opmærksom på UFO-NYTs eksistens — og vi kan få en pæn medlemstilvækst til gavn for UFO-forskningen. I den tredje week-end i marts holder SUFOIs Repræsentantskab sit halvårslige møde. Ved den lejlighed drøftes fonden og de vedtægter, som skal knyttes til den.

NYE MEDARBEJDERE

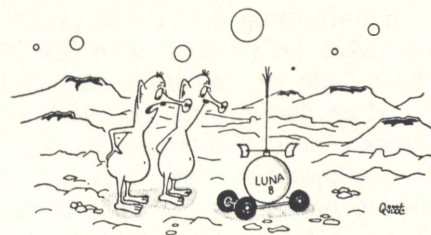
Vi søger fortsat efter nye medarbejdere i SUFOI. Oversættere (fransk, spansk, portugisisk, o.a.), reklamefolk, o.s.v.! Send os et par ord eller ring til Informationsafdelingen.

FRA UFO-NYTs EKSPEDITION

— Adresseforandring klares lettest hvis De melder det til postvæsenet og samtidig oplyser, at De modtager UFO-NYT! Har De fællesabonnement med Det Ukendte, skal postvæsenet også vide det. Derefter får vi automatisk besked om flytningen.

— Når der bestilles bøger, hæfter, m.m., så beder vi altid om at få 5 kr. i ekspeditionsgebyr. Beløbet skal lægges til den samlede pris på de bestilte materialer. De stærkt stigende omkostninger ved forsendelsen gør, at vi indtrængende må bede alle om at huske det ved fremtidige bestillinger.

— Og en lille ting endnu: De har ikke medlemsnummer 135! Nummeret står godt nok bag på de tilsendte blade, men det er blot et kodenummer anbragt af postvæsenet. Det giver os ingen oplysninger om abonnentens identitet.

— Jeg er nu ikke sikker på, jeg ville lade min datter gifte sig med en af dem...!

KIG PÅ HIMLEN

Marts/april 1981

af Jens-Henrik Glintborg

I marts og april måned har planeterne Venus og Mars op- og nedgangstider næsten samtidig med Solen, og de vil derfor først kunne ses i maj/juni igen.

Jupiter og Saturn står i syd-øst tæt sammen i stjernebilledet Jomfruen. (Se også nedenfor).

Der er i de opgivne tidspunkter taget hensyn til genindførelsen af

sommertid, som begynder natten mellem 4. og 5. april, hvor timen fra kl. 2 til kl. 3 denne nat overspringes (uret stilles 1 time frem).

Omkring den 21/22 april er der mulighed for at iagttage ekstra mange stjernesud. Det er stjernesudssværmene Lyriderne, som gør sig gældende.

der forekomme en konjunktion som den, vi kan se i dette år.

Jupiter og Saturn hører til de ydre planeter. Deres banehastighed er ret ringe — og set her fra Jorden, som jo også bevæger sig, synes de somme tider at beskrive nogle ejendommelige banekurver: de såkaldte sløjfer. Derfor vil man nogle år, hvor konjunktionen sker i opposition til Solen, se den flere gange. I år således tre gange.

Den første konjunktion af disse planeter her i 1981 var den 14. januar. Anden gang var 19. februar (nær stjernen Gamma i stjernebilledet Jomfruen). Den 26. marts er Jupiter i opposition til Solen, Saturn er det den 27. marts. Hele natten fra solnedgang til solopgang den næste dag kan man derfor her i foråret se den sjældne planetkonstellation — når vejret tillader det!

I april står planeterne stadig nær hinanden, men fjerner sig dog fra hinanden i tiden frem til slutningen af juli.

Den tredje konjunktion sker den 30. juli (lavt på vesthimlen). Så skilles de i lang, lang tid, idet de først mødes igen på lignende måde om 257 år... nemlig i året 2238!

Jupiter og Saturn ses i øst-syd-øst fra midten af marts allerede fra 19.30-tiden. Fra slutningen af marts står de i syd omkring midnat.

Planeter er kendelige ved deres rolige lys til forskel fra stjerner, hvis lys er flimrende og uroligt. Stjerner er selvlysende legemer, planeter er ikke selvlysende, men kan kun ses på grund af det sollys, som reflekteres fra deres overflade og atmosfære.

IKML.

Op- og nedgangstider pr.:

	1. marts	11. marts	21. marts
Jupiter (op)	20.12	19.26	18.39
Jupiter (ned)	8.00	7.19	6.39
Saturn (op)	20.07	19.24	18.40
Saturn (ned)	8.07	7.27	6.47

Op- og nedgangstider pr.:

	1. april	11. april	21. april
Jupiter (op)	17.48	18.01	17.15
Jupiter (ned)	5.53	6.12	5.31
Saturn (op)	17.52	18.08	17.24
Saturn (ned)	6.03	6.22	5.42

Jupiter Saturn konjunktionen 1981

Her i 1981 har vi mulighed for at se en planetkonstellation, der er meget sjælden. Det er Jupiter-Saturn konjunktionen.

Konjunktion mellem to planeter vil meget forenklet sige, at de står i samme retning i samme dyrekredstegn.

Jupiter er vort solsystems største planet. Dens ækvatordiameter er godt 11 gange større end Jordens. (Jordens diameter er 12.700 km, afstanden fra Solen ca. 150

mill. km). Middelfaststanden mellem Jupiter og Solen er 778,3 mill. km, og den er ca. 12 år om at bevæge sig rundt om Solen.

Saturn er den næststørste planet. Den er endnu længere væk end Jupiter, idet afstanden fra Solen er 1.427 mill. km, og den bruger ca. 29 år om at gå rundt om Solen.

Ca. hvert 20. år står de to planeter ret nær hinanden, og når de mødes i opposition til Solen, kan

OBSERVATIONER

Kvinde forfulgt af UFO?

af Torben Birkeholm

Som nævnt i UFO-NYT nr. 6, 1980, var en kvinde fra Skagen ude for en mystisk oplevelse under en køretur, og vi bringer her en detaljeret beskrivelse af observationen og de undersøgelser, der er foretaget af SUFOI:

Hændelsesforløbet

Den 27. september 1980.

Mellem kl. 19.50 og 20.10 DST.

Hovedvej A10, mellem 9982 Ålbæk og 9990 Skagen.

Observatøren, en yngre kvinde, var på vej hjem til Skagen i sin bil. Hun var alene, efter at have sat nogle bekendte af i Århus. Det var mørkt, men klart, med usædvanlig god sigtbarhed, og hun kørte nordpå med jævn hastighed. Det var lørdag aften, lige omkring TV-avistid, og trafikken var ringe.

På et tidspunkt lige før eller efter¹⁾ Ålbæk blev hun overhalet af en rødlig personvogn med en lav, overdækket påhængsvogn. Det var den sidste trafikant, der overhalede hende, før hun nåede hjem, og hun lagde mærke til, at den kørte hurtigere end de 80 km/t, hun selv holdt. Snart var bilisten da også ude af syne.

Ved 19:50-tiden, umiddelbart nord for Ålbæk, dukkede et lys pludselig op bag hende (se A på kortet, fig. 1.). Der var tale om et rundt, hvidt lys, der mindede noget om forlygten på en motorcykel. Hun undrede sig, for hun havde ikke set lyset nærme sig, selv om der var god sigt og vejen var lige.

Lyset sås lige i midten af baggrunden og syntes at være i samme høj-

de som en forlygte ville være. Men selv om der ikke var nogen modkørende, og hun ikke kørte mere end 80 km/t, lagde »motorcyklisten« ikke ud til overhaling. Hun tog øjnene fra bakspejlet et kort øjeblik for at holde øje med vejen foran, og kastede straks igen et blik i spejlet — men nu var lyset langt bag-

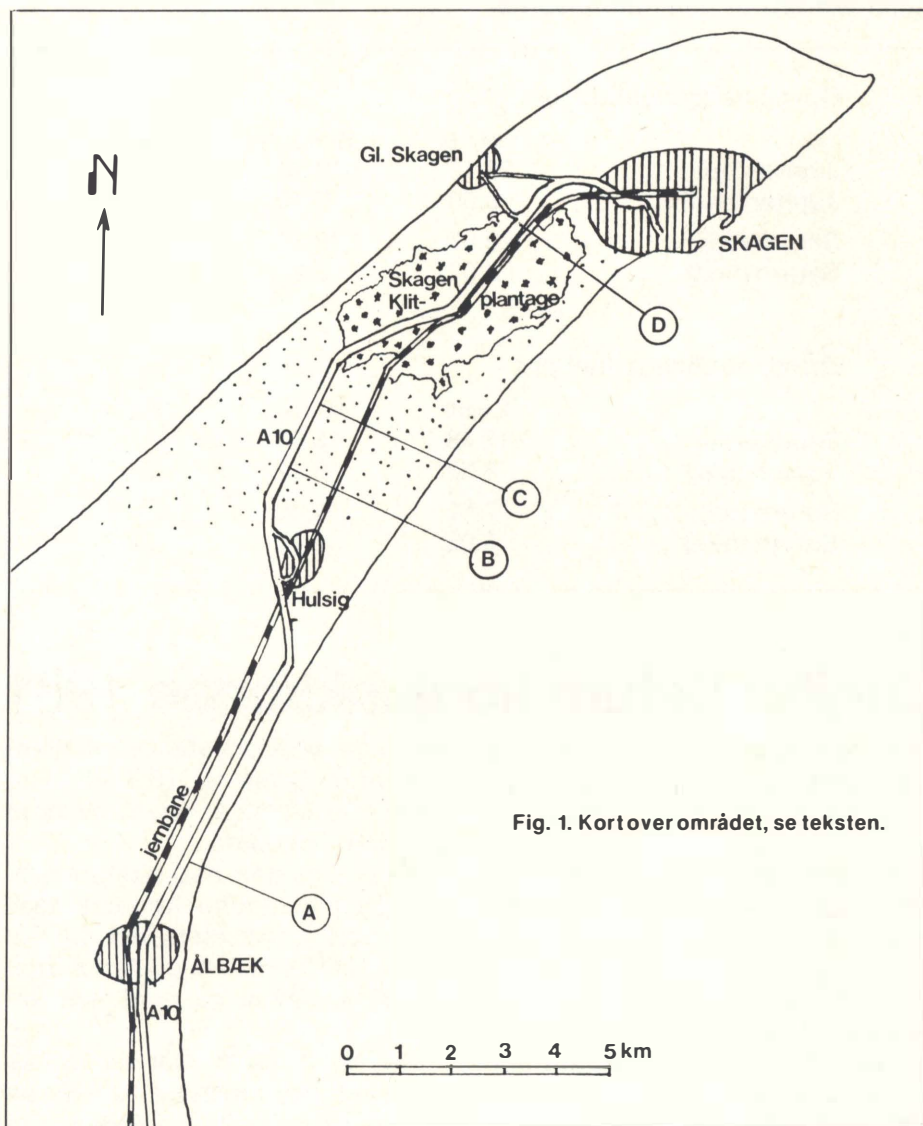

Fig. 1. Kort over området, se teksten.

ude. På få sekunder var det store kraftige lys blevet til noget, der nærmest lignede to lys, tæt sammen! Hun troede da, at der var tale om en bil, men hvor var så motorcyklisten?

Igen kiggede hun fremad, men ganske få sekunder efter så hun igen i bakspejlet, og nu var lyset pludselig lige bag hende igen — og der var kun ét! Intet havde antydnet en bevægelse (acceleration), det var bare med ét tæt på hende.

Hun kørte i en moderne, ret lydsvag bil og slukkede nu autoradioen helt for at prøve, om hun kunne høre motorstøj fra »motorcyklen«. Bortset fra støjen fra sin egen bil kunne hun *ikke* høre noget, og hun kunne kun se et rundt, hvidt lys²). Det hele var meget mystisk og kvinden blev bange.

Lyset bag hende fortsatte med at skifte afstand. Det ene øjeblik var det langt bag hende³), og i næste nu var det tæt bag hendes bil (se fig. 2.). Selv om hun holdt øje med fænomenet i både bakspejl og sidespejl, lykkedes det hende aldrig at se lyset under bevægelse —

hverken mens det faldt bagud, eller mens det nærmede sig. Hver gang hun så efter lyset — og det skete nu næsten uafbrudt — var det i en af de to yderstillinger⁴). Kvinden satte farten op for at slippe væk, men forgæves. Og det skulle blive endnu mere mystisk.

Da hun på et tidspunkt fik øje på en modkørende bilist i det fjerne, lagde hun mærke til, at der lidt efter skete noget med lysfænomenet, der nu var i yderstillingen 2—300 meter bagude. Forholdsvist langsomt blev lyset svagere og bevægede sig så ud til højre side, ud over terrænet, hvor det slukkedes og efterlod en grå »tågestrøbe«, der også forsvandt⁵) (se fig. 3).

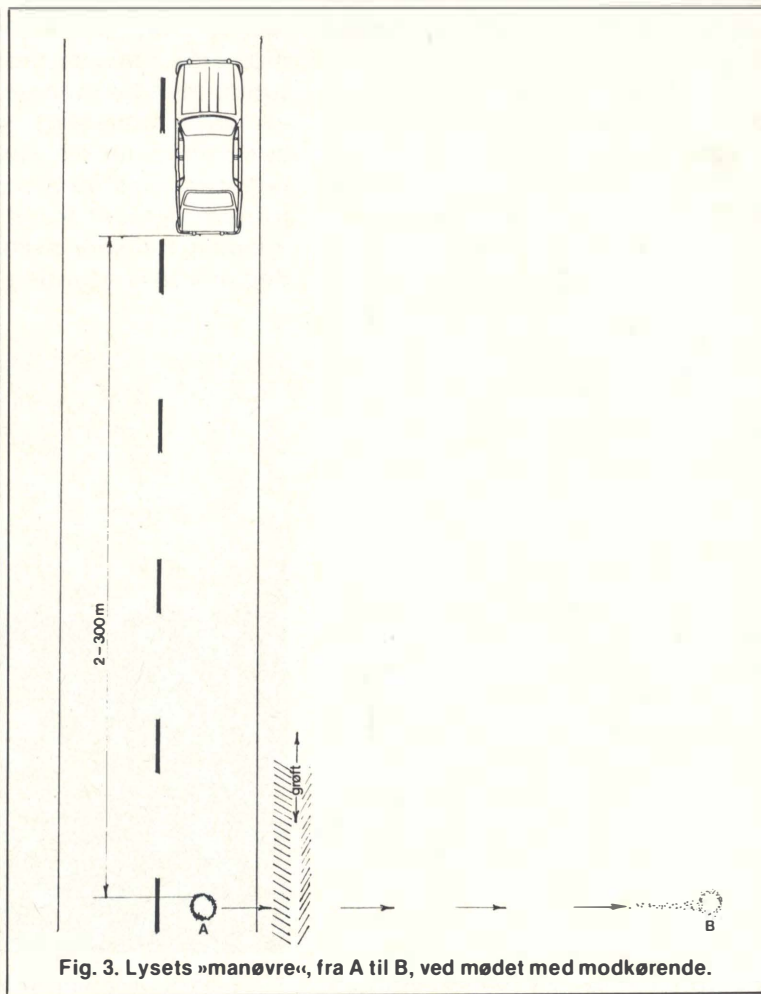
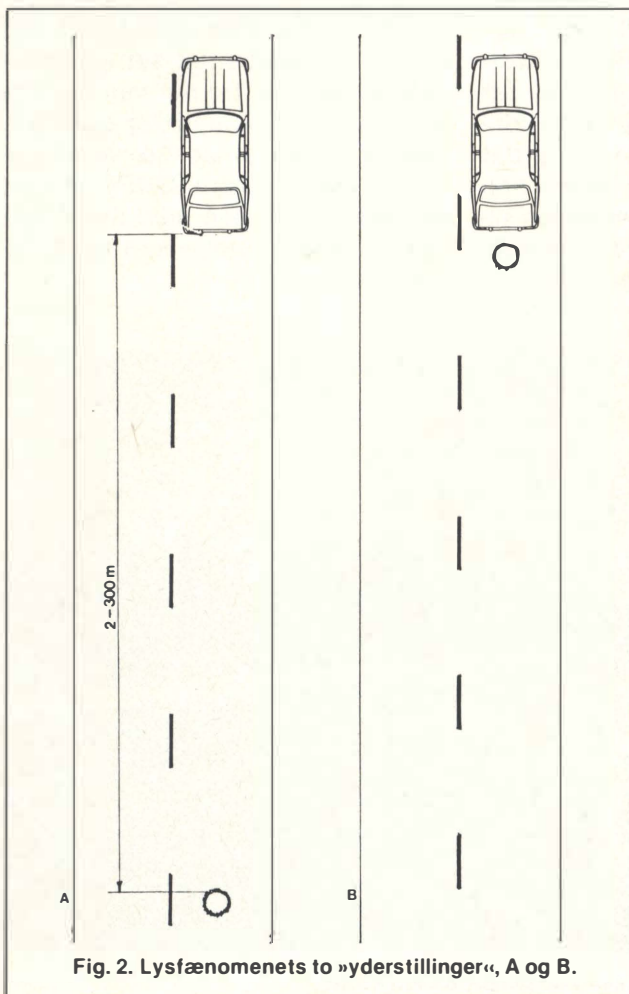
Da den modkørende passerede, var der altså intet usædvanligt at se⁶). Da den modkørende var væk, kom det mystiske lysfænomen igen til syne bagude, og »jagten« fortsatte. Lyset gentog de lynhurtige skift mellem de to afstande — tæt på og længere væk — men kvinden så dog oftest lysfænomenet i den sidstnævnte afstand.

Fem-seks gange på strækning

gen mødte kvinden modkørende bilister, og lysfænomenet gentog sit forsvindingsnummer hver gang, kun for at vende tilbage, når den modkørende var passeret⁷). På et tidspunkt overvejede kvinden at køre ind til Hulsig (se kortet) for at søge hjælp, men hun turde ikke, af frygt for at noget skulle ske, når hun måtte ud af bilen.

En enkelt gang blev mønsteret dog brudt. Et sted nord for Hulsig (se B på kortet) fik hun øje på en modkørende, der nærmede sig, men lyset bag hende blev *ikke* dæmpet (»blændede ikke ned«) og holdt sig helt tæt bag hende — også da den modkørende passerede. Hun så da, at der var tale om en rutebil fra Skagensbanen, der var på vej mod Frederikshavn.

Næste gang en modkørende viste sig, genoptog lysfænomenet dog den kendte manøvre: lyset blev dæmpet og forsvandt ud over terrænet, hvor det slukkedes. Dette foregik på strækningen, hvor A 10 løber gennem sandklitterne mellem Hulsig og Skagen Klitplantage (se C på kortet), og hér observerede

kvinden en interessant detalje. Efter at lyset var slukket bag hende, ude over terrænet, fik hun pludselig øje på lysfænomenet ud ad højre *siderude*. Hun havde det altså nu ikke længere bag sig, men ud for sig. Det var kun et kort øjeblik, men hun fik et tydeligt indtryk af, at lyset nu bevægede sig bagud — altså fra venstre mod højre. Kvinden var klar over, at der kunne have været tale om et andet, uafhængigt lysfænomen, men der var jo intet at se bagude, og på denne strækning findes ingen naturlige lyskilder af et sådant udseende.

Kvinden havde nu sat hastigheden op til omkring 130 km/t, det hurtigste hun turde køre. Hun ville forsøge at nå op til den bilist, der havde overhalet hende ved Ålbæk, lige inden lysfænomenet viste sig.

Først ved den første indkørsel til Gl. Skagen (se D på kortet) fik hun øjenkontakt med den forankørende. Hun lagde sig helt tæt bag bilens påhængsvogn, men hun kunne stadig se det mystiske lys bag sig, nu i største afstand. Bilen foran hende var den røde (bordeaux) personvogn med lav, overdækket påhængsvogn, og hun mener ikke, føreren kunne undgå at lægge mærke til hende. Hun turde dog ikke give tegn til bilisten, af frygt for at skulle standse og stige ud af bilen.

Da vejen svingede i en stor bue til højre, ind mod Skagen (se kortet), mistede hun øjenkontakten med lysfænomenet, men hun fortsatte uden stop til hjemmet, hvor hun straks løb indenfor. Dét, kvinden selv betegnede som et mareidt, var ovre. Klokken var da omkring 20:10, og den samlede observationstid var 15—20 minutter.

Efterlysning af vidner

Observatøren var af bekendte blevet opfordret til at melde observationen til SUFO's Alarmcentral. Derfra blev hun henvist til SUFO's områdeleder i Nordjylland, Torben Birkeholm, som fik telefonisk besked tre dage efter hændelsen.

Oplysningerne blev straks videregivet til den nordjyske presse, der bragte stort opsatte forsideartikler om hændelsen, med efterlysning af vidner, specielt den røde personbil med anhænger, som ob-

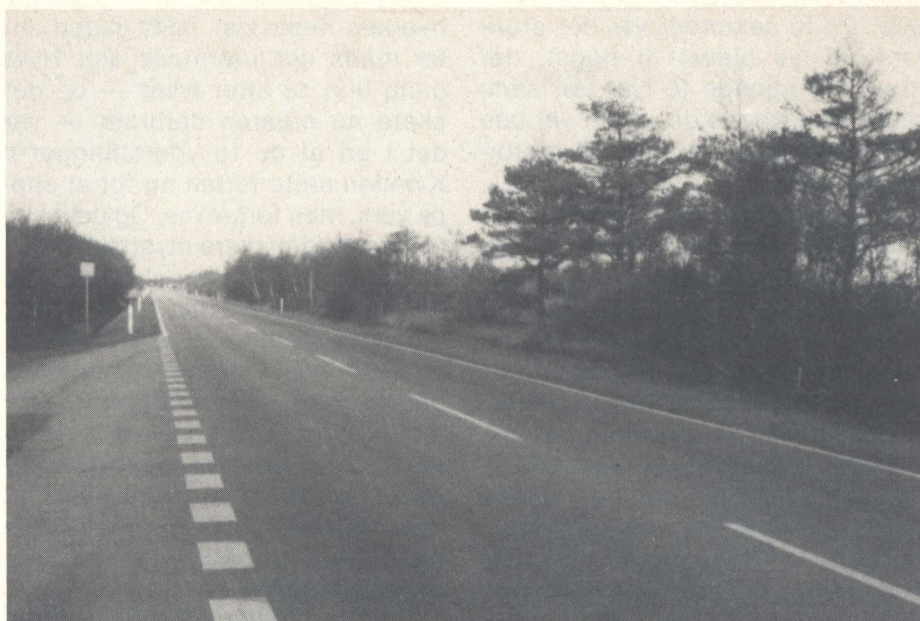

Fig. 4. Hovedvej A 10 mod nord, mellem Ålbæk og Hulsig.

servatøren indhentede ved Gl. Skagen.

Den 1. oktober 1980 kontaktede Torben Birkeholm den buschauffør, der havde kørt ruten Skagen-Frederikshavn den pågældende aften. Han oplyste, at bussen afgik fra Skagen kl. 19.45, med ankomst Ålbæk 20.15. Chaufføren drejede fra hovedvejen ind til Hulsig, hvor han ankom kl. 20.05⁸). Han bemærkede intet usædvanligt på køreturen, men han mente ikke, at der var noget mærkeligt i dét. Han koncentrerede sig om kørslen, og det beskrevne lysfænomen kunne han jo have antaget for at være en almindelig trafikant, akkurat som kvinden gjorde i begyndelsen.

Den megen avisomtale gav mange henvendelser fra folk, der havde observeret uforklarlige lysfænomener på hovedvej A 10, men ikke en eneste fra lørdag den 27. september 1980! Trods gentagne opfordringer er det ikke lykkedes at få bilisten med den lave påhængsvogn til at henvende sig, og tilsyneladende har de øvrige trafikanter samme opfattelse som buschaufføren, der måske *har* set lysfænomenet, uden at tro der var tale om andet end en almindelig trafikant. Skulle nogen af de nævnte trafikanter læse dette, vil SUFO meget gerne i forbindelse med dem. Selvfølgelig kan den mindste detalje have betydning.

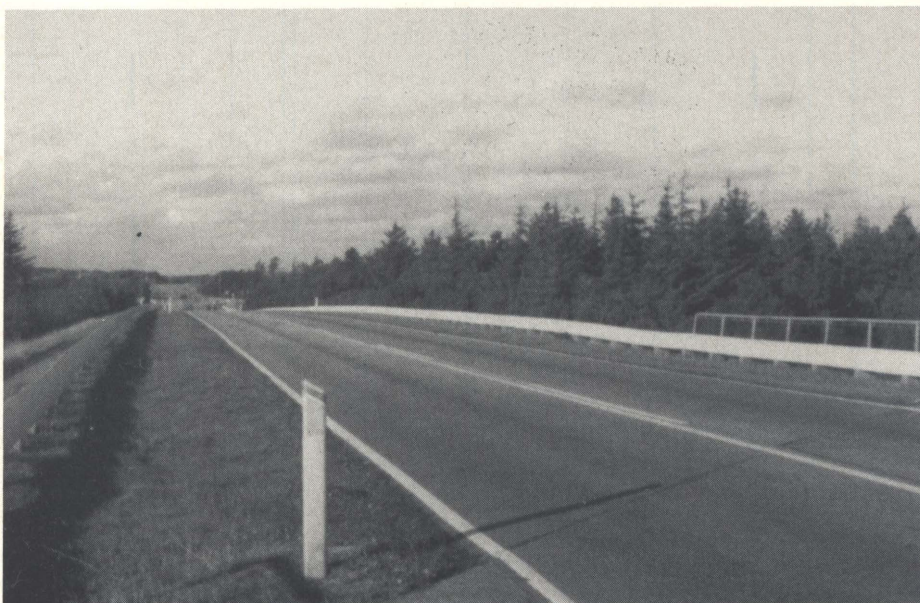

Fig. 5. Udsigt mod nord fra broen over jernbanen ved Hulsig.

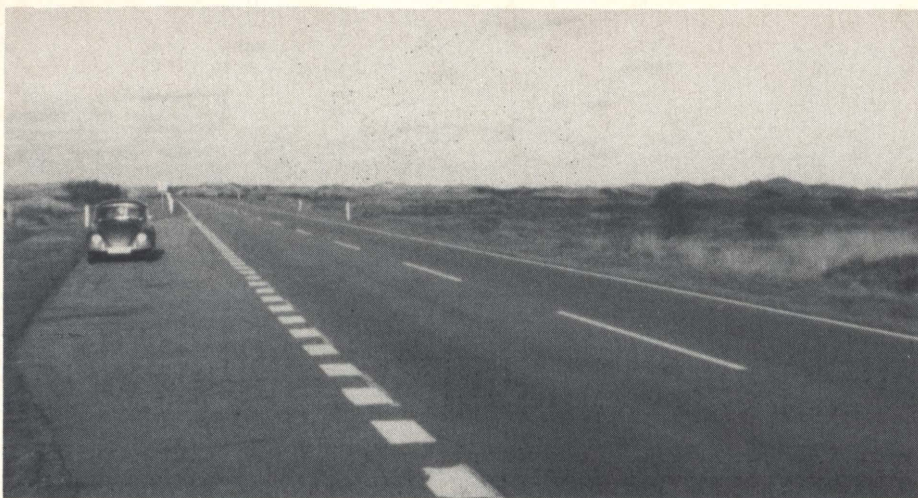

Fig. 6. Hede- og sandområderne nord for Hulsig i retning mod Skagen.

Observationsstedet

Den 4. oktober 1980 blev observatøren interviewet i sit hjem, og Torben Birkeholm gennemkørte ved den lejlighed den omtalte strækning af hovedvej A 10.

Det meste af vejen løber en 40—50 cm dyb grøft langs vejens højre side. Kun hvor sideveje (i reglen grusbelagte) støder op til hovedvejen, er det muligt at køre ud over terrænet. Enkelte steder er det muligt at køre parallelt med hovedvejen, og man kunne tænke sig, at nogen, der ville lave numre, kørte ind ad en sidevej, slukkede lyset og fortsatte langs hovedvejen, for derefter at køre ud på hovedvejen bag den kvindelige bilist og sluttelig tænde lyset lige bag hende. De dårlige veje og den længere strækning udelukker dog denne mulighed, hvad enten der var tale om en bil eller motorcykel. Man ville aldrig kunne indhente en bil, der kørte over 100 km/t.

Den første del af strækningen — fra lidt nord for Ålbæk til Hulsig — er præget af tæt krat og træbevoksning (se fig. 4.). Kun hvor sideveje løber ned til kysten, er der mulighed for at køre ind over terrænet.

Først omkring Hulsig er det muligt at køre fra hovedvejen og vende tilbage længere nordpå, men der er tale om lange omveje, og også her hindrer vegetation helt ud til vejen kørsel ud over terrænet. Broen over jernbanen ved Hulsig er det eneste punkt på strækningen, der hæver vejen (se fig. 5).

Nord for Hulsig breder de store hede- og sandområder sig på begge sider af hovedvejen. Al kørsel i

dette terræn ville kræve specialkøretøjer (se fig. 6.), og kun ét sted — kort før Skagen Klitplantage — svinger en ujævn markvej ud over området og tilbage igen længere nordpå. Resten af vejen ind til Skagen er terrænet for det meste blokeret af tæt skov eller anden bevoksning.

Alt i alt en øde strækning med ringe mulighed for at afvige fra hovedvejens kurs.

Andre undersøgelser

Forskellige muligheder for fejlklider blev undersøgt. Reflekser i ruderne blev udelukket, bl.a. fordi lyset kunne observeres både i bakspejl og sidespejl på samme tid.

Månen var under horisonten på observationstidspunktet og stod først op ved 21-tiden i nordøst. Ikke desto mindre mente mange avislæsere alligevel, at kvinden nok havde set månen og fantaseret sig til resten!

Som nævnt ovenfor udelukker terrænforholdene, at en motorcyklist kunne »lege skjul« med kvinden, og de korte intervaller mellem fænomenets yderstillinger (se fig. 2.) betyder, at en motorcyklist ikke kunne nå at slukke lyset, sætte farten op og indhente observatøren, eller slukke lyset og bremse, for

senere at tænde det igen (se også 2). Der er selvfølgelig en svag teoretisk mulighed for, at en gruppe af motorcyklister kunne ligge på lur langs ruten, men dette ville kræve en uhyre præcis planlægning og en nøjagtigt indøvet aktion. Motivet til en sådan operation synes også at mangle.

Konklusion

Med de foreliggende oplysninger må SUFOI konkludere, at kvinden har observeret et *uidentificeret* fænomen.

Noter:

- 1) Kvinden er sikker på, at det ikke var inde i selve Ålbæk.
- 2) Kort tid efter observationen var kvinden ude at køre igen, da en motorcykel lagde sig lige bag hende. Hun kunne da tydeligt høre motorlarm, og lyset fra forlygten reflekteredes i forsikringsmærket.
- Desuden var lyset langt mindre i omkreds og lysstyrken væsentligt svagere end det mystiske lysfænomen.
- 3) Kvinden anslog »langt væk« til at være 2—300 meter borte, hvis det havde været en motorcykel. Hun nævnte selv, at spejlene kunne være skyld i en usikker afstandsbedømmelse.
- 4) Hver gang lysfænomenet var tæt på, så hun det lige midt for — i midten af bagrudens synsfelt.
- 5) Bevægelsen ud over terrænet var op til 40 grader i forhold til bilens og vejens længdeakse (se fig. 3.), og kvinden havde indtryk af, at lysfænomenet bevægede sig vinkelret på vejen.
- 6) Den modkørende bilist ville have kunnet observere »manøvren« ud over terrænet, men det er muligt, at dette ville blive opfattet som noget naturligt.
- 7) Når lyset kom til syne igen, skete det altid på vejen — ikke som noget, der bevægede sig fra terrænet og ind på vejen — og kun i stor afstand, aldrig tæt på.
- 8) Disse oplysninger falder godt sammen med observatørens tidsangivelser og tyder på, at hun har mødt busen nord for Hulsig.

Nøjagtig fire uger efter kvindens oplevelse på hovedvej A 10 var en anden bilist ude for en lignende hændelse på samme strækning. Denne gang var der to vidner med i vognen, og vi bringer i næste nr. af bladet en nærmere redegørelse, hvor vi sammenholder de to næsten ens observationer og bringer nye interessante oplysninger om den første.

AMATØRASTRONOMER

De ser også noget!

Af J. Allen Hynek

Det følgende er en sammenfatning af dele af Gert Herb's værk. Han er amatørastonom og har længe været knyttet til CUFOS, som står bag hans forespørgsel til flere tusinde amatørastronomer om deres stillingtagen til UFO-problemet og især, om de selv har haft UFO-observationer specielt gennem teleskoper og/eller kikkerter.

Resultaterne er af betydelig interesse og fortjener at blive offentliggjort i uddrag, inden hele værket kan udgives om nogen tid. Der er tale om en temmelig fri kommentering af Mr. Herbs resultater, men æren for alt arbejdet med undersøgelser og analyser tilkommer alene ham. Enhver, der måtte ønske flere informationer før den endelige udgivelse, henvises til korrespondance direkte med ham c/o CUFOS.

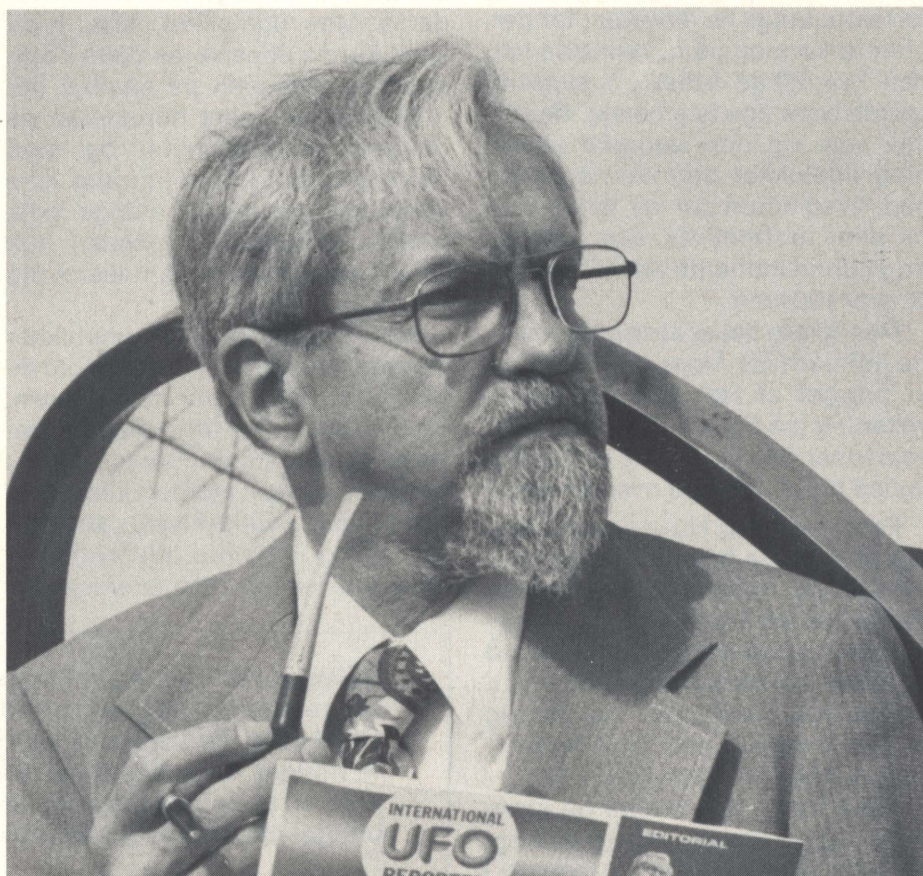
Mange af vore læsere husker sikkert STURROCK rapporten (Se UFO-NYT nr. 6/77 side 231 — 238: artiklen »Astronomer og UFOer«. O.A.), undersøgelsen over professionelle astronomers syn på UFOer både specielt med henblik på, om de syntes, UFOer fortjener videnskabelig undersøgelse og om, hvorvidt de selv havde nogle UFO-oplevelser.

Af 2.611 udsendte spørgeskemaer blev 1.356 returneret (52%). På spørgsmålet, om UFOer burde afregnes videnskabelig opmærksomhed, indtog kun 20% af svargiverne en afgjort negativ holdning (17%: »sandsynligvis ikke, 3%: »afgjort ikke«). Af de resterende 80%, som var positivt indstillede svare-

de de 23%: »afgjort«, resten: »formentlig«. Det var trods alt næsten otte gange så mange som dem, der havde svaret »afgjort ikke.« På spørgsmålet om personlige UFO-observationer rapporterede 62 eller 4½% af de professionelle svargivere, at de havde observeret hændelser eller objekter, som de ikke kunne identificere; 16 af disse var dagslysobservationer (DD).

Hvis dette var reaktionen mellem professionelle astronomer, ville man uvilkårlig spørge: hvad ville så holdningen være blandt den større skare af amatørastronomer? Her tænkes især på svarene vedrø-

J. Allen Hynek.

rende spørgsmålet om personlige observationer.

I modsætning til den almindelige opfattelse anvender den professionelle astronom, når alt kommer til alt, kun ringe tid til betragtninger af himlen over sig, idet han er specielt indstillet på at undersøge meget begrænsede områder gennem store teleskoper, medens amatør-astronomerne derimod anvender deres tid med at iagttage meget større områder af himmelen. En professionel astronomisk observation gøres desuden næsten altid kun med instrumenter alene, frem for med det blotte øje, idet man stadig koncentrerer sig om et ganske lille område af himlen. Man har f. eks. regnet ud, at hvis verdens største teleskop blev brugt hver eneste nat året igennem, ville det tage adskillige hundrede år at undersøge hele himlen og udføre de hermed forbundne, detaljerede observationer. På den anden side kan amatør-astronomen ofte scanne hele den for ham synlige del af himlen flere gange i løbet af en enkelt nat.

Selv om det kan lyde mærkeligt, er mange alvorligt arbejdende amatør-astronomer ofte mere fortrolige med nattehimmels udseende end mange professionelle, for hvem hver stjerne ofte kun er et nummer i en fortegnelse. Amatør-astronomen har i øvrigt også ofte til sin disposition nemt indstilleligt og mobilt optisk udstyr, velegnet til betragtning af kortvarige himmelfænomener, hvorimod deres professionelle modparter er hæmmet af store og uhåndterlige instrumenter. Endvidere kan nævnes, at amatør-astronomer også findes spredt over større geografiske områder end deres professionelle kolleger.

De skulle således også være i stand til at iagttage usædvanlige hændelser og — i kraft af deres træning og erfaring — at genkende og frasortere himmelfænomener, såsom meteorer, planeter, blinkende stjerner og selv flyvemaskiner, der ellers ofte forvirrer folk og fører til falske UFO-rapporter. Alle disse forhold gør det ganske naturligt at rette henvendelse til amatør-astronomer om deres mulige erfaringer med usædvanlige himmelfænomener, og det var Mr. Herb, der foreslog, at dette blev gjort, og som foretog denne undersøgelse.

Heldigvis er næsten alle amatør

astronomer tilknyttet en eller flere organisationer indenfor deres hobby. Af organisationer (i USA) findes "The Astronomical League", "The Association of Lunar and Planetary Observers" (ALPO), "The International Occultation Timing Association" (IOTA) og "The American Association of Variable Star Observers" (AAVSO). Mr. Herb henvendte sig til alle fire organisationer med Centrets fulde støtte og bad dem om samarbejde til denne undersøgelse. Kun AAVSO afslog at være med, hvorimod "The Astronomical League", som udgiver magasinet

24% af i alt 1805 amerikanske amatør-astronomer har observeret objekter, som de trods deres største anstrengelser ikke kunne identificere.

"The Reflector", var så venlig at sende vores spørgeskema ud til deres abonnenter, som omfatter omkring 7.800 personer. Der var imidlertid kun 1.622 (21%), der svarede. (Man kunne godt have ønsket sig et bedre resultat!).

De to mindre organisationer ALPO og IOTA, med et samlet medlemstal på 726, blev spurgt under ét. Skønt disse grupper er små, består de af folk, der foruden en udtalt interesse har helliget sig mere specielle aspekter indenfor amatør-astronomien, der kræver særlig viden og også ofte særligt astronomisk udstyr.

Imidlertid modtog kun 505 medlemmer spørgeskemaerne; dette blev fastslået ved en efterkontrol, som i dette tilfælde var mulig. Da der var tale om en masseforsendelse, kan dette forklare, at der var 221 medlemmer, der ikke havde modtaget spørgeskemaer. Dette forklarer måske også, hvorfor besvarelsen fra "The Astronomical League" medlemmerne var så relativt dårlig, hvis også de havde benyttet sig af masseforsendelse.

Af de 505 medlemmer, der modtog spørgeskemaer, svarede imidlertid 290 eller 57%.

Gert Herb's hovedinteresse med

undersøgelsen var at afgøre, om amatør-astronomer som gruppe betragtet havde medlemmer, som havde haft en eller anden slags UFO-oplevelse. Han var blevet foruroliget over udtalelsen fra Arthur C. Clarke i dennes bog "Promise of Space" om, at amatør-astronomer ikke har rapporteret UFO'er. (Måske har ingen spurgt dem derom tidligere!). Han spurgte dem også, om de mente, at UFO'er »sandsynligvis eller ganske afgjort eksisterer«, »muligvis eksisterer« eller »sandsynligvis ikke« eller »afgjort ikke eksisterer«.

Skønt 67% af de samlede svar fra alle grupper gik ud på, at UFO'er afgjort, sandsynligvis eller måske eksisterer, kan dette spørgsmål ikke tillægges samme vægt som spørgsmålet: »Har De nogen sinde observeret et objekt, som De til trods for Deres mest indgående anstrengelser ikke kunne identificere?« For dette er ikke det samme som at sige: »Har De nogensinde set et UFO?« Sidstnævnte, og det tidligere spørgsmål om tro på UFO'er, afhænger for en stor del af, hvad ens definition på et UFO er. Er det en besøgende fra det ydre rum, et naturligt fænomen, en menneskeskabt ting eller hvad?

Spørgsmålet om, hvorvidt de kunne eller ikke kunne identificere et objekt, er helt direkte og entydigt.

Lad os derfor gå direkte til resultaterne af det første spørgsmål, og Mr. Clarke bedes bemærke: Af de ialt 1.805 svarpersoner fra alle organisationerne svarede de 427 »JA« til dette spørgsmål! Det er næsten en fjerdedel af svarpersonerne (24%).

Dette samlede resultat fortjener imidlertid en nærmere analyse. Havde alle observatørerne samme faglige kunnen? Hvor stor erfaring havde de med observation? Hvorved adskilte de rapporterede observationer sig? Var de alle observationer af svage nattelys? Var der nogle dagslysobservationer? Var der observationer af »stor besyn-derlighedsgad?« Blev nogle af observationerne gjort gennem teleskop? Blev nogle fotograferet gennem teleskop? Hvor mange observationer blev gjort med kikkert?

Observations-ekspertise

Med hensyn til faglig ekspertise udarbejdede Gert Herb en skala,

hvor der blev taget højde for følgen-
de faktorer:

Førte astronomen regelmæssigt
journal over observationer?

Fulgte han/hun et specificeret
personligt observationsprogram?
Arbejdede han/hun sammen med
en national organisation såsom
ALPO, AAVSO etc.?

Hvor længe har pågældende væ-
ret amatørastronom?

På basis af svar på disse spørgs-
mål udvalgte Herb 261 »senior«-
observatører, som rangerede højest
efter de ovennævnte kriterier. De
fleste kom — som ventet — fra
medlemmer blandt ALPO og IOTA.

Disse »senior«-observatører, som
alle er særdeles fortrolige med
nattehimlen, rapporterede 74 objek-
ter, »som ikke kunne forklares trods
de mest indgående anstrengelser
for at identificere dem.« — Hvilken
type objekter var så dette? Mr. Herb
inddelte alle modtagne rapporter
fra denne undersøgelse i fem grup-
per baseret på objekternes baner
(kurs) og tilsyneladende størrelse.
Disse inddelinger minder både om
dem, som anvendes i UFOCAT, og
de seks kategorier, jeg (Hynek) op-
rindelig foreslog:

Herb's inddeling er følgende:

Gruppe	Definition
0	Punktlys i jævn bevægelse.
1	Lyskilde af en vis udstræk- ning i jævn bevægelse.
2	Punktlys i uregelmæssig bevægelse.
3	Lyskilde af en vis udstræk- ning i uregelmæssig be- vægelse.
4	Objekt betragtet på så kort afstand, at der for observa- tøren ikke var tvivl om, at noget mærkeligt var iagt- taget.

Grupperne 1, 3 og 4 er selvsagt
af betydelig interesse.

Et objekt af en vis udstrækning i
enten jævn eller uregelmæssig be-
vægelse er af interesse, fordi det er
højest usandsynligt at træned ob-
servatører narres af et meteor eller
af et højtgående fly. Dem kender de
for godt. Desuden har næsten alle
observatører en kikkert ved hån-
den, og den blev som regel brugt.

Selv et punktlys i uregelmæssig
bevægelse kan være af betydelig
interesse. — Men naturligvis er

gruppe 4 den mest spændende af
dem alle. Det er bemærkelsesvær-
digt, at de udvalgte »senior«-obser-
vatorer havde rapporteret om fire
sådanne tilfælde.

Rapporterede observationer

Alle observatører		Gruppe	Senior-observatører	
167	38,7%	0	33	44,6%
102	23,6%	1	18	24,3%
74	17,1%	2	11	14,8%
47	10,9%	3	2	2,7%
24	5,6%	4	4	5,4%
Ikke til at klassificere: 18				

66 ukendte objekter set gennem teleskop

Når der nu er så mange amatør-
astronomer, som rapporterer obser-
vationer, de ikke på nogen måde
selv kan forklare, vil man straks
spørge: »Hvor mange observationer
blev gjort med astronomens tele-
skop eller kikkert, som må formo-
des hver gang at have været ved
hånden?«

66 ud af 427 observationer var
foretaget med astronomers tele-
skop, som regel efter at objektet
først var blevet iagttaget med det
blotte øje. Yderligere 40 objekter
var observeret med kikkert alene.
Det vil sige, at ved næsten en fjer-
dedel af de gådefulde observatio-
ner blev der anvendt optiske hjæl-
pemidler!

Mr. Herb udvalgte derefter sager
af høj besynderlighedsgrad, d.v.s.
observationer af lys i uregelmæssig

7 objekter fotograferet

Syv objekter blev fotograferet: tre
var punktformede lys; et var et
nærmest ægformet lys af en vis
udstrækning (fotograferet gennem
teleskop); af ét objekt blev der ta-
get 6 fotografier efter hinanden i
hurtig rækkefølge (det var et objekt,
der passerede foran Saturn som en
lille måne); Et andet billede var af to
symmetriske skylignende objekter,
der bevægede sig »unison«. Det
sidste billede var af en »sky«, som
bevægede sig hurtigt med uregel-
mæssige mellemrum frem og til-
bage foran solen over 15 buegrader,
mere eller mindre på Ekliptica, (Sky-
en var 25° lang). Ligesom det er til-
fældet med de fleste UFO-billeder,
forbliver ovennævnte uforklarede

og meget gådefulde, men er ikke
noget endeligt bevis.

bevægelse samt nærobervations-
tilfælde. 14 af disse blev set gen-
nem teleskop og 17 gennem kik-
kert.

Inden for UFO-logien mangler
man stadig bare ét godt billede af
et mærkeligt objekt fotograferet på
nært hold!

Mr. Herb understreger to betragt-
ninger i forbindelse med vurderin-
gen af de overraskende resultater
fra amatørastronomerne. (Man men-
te til at begynde med, at spørge-
skemaerne evt. ville vise, at amatør-
astronomer aldrig så noget mærke-
ligt under deres observationer — og
det ville dermed bekræfte Mr. Clar-
ke's påstand. Ingen af os her i cen-
tret havde imidlertid forudset en
sådan høst af »unknowns.«) =
»uforklarlige observationer« Mr.
Herb understregede, at der var stor
mulighed for, at af de personer, der
modtog spørgeskemaet, ville de,
som havde gjort en observation,
være mere tilbøjelige til at svare på
skemaet end de, der intet havde
observeret. De burde faktisk også
være mere motiveret for det. Hvis
man derfor medregner alle de per-
soner, der blev spurgt, og ikke kun
dem, der svarede, så får vi kun 5,2%
observatører blandt de adspurgte
imod 23,7%, når vi udregner antal-
let af observatører blandt dem, der
faktisk svarede. (427/1.805).

Den faktiske procent er således
et sted mellem disse to grænser, —
men selv om kun 5% af alle amatør-
astronomer gjorde værdifulde iagt-
tagelser af virkelig usædvanlige
objekter, ville dette stadig være af
stor betydning.

Det er interessant, at ingen ama-
tørastronom har rapporteret en
»CE III« hændelse (»Nærobser-
vation af 3. grad«). Men når man tager
gruppepresset fra fagfællerne i be-
tragtning, er det mest sandsynligt,
at selv, hvis en sådan hændelse

faktisk var observeret, ville den måske slet ikke blive rapporteret!

Gert Herb vil nu udarbejde et kompendium om, hvad der faktisk blev rapporteret i hvert tilfælde. Når det er færdigt, vil det blive stillet til rådighed for videre undersøgelser her i centret. Vi håber, der vil kunne tilvejebringes midler til at udgive det og udsende en mere omfattende rapport.

Mr. Herb slutter endelig sin rapport med en advarsel. Han understreger, at amatørastronomer »ikke er mindre modtagelige for psykologiske fejltagelser end folk i al almindelighed; deres store kompetence til at skelne mellem kendte og ukendte fænomener behøver ikke nødvendigvis at hænge sammen med ønsket om en objektiv bedømmelse. Således bør resultaterne af denne undersøgelse ikke accepteres som bevis for eksistensen af UFOer.«

Her løber vi igen ind i det vanskelige spørgsmål om definitionen på et UFO. Jeg (dr. Hynek) er af den opfattelse, at undersøgelsen til fulde viser, at selv amatørastronomer med deres større evne end folk i almindelighed til at analysere objekter på nattehimlen har observeret hændelser på himlen, som unddrager sig forklaring. Hvis vi erindrer os, at Uet i UFO blot betyder uidentificeret, så beviser undersøgelsen virkelig, at amatørastronomer rapporterer UFOer, helt i strid med Arthur C. Clarkes påstand. Men så falder den herre i nøjagtig den samme fælde, som folk i almindelighed gør, når de mener, at UFOer kun kan betyde een ting — besøgende fra fjerne egne af universet.

Hvis vi påstår, således som vi faktisk gør det her i centret, at der eksisterer et UFO-fænomen, så har amatørastronomerne faktisk iagttaget UFO-fænomenet og absolut ikke nødvendigvis fartøjer fra det ydre rum.

Kilde:

CUFOS, "Bulletin", efteråret 1980
oversat af Karen M. Linneballe/
SUFOI

KOMMENTAR

Center For UFO Studies (CUFOS), også kendt som Hyneks UFO Center, Illinois, USA, udsender mange publikationer i årets løb. Indtil foråret 1980 udgav de kun ét blad (hveranden måned, dog til sidst meget uregelmæssigt):

Der er flere fordele ved et

- * UFO-NYT sendes portofrit til døren 6 gange årligt.
- * Abonnenter kan købe SUFOIs bøger, særhefter, bånd m.m. med meget store rabatter.
- * Kvitteringen fungerer som medlemsbevis, der giver adgang til medlemsarrangementer.
- * Abonnementsprisen er kun kr. 85,- for hele årgangen — med 48 sider pr. nummer.
- * Der er også mulighed for fællesabonnement på UFO-NYT og Det Ukendte — 12 numre i alt (1 blad hver måned) for kun kr. 145,-; De sparer kr. 25,-!

JA — jeg vil gerne have alle medlemsfordelene som abonnent på UFO-NYT ☐ UFO-NYT + Det Ukendte ☐
— og vedlægger crosset check på kr. 85,- ☐ kr. 145,- ☐
— og har indbetalt beløbet på giro 9 11 77 25
— og ønsker girokort tilsendt

Navn: _____

Adresse: _____

Postnr.: _____ By: _____

KUPON sendes i kuvert (alm. brevporto) til:
SUFOI, Postbox 6, 2820 Gentofte.

»International UFO Reporter«, med detaljerede UFO-rapporter fra USA og noget spredt UFO-nyt fra hele verden. Dette blad er nu integreret i bladet »Frontiers of Science«, som kommer hver anden måned. Det er et meget alsidigt blad med spændende artikler fra og om mange videnskabers verden. Bladet er fra 1980 overtaget af CUFOS, og man kan tegne abonnement på det. De andre publikationer fra Hynek Centret kan man ikke tegne abonnement på, men mod et årligt bidrag til CUFOS (i størrelsen fra 25 US dollar til 500 US dollar!) får man tilsendt Centrets glimrende publikationer, det være sig det månedlige »Associate Newsletter«, det kvartalsmæssige »Bulletin« eller den halvårslige »Journal« — alle publikationer af høj kvalitet med en masse informationer om UFO-sagen i hele verden.

KML.

UFO klassifikations systemer:

Herb

- 0 Punktlys i jævn bevægelse.
- 1 Lys af en vis udstrækning i jævn bevægelse.
- 2 Punktlys i uregelmæssig bevægelse.
- 3 Lys af en vis udstrækning i uregelmæssig bevægelse.
- 4 Objekt iagttaget på så kort afstand, at observatøren er klar over, at noget mærkeligt er observeret.

UFOCAT (Saunders)

- 0 Rapport der ikke omfatter et UFO.
- 1 Stationært UFO, d.v.s. bevægelsen overskrider ikke 15°/timen (sammenligneligt med himmellegemer).
- 2 UFO i ubrudt bane med en fart, der er større end 15°/timen.
- 3 UFO i bane med enkelt afvigelse, såsom skarpt drej eller svæven på stedet.
- 4 UFO i bane med flere afvigelser.
- 5 Vidneobservation af et UFO tæt på. Hertil regnes også foto af UFO, Radarobservation, fysiske spor samt elektromagnetiske forstyrrelser (EM).
- 6 UFO-landing i vidners nærværelse (mindste afstand fra jordoverfladen

mindre end objektets størrelse). Herunder evt. tilstedeværelse af væsen(er) inde i objektet.

- 7 Rapport om et eller flere væsener udenfor objektet.
- 8 I forbindelse med oplevelsen rapporterer vidnet om intelligent kommunikation, der normalt forudsætter brug af sprog.
- 9 Rapport om fysiske eller funktionelle effekter på vidner/dyr, der varer ved, selv efter UFO-oplevelsen.

Hynek

Dagslysskiver

Nattelys

Radarobservationer samtidig med visuelle observationer af

samme vidne og/eller andre vidner.

Nærobobservation af første grad (CE-I)

UFO observeret inden for en afstand af 150 meter uden vekselvirkning mellem UFO og vidne eller omgivelser.

Nærobobservation af anden grad (CE II)

Vekselvirkning med vidne eller omgivelser: fysiske spor på jordoverfladen, fysiske effekter på mennesker, dyr eller planter, påvirkning af motorer eller elektriske systemer.

Nærobobservation af tredje grad (CE III)

Rapporter om væsener eller menneskelignende væsener i/ved UFOet.

SUFOIs EDB/TEKNISKE FOND — 1.500 kr. fra målet

Vi nærmer os nu hastigt vores mål på kr. 20.000, og mangler nu kun kr. 1.500,- i at nå det. Hvem skal være den person, der får os over grænsen på kr. 20.000?

SUFOIs projekt til elektronisk databehandling af rapporter — PROJEKT UFODATA — lever i bedste velgående. Registreringen af foreningens rapporter fortsætter, og det kan nævnes, at der i øjeblikket er registreret og databehandlet ikke færre end 1343 UFO- og IFO-beretninger.

Derudover sker der i øjeblikket en udvidelse af projektet. Foruden at starte et projekt, der skal undersøge muligheden for at bruge mikro-computere, bliver der flere og flere personer tilknyttet Projekt UFODATA.

Et af EDB/Teknisk Fond's formål er at sikre det fortsatte arbejde i Projekt UFODATA.

Ethvert beløb — stort eller småt — er en stor hjælp for os i vores forsøg på at skabe en saglig, teknisk UFO-forskning i Danmark.

Vil du hjælpe os med at nå vores mål på kr. 20.000?

Beløb bedes indbetalt på giro 9 11 77 25. Talonen bedes mærket »EDB/Teknisk Fond«.

Alle, der indbetaler et beløb til fondet, vil modtage et lille duplikat med titlen »Dansk UFO-forskning i firserne«.

Til fondet er indkommet — **total pr. 15.2.81: Kr. 18.580,67.**

Med venlig hilsen
Per Andersen, næstformand

London-Kongressen

Som lovet i sidste nummer bringes her en oversigt over UFO-kongressens program 24.—25. maj i år.

Søndagen indledes af Bob Digby fra BUFORA. Hans indlæg har titlen: »Er De sikker på, at Deres oplysninger er korrekte!«, sikkert med hip til både rapportoptagere og til de mennesker, der senere skal forsøge at tolke de opnåede data. Derefter sker den mere officielle åbning af kongressen kl. 10.00 ved BUFORAs præsident Lord Kings Norton. Formiddagens sidste indlæg bliver »Kontakten mellem UFO-forskeren og videnskabsmanden« v/ Bertil Kuhleman, Sverige.

Der holdes så frokost til kl. 14.15, hvorefter Charles Bowen taler over emnet »En redaktørs refleksioner«, et indlæg, der uden tvivl bliver både underholdende og spændende. Mange vil kende Charles Bowen som en mangeårig redaktør af et af de mest spændende og velredigerede UFO-tidsskrifter i verden, nemlig Flying Saucer Review. Den ef-

terfølgende taler imødeses også med forventning — det er Dr. Alain Esterle fra Frankrig. Emnet er endnu ikke fastlagt, men vil sandsynligvis behandle den rivende udvikling i fransk UFO-forskning. BUFORA er igen repræsenteret ved den næste taler, Stuart Campbell, der skal fortælle om nærkontakttilfældet Livingstone. Dagens sidste emne er måske også dagens mest kontroversielle: Er der en forbindelse mellem psykiske fænomener og UFOerne? Emnet behandles i en paneldiskussion. Kl. 21.30 sluttes denne dag med forevisning af dokumentarfilm om UFOerne.

Kongressens 2. dag indledes kl. 9.00, hvor Norman Oliver — redaktør for BUFORAs tidsskrift BUFORA Journal — taler om personlige oplevelser. Han efterfølges af David Haisell, leder af den canadiske organisation U.P. Investigations Research, der taler om »Behovet for samarbejde«. Dagen brydes her af frokosten, og bagefter forstyrer Dr. Bruce Maccabee fra USA fordøjelsen ved at fortælle om »Ændrede synspunkter i relation til Rumskibs-teorien« — er (alle) UFOer rumskibe eller

måske noget helt andet? Derefter orienteres der om PICURs (den Internationale Provisoriske Komité for UFO Forskning) aktiviteter. Det erindres måske, at PICUR også holdt møde i Lyngby Storcenter i forbindelse med SUFOIs kongres i oktober 1980, se UFO-NYT nr. 1/81. Dagens sidste indlæg bliver »De sorte hullers mulige betydning for rumrejser«, der holdes af Nigel Henbest. Kongressen afsluttes med en opsummering af de to dages resultater.

De nærmere rejsemuligheder til London til kongressen og kombinationen med ferie i London er anført i nedenstående annonce fra DFDS. Beslutter man sig til at ville deltage — for få eller flere dage — skal rejsebestillingen foretages til Flemming Ahrenkiel (adresse s. 1 i UFO-NYT) senest den 1. maj, med angivelse af de ønskede rejsedage, hotelfaciliteter etc. Tilmeldingen pr. første maj er bindende. Der vil herefter tilgå de enkelte papirer, billetter etc. fra DFDS. Grib chancen nu — det bliver ikke billigere at komme til London senere!
F.I.A.

sejl til UFO-kongres i London

DFDS og Grand Metropolitan Hotels arrangerer i samarbejde med SUFOI en rejse til London's anden store kongres, der finder sted den 24. og 25. maj 1981 på Mount Royal Hotel, London.

Prisen ab Esbjerg andrager kr. 1.475,- og inkluderer Esbjerg-Harwich t/r i 4-køjeskahyt, Harwich—London (Liv. St. St.) t/r, 3 overnatninger i London i dobbeltværelse med bad og morgenmad samt kongresgebyr og ojetillæg.

Tillæg på hotellet pr. person pr. nat: for enkeltværelse: kr. 135,-
for ekstradage: kr. 215,-

Tillæg for anden kahystype på skibsreisen andrager:

Indvendig kahyt:

2-køjeskahyt kr. 55,-
Enkeltkahyt kr. 160,-

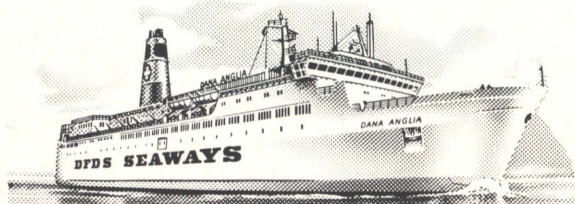
Udvendig kahyt:

3- el. 4-køjeskahyt .. kr. 35,-
2-køjeskahyt kr. 90,-
Enkeltkahyt kr. 195,-

Billetspriser for tilslutningstog til Esbjerg og retur fra:

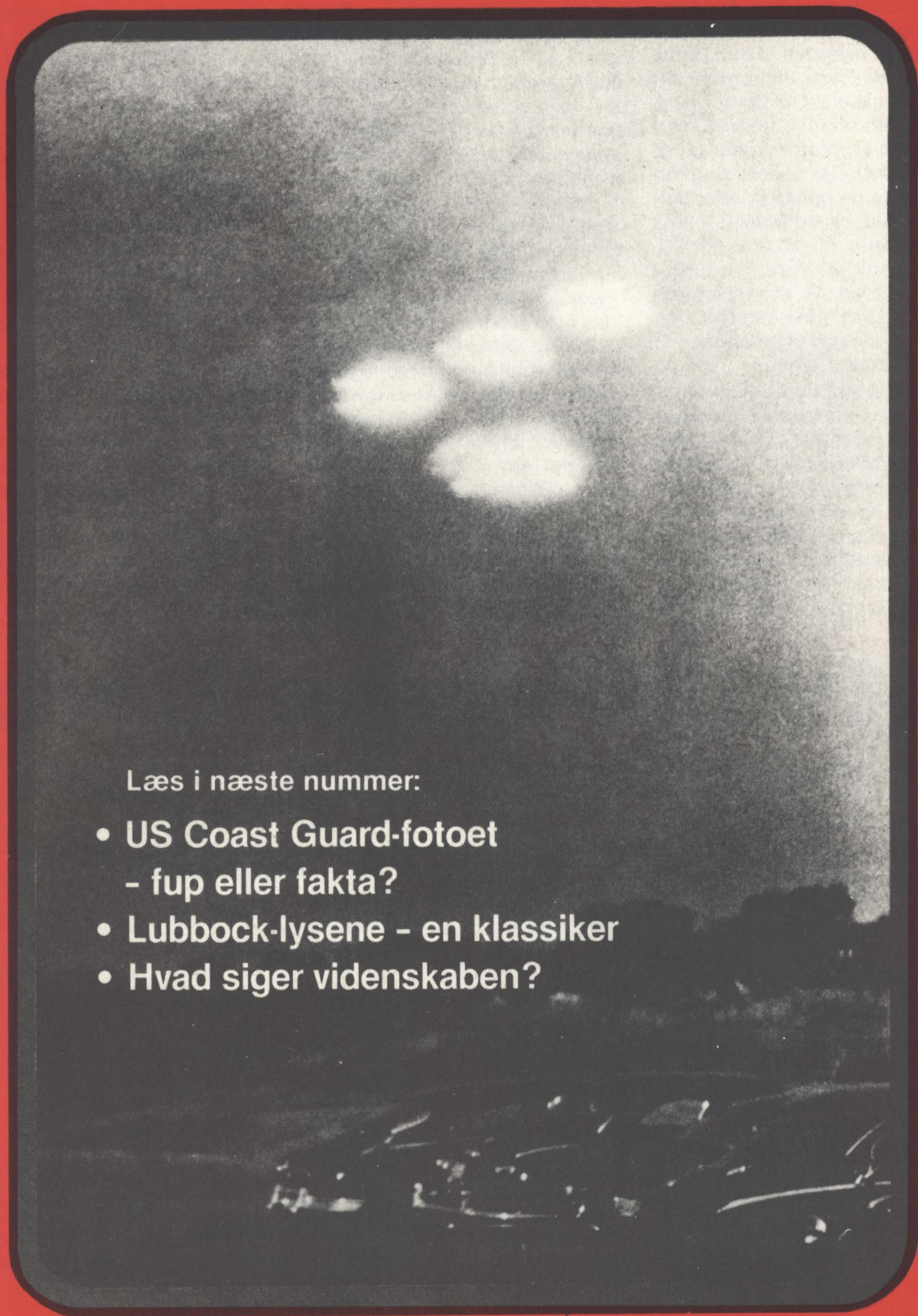
	2. kl.
Øst for Storebælt	kr. 150,-
Fyn	kr. 76,-
Nordjylland	kr. 140,-
Midtjylland	kr. 96,-
Syddjylland	kr. 46,-

Indtegning og øvrige oplysninger gennem civ. ing. FL. AHRENKIEL,
HOLMEVÆNGET 5, 2970 HØRSHOLM

**DFDS
SEAWAYS**

1981-04-08 B

Læs i næste nummer:

- US Coast Guard-fotoet
- fup eller fakta?
- Lubbock-lysene - en klassiker
- Hvad siger videnskaben?